

¶ Est etiam qua ablativus scem. à nominativo quænam qua nominativo non utimur, nisi in compositis, Qua gratia pulchre dicitur pro quamobrem. Plautus in Amph. Amphitruo redire ad navim melius est nos. AM. Qua gratia? Qua de re? similiter aliquando pro quamobrem ponitur. Cicero, Qua de re, Iudices, vobis magnopere providendum est. Aliàs idem est quod de quare. Idem 2. Rhetor. Firmatur similitudine ejus rei qua de re agitur, &c. Qua causa, idem quod quamobrem Plautus in Menach. Quid de te merui, qua me causa perderes? Similiter qua de causa. Plin. lib. 8. c. 7. Qua de causa levior illis quam cæteris partibus est.

Quactum, quasi coactum & quasi coagulatum. Accepta enim secum alia specie coagulat Isid.

Quacumque adverb. est loci, per quamcumque partem, vel per quemcumque locum. ἅπαντα. GAL. Par où que ce soit, par quelque lieu que ce soit. ITAL. Per ogni parte. GERM. Seb wa durchhin/durch wöchles theil oder ort. HIS. Per todas partes. ANGL. By wath soever wayer or place. Livius 1. ab Urbe. Vbi eò ventum est quacumque incedit, armata multitudo, pavorem ac tumultum facit. ¶ Est etiam quacumque ablativus à quæcumque. Ib. Is Alcanius ubicumque, & quacumque, matre genitus, &c.

Quadantenus, Usque ad quandam partem, sive aliquantulum. ἕως ἄνωγες, μέχρι τινός. GAL. Par quelque part, lieu, ou moyen. ITAL. Alquanto. GERM. Sum theil/etlicher maassen. HIS. Por alguna parte. ANG. By some aye or more. Plin. lib. 26. c. 10. Tria autem genera ejus, latum, & alterum longius, quadantenus rubens. Gell. c. 21. lib. 17.

Quadi, quadii Dionii: Bohemorum olim gens, sicut & Marcomani. Hieronym. Sarmatæ, Quadi, Vandali, & innumerabiles aliæ gentes, equorum & vulpium carnibus delectantur.

Quadrax, instrumentum planum, aut modicè concavum super quo cibos dissecamus, ita dictum à figura quadrata: nam quæ orbiculari sūt figura orbis nominantur. ἑτερομήκης. GAL. Va tailloir quarré. Vn trenchoir, ou assiette faite, ou de bois, ou d'estain, ou d'argent. ITAL. Quadrato tagliere. GERM. Ein vierecktiger tæller. HIS. Instrumento para cortar el manjar. ANGL. A trencher. Eadem & mensæ dicuntur: solentque in iis cibi singulis, convivis apponi. Neque solum ex ligno, stannove, aut argento, ut hodie, verumetiam ex pane fiebant. Vnde est illud apud virgil. 7. Æneid.

Et paulo post. Patulis nec parcere quadris.

Heus etiam mensas consumimus.

¶ Aliena quadra vivere, est alienis sumptibus victitare. Juven. Satyr. 5. Ut bona summa putes aliena vivere quadra.

¶ Quadram, panis fragmentum sive, frustum esse nonnulli dicunt: quia olim apud romanos quadrati panes dicebantur. Vnde, Quadra placente Martial. lib. 19.

Quum mittis turdimve mihi quadramve placenta, sive femur leporis, sive quid his simile. Idem lib. 9. Secta plurima quadra de placenta. Sic apud eundem lib. 12. Quadra casei Tolosatis, Bos in quadra argentea, ἄρα ἡ πικρα ἀγρυπία. In eos qui personam sustinent officium aliquod egregium pollicentem, nec ulli tamen sunt usui nisi ad voluptatem & saltum.

Quadrula, parva quadra Solin. cap. 20. Pulveris habet quadrulas.

Quadragenarius, a. um, quod in se continet quadraginta: ut, Quadragenarius lapis, id est quadraginta librarum, Quadragenarius homo: id est, quadraginta annorum. ἑτερομήκης. GAL. Quarantain, qui a vécis quarante ans. ITAL. Di quaranta anni. GERM. Vierzig jârig. HIS. De quaranta años. ANG. Of fourtie yeares. Griex quadragenarius, id est, quadraginta capitum Liv. 7. ab Urbe. Quadragenaria octo cohortes, lecta roborata vitorum scribuntur. Quadragenaria cohortes, id est, quadraginta viros continentis.

Quadragesimus, a. um, Numerus distributivus, sicut bini, & terni. ἑτερομήκης. GAL. Quarante. ITAL. Quaranta. GERM. Ze vierzig vnd vierzig. HIS. Quaranta. ANGL. Fourtie. Colum. lib. 5. cap. 2. Centies vicies ducenti quadragenii, sicut viginti octo millia & Octingenti. Absolutè aliquando ponitur, Sueton. declar Grammat. Luxuriam ita indulgit, ut sæpius in die lavaretur: nec sufficeret sumptibus, quamquam ex schola quadragena annua caperet, subaudi, millia nummum, aut aliquid tale. Idem in Aug. c. 41. Congiaria populo frequenter dedit, sed diversæ ferè summæ: modò quadragenos, modò tricenos: nonquam ducentos quinquagenosque nummos.

Quadragesimus, a. um, unus ex numero quadragenario. ἑτερομήκης. GAL. Quarantième. ITAL. Quarantesimo. GERM. Das vierzig ist. HIS. Quaranta en orden. ANG. The fourtieth in number. Plin. lib. 14. cap. 20. Cocti parte quadragesima. Aliquando ultimus ex quadraginta. Idem lib. 2. c. 8. Quadragesima secunda Olympiade. ¶ Quadragesima absolutè dicitur pro quadragesima parte, τριτάτος Sueton. in Caligula, cap. 4. Pro licibus, atque judiciis ubicumque conceptis quadragesima summæ, de qua litigaretur, exigebatur. Sic dicimus, decimam, vigesimam, quinquagesimam, centesimam, Partis vocabulum venustè subintelligentes, quod rusticè exprimeretur. ¶ Per Synecdoc. dicitur tempus jejunii. Galli inde faciunt contractum nomen quaresimo, vel carefimo Germani dicunt Die faste. Et dominica prima, à qua jejuniu incipit, peculiariter vocatur Quadragesima, ut ordiens illud tempus XL. dierum. Origo est à quadraginta diebus, quibus jejunavit Christus in deserto.

Quadragesima, quaterdecem adject. est numeri cardinalis. ἑτερομήκης. GAL. Quarante. ITAL. Quaranta. GERM. Vierzig. HIS. Quaranta. ANG. Fourtie.

Quadragesies, adverbium numerandi, quater decem. ἑτερομήκης. GAL. Quarante fois. ITAL. Quaranta volte. GERM. Vierzig maal. HIS. Quarantavekes. ANG. Fourtie times.

Quadrangulus, adjectivum, quod habet quatuor angulos. ἑτερομήκης. GAL. Quadrangulaire qui a quatre coins. ITAL. de quattro cantoni, quadrangulo. GERM. Viereckichtig. HIS. Cosa de quatro angulos. ANG. That. hath foure corners. Rete quadrangulum. Est enim macularum & plagularum forma quadrangula. Varro Parmenone.

Lepusculi timentis hoc quadrangulum
Dedit Diana, rete nexile, arcus,
Viscum fugarum linearumque compodem.

Quadrans, quarta pars assis, hoc est, uncie tres. ἑτερομήκης. GAL. La quatrième partie d'un tout, trois onces. ITAL. Quarta parte di una libra. GERM. Der viertel eines Assis oder plapparts. Drey heller. HIS. Quarta parte de una libra. ANG. Three onces, a farthing. Plin. lib. 28. Ad tussim veterem recens decouitur quadrantis pondere in vini sextariis tribus. Quoties autè de re numaria sermo est, quadrans, æreus numulus est, teste Plinio, qui & triuncis, vel triunx vocatur à tribus uncis. Vt enim sestertius quarta pars est denarij: ita quadrans quarta pars assis. Iuvnal. Satyr. 7.

Nam si Pictia quadrans tibi nullus in arca ostendatur.

Quadrans operæ, apud Colum. lib. 2. c. 4. est quarta pars operæ. Plaut. in Mario. Quatuor quadrantes multa irrogata mulieri impudicæ à Mario. ¶ Est etiam quadrans quum de mensuris loquimur, quarta pars Romani sextarij, hoc est cyathi, vel uncie tres. ¶ Quadrans pedis, est mensura quatuor digitorum, quam etiam palmum minorem vocamus. ἑτερομήκης. GAL. c. 4. l. 9. duos pedes & quadrantem longi. ¶ Quadrantem qui legabat uxori, adulteram significabat, Martial. epigr. 34. lib. 5.

Quadrantalis, omn. gen. quadrantem continens. ἑτερομήκης. GAL. de quatre doigts. ITAL. Di quattro dita. GERM. Das den vierden theil eines schuchs lang oder breit ist. HIS. Cosa de quatro dedos. ANGL. Of four fingers or inches. Plin. lib. 15. cap. 13. Quatuor pedum & semipedis per medium ambitum, crassitudine quadrantali, id est, pedis quartæ partis.

Quadrantal, figura est omni ex parte quadrata, quales sunt cubi, & tesserae, quibus in alveolo luditur. ἑτερομήκης. GAL. Figure toute carrée, comme un dé. ITAL. Figura quadra o quadrata. GERM. Das in allem geviert ist als ein würffeln. HIS. Figura quadrata como dado. Quæcumque enim partim incubuerint, immotam habent stabilitatem. ¶ Gell. lib. 1. cap. 20. vel qualia sunt quadrata undique, quæ ab eis illi, nos quadrantalia dicimus: Est etiam quadrantal mensuræ genus, pedem quaquaversum quadratum habens, continens sextarios quadraginta octo: usitatore nomine amphoram appellamus. ἀμφορέως. Plaut. in Curs. sc. 2. a. 1. Anus hæc sitit; Pa, quaquatillum sititi. Modica est capit quadrantal.

Quadrantarius, a. um, adjectivum est à quadrante deductum. ἑτερομήκης. GAL. De trois mailles, de petite valeur. ITAL. Da poco, di tre onze. GERM. Das drei viertel ist eines blapparts. HIS. Cosa de la quarta parte y de poco precio. ANG. Of small or little price for a farthing. Quæ quadrantaria permutatio, id est, permutatio quadrantum. Cicer. pro Calio. Nisi fortasse mulier potius quadrantaria illa permutatio facta familiaris erat balneatoria Sen. epist. 87. Quadrantaria res balneum. ¶ Accipitur pro vili & contemnendo: unde quadrantaria meretrix dicitur vilissimum scortum, quod quadrante se locat. Huc etiam respexisse videtur Cæcilius apud Quint. lib. 8. cap. 9. quum Clytemnestram quadrantariam vocat, impudicitiam nimirum illius notans. Solet enim prostibulis aliquot quadrantum merces esse constituta. ¶ Quadrantaria unde dicta Clodia, Plutarch. in Cicer.

Quadrarius, adjectivum, quadratus, aut certè quadrangulus: ut, Vas quadrarium. ἑτερομήκης. GAL. Quarré, quadré. ITAL. Quadrato. GERM. Geviert oder viereckicht. HIS. Quadrado. ANG. That hath foure cornes foure square. Cato de re rust. c. 17. Torcularium si ædificare voles quadrariis valis, uti contractiora fient, ad hunc modum vasa componito.

Quadratus, Apollolorum discipulus, præsul Atheniensis, unâ cum Philippi filiabus, prophetico spiritu clarus perhibetur, Christianos magnas eas tempestate terribilibus dispersos, sua prudentia redintegravit. Adriano principi Athenas venienti, libium pto nostra religione compositum dicavit, valde quidem probatum: in quo suæ fidei rationem assignat: vidissetque se plurimos in Iudæa asserit, qui variis pressis calamitatibus liberati sunt: sed & mortuos quoque revixisse. Ex Hieronymo & Eusebio.

Quadridentium, dicimus quod quatuor cornua habet. ἑτερομήκης.

Quadridentis, om. gen. quod quatuor habet dentes. ἑτερομήκης. GAL. De quatre dents. ITAL. Di quattro denti. GERM. Da vier zån hatt. HIS. Cosa de quatro dientes. ANG. That. hath foure teeth. Cato c. 10. Rura quinque, raltros quadridentes duos.

Quadrenniium, i. j. spatium quatuor annorum. ἑτερομήκης. GAL. Espace de quatre ans. ITAL. Spazio de quattro anni. GERM. Die zeit begreifend vier jaar. HIS. Espacio de quatro años. ANG. The space of foure yeares. Cicer. 5. Verr. Nam quum quadriennio post in Siciliam venissem, &c.

Quadrifariam, adverbium, quadripartitè, in quatuor partes. ἑτερομήκης. GAL. En quatre parts, en quatre sortes. ITAL. In quattro modi o parti. GERM. In vier theil. HIS. En quatro maneras. ANGL. Fourte foldly. Liv. 4. ab Urbe, Quadrifariam diviso exercitu. Idem lib. 1. Quadrifariam enim Urbe divisa regionibus collibusque, quæ habitabantur partes, tribus eas appellavit. Suet. in Vitellio cap. 13. Sed vel precipue luxuriæ sævitæque deditus epulas trifariam semper, interdum quadrifariam dispertiebat, in pentacula, & prandia, & cœnas, conestationesque.

Quadrifidus, a. um, pen. corr. quod in quatuor partes findi potest, aut fissum est. ἑτερομήκης. GAL. Qui a quatre forchons. ITAL. Che si può fendere in quattro parti. GERM. Vierspaltig / oder is vier teil zerspalten. HIS. Cosa hendida en quatro partes. ANG. That is clogen in foure partes. Virg. 2. Georg.

Quadrifidusque sudas, & acuto robore vallos, hoc est, ita robustas, ut in quatuor partes dividi possint. Triabs quadrifida Valer. 1. Argon Labor quadrifidus. Claud. 5. Paneg. Quadrifluvis: Vitru. lib. 2. c. 9. Ima autem cū ex cæcis quadrifluvis dispersatur, id est (ait Philander) quadripartitè venarum curso, ut loquitur Plin.

Plin. lib. 16. cap. 39. qui ob id fluvialem abietem pro quadripartita vocat.

Quadriforis, quod quatuor fores sive foramina habet. τριτάθυρον. GAL. Qui a quatre portes, entrées, ou trou. ITA. De quattro porte o entrate. GERM. Das vier löcher oder eingang hatt. HISP. De quatro partes horadado. ANG. That hath foure gates, portes or holes. Plin. l. 11. c. 21. vel pax nidos vere faciunt ferè quadrifores.

Quadriforme, quod habet quatuor formas. τετραμορφος. Quadrifrons, quatuor frontes habens, Cato Orig. sub eo Ianus quadrifrons.

Quadrigæ, arum, Currus quatuor equis junctus. מרכבאב charabab. GAL. Char ou chariot, à quatre chevaux, quatre chevaux attelés en un harnois. ITA. Carretta di quattro cavalli. GERM. Ein waagen für den vier ross eigespannen sind. HISP. La carreta o carro de quatro cavallos. ANG. A cart drawn with foure horses, or foure horses drawing à cart. Gell. lib. 29. c. 8. Quadrigas Cæsar etiam si currus unus, equorum quatuor junctorum agmen unum sit, plurativo numero semper dicendas putat. Horat. Carm. Ode 16. tibi tollit hinc nitum apra quadrigis equa. Cicero de claris Orat. Nec enim in quadrigis secundum numeraverim, aut tertium, qui vix è carceribus exierit. Idem 3. de natura deorum, Minervam quadrigarum inventricem ferunt. Aliquando quadrigarum nomine intelliguntur equi, qui quadrigas agunt. Colum. lib. 3. cap. 6. Vnde sacrorum certaminum studiosi pernicissimarum quadrigarum semina diligenti observatione custodiunt, & spem futurarum victoriarum concipiunt prorogata sobole generosi armenti. Plaut. Men. sc. 5. a. 5. Iunctis quadrigis me minatus prostertere. Idem Aulul. sc. 1. a. 1. Quod jubeat citis quadrigis citius properet persequi. Idem in Afin. Nam si huic occasione tempus se subdixerit. Nunquam pol indipiscet quadrigis albis postea. Vbi quadrigas albas vocat equos Veneris, qui albi erant, & citi: ut sit sensus, Etiam si currum Veneris ab alitibus vectum, & per hoc summæ celeritatis, conscenderet, & sequi vellet jam amissam occasionem, nunquam eam consequeretur. Imò, auctore Plutarcho in Camill. quadrigæ albæ erant Iovi sacræ. Virg. 8. Aeneid.

Hand procul inde cita Messium in diversa quadriga Distulerant.

Claud. 7. Paneg.

velut ordine rupto

Quum procul insana traherent Phaethonta quadriga.

Navibus atque quadrigis, pro summo studio summæque festinatione Flac in Epist. Citis quadrigis & Iovis quadrigis fugere, pro eo quod est quam ocissimè fugere, legitur apud Plaut. Vide paulò antè. Testatur Gell. lib. 19. cap. 8. se invenisse quadrigam, numero singulari apud Varronem in lib. 1. Satyrar.

Quadrigula, diminutivum. τριτάθυρον. GAL. Petit char ou chariot à quatre chevaux. ITA. Picciola carretta di quattro cavalli. GERM. Ein wägelin. HISP. Pequeno carro de quatro cavallos. ANG. A little cart drawn with foure horses. Cicero de Fato, At Philippus hæc in capulo quadrigulas vitare movebatur.

Quadrigatus, ij, qui quadrigas in circensibus agebat, inquit Alcon. מרכבאב. τριτάθυρον. GAL. Charretier qui conduit un chariot à quatre chevaux. ITA. Carrettero chi conduce un tal carro. GERM. Ein fahrer oder furman/der ein waagen für den vier ross gespannen sind. HISP. El regidor de aquel carro. ANG. A carter that guideth a cart with four horses. Virg. 2. de re rust. cap 7. Docet aliter quadrigatus, & defultor. Fuit præterea hoc cognomen Q. Claudij, scriptoris vetustissimi, non semel ab A. Gellio citati. Suet in Calig. c. 19. Primo die phalerato, &c. postredie quadrigario habitu, &c.

Quadrigatus, Numus erat argenteus, quadrigæ imaginem habens impressam: sicut Bigatus, qui Bigatum notam habebat. Plin. lib. 5. cap. 32. Nota argenti fuerit bigæ, atque quadrigæ: & inde Bigati, & Quadrigati dicti. Liv. 2. bell. Pun. Parti ut arma atque equos traderent in capita Romam tricenis numis quadrigatis, in socios ducentis, in servos centenis.

Quadrigeminus, adjectivum. ἑτεροπλότος. GAL. Doublé en quatre. ITA. Doppio en quattro. GERM. Das zweyfach oder doplet vier ist. HISP. Cosa quatro vezes doblada. ANG. Fource double. Plin. lib. 8. c. 23. Cerasus corpore eminere cornicula sæpè quadrigemina, quorum motu, &c. id est, quatuor cornicula.

Quadrjugi, sive Quadrijuges, Equi quaterni adunum jugum alligati. τετραζυγος, τετραζυγοι. GAL. Attelé à un joug luy quatrieme. ITA. Quattro cavalli à un giogo. GERM. Vier ross zusamen vnder ein soch eingespannen. HISP. Quatro cavallos de una ayunta. ANG. Foure horses in one yoke. sicut Bijugi, Trijugi & Sejugi, quum duo, vel tres, vel sex equi ad unum jugum adhibentur. Carr. l. 9. Singulos currus quadrijugi equi ducebant Ovid. 2. Metam.

tritumque relinquunt

Quadrjuges spatium: nec quo prius, ordine currunt

Virg. 10. Aeneid.

quin ecce Nymphæ

Quadrjuges in equos, aduersaque pectora tendit.

Ovid. Eleg. 1. lib. 4. Trist.

Quadrjuges cernes sæpe resistere equos.

Currus quadrijugi, idem quod quadriga, id est, currus quatuor equos junctos habens. Virg. 3. Georg. Quadrijugæ vehitur curru.

Quadriliterum quod habet quatuor latera. τετραπλότερον.

Quadrilibris, c. τετραλίτρον. GAL. De quatre livres. ITA. Peso di quattro libre. GERM. Vier psundig. HISP. Cosa de quatro libras. ANG. Offoure poundes. Quod est ponderis quatuor librarum Plaut. in Aul. sc. 1. a. 5. Quadrilibrem ansam auro onustam habeo, qui me est divitior?

Quadrilinguus, qui quatuor linguas habet: aut qui quatuor diversis loquitur linguis. τετραγλωσσος.

Quadrinivus, τετραξος, qui quatuor habet manus Eutrop. lib. 4. de bello Achaico Eo tempore Romæ puer ex ancilla natus est quadrupes, quadri manus, oculis quatuor, &c.

Quadrimestris, quatuor membrorum, hoc est, partium τετραμηνος. Calepini, Paris 11.

Quadrimestrius, τετραμηνος. Gl. Cyr. qui est quatuor mensium.

Quadrimus, a, um, quod habet quatuor annos. τετραετής. GAL. De quatre ans. ITAL. Di quattro anni. GERM. Vierjärig. HISP. Cosa de quatro años. ANGL. Of foure years. Plaut. in Capt. Perdidi unum filium puerum quadrimum. Ibid. prolog. Alterum quadrimum puerum seivus surripuit. Plin. lib. 8. cap. 24. Ad tales partus equi neque quadrimis minores, neque decennibus majores.

Quadrimulus, i, diminutivum. ὀλίγος ἄνθρωπος. Plut. in Pæon. Altera quinquenris, altera autem quadrimula, cum nutrice unâ perie: e. Idem Capt. sc. 2. a. 5. Quadrimum parvulum tibi dedit.

Quadrinatus, tus, ætas quatuor annorum. τετραετής. GAL. L'age de quatre ans. ITAL. Di quattro anni. GERM. Das vierjärig. HISP. Edad de quatro años. ANGL. The age of foure years. Plin. lib. 8. c. 45. Id consequutus non est ante quadrimum ad partus vocando. Idem lib. 19. c. 11. Sed ex his quæ sunt fortissima, nullum extra quadrimum utile est. Agere quadrimum Colum. lib. 7. cap. 9. Quam salacissimos oportet esse mares, qui & annicula ætate commodè progenciant, dum quadrimum agant.

Quadrimestris, ut semestris, bimestrisve consulatus apud Suetonium in Nerone.

Quadringenti, a, quater centum, numeri cardinalis est. τετρακισχίλιον. GAL. Quatre cens. ITA. Quattro cento. GERM. Vierhundert. HISP. Quatrocientos en numero. ANG. Foure hundred. Cicero in Pisonem, Centum propè annos legem Æliam & Fusiam tenueramus: quadringentos iudicium, rationemque Censoriam. Idem de divinac. Tali quadringenti jacti.

Quadringentes, adverbium. τετρακισχίλις. GAL. Quatre cens fois. ITAL. Quattro cento volte. GERM. Vierhundert maal. HISP. Quatro cientos vezes. ANG. Foure hundred tymes. Cicero pro Rabirio, Sestertium bis millies & quadringentes ne magnopere contemneret.

Quadringentesimus, ma, mum, Vnus, vel postremus ex quadringentis. מרכבאב מ'ט. GAL. Quatrecentesimo. ITAL. Quadringentesimo. GERM. Das vierhundert ist. HISP. Uno de quatrocientos. ANG. The fourhundredth in order. Plin. lib. 8. c. 9. Anno Urb. 472.

Quadrigenus, a, um, & (ut nonnulli legunt) quadrigenus, vel quadricenus. מרכבאב מ'ט. GAL. Quatre cens. ITAL. Quattrocento. GERM. Vierhundert. HISP. Quatrocientos en numero. ANG. Foure hundred. Liv. 8. ab Urb. Vestigal quoq; eis Campanus populus jussus pendere singulos quotannis (fuerit autem mille & sexcenti) denarios nummos quadrigenos quinquagenos. Suet. in Nerone cap. 10. Divisis populo viritum quadrigenis nummis.

Quadrinotium, tempus quatuor noctium: sicut Binoctium spatium duarum noctium. τετρανύκτιον.

Quadrinus, a, um, adjectivum. Pro quatuor dicitur. מרכבאב רביעי. GAL. Quatre. ITAL. quattro. GERM. Je vier. HISP. quatro. ANG. Foure. Plin. lib. 11. cap. 36. Mutationes, & in alias figuras transitus trinis, aut quadrinis diebus. Quadrinæ molæ, plurimum farinæ in pistrinis facientes, Turn.

Quadrupartiti, τετραμερής. Fabius Victor in 1. Rhetor. Cicero. Hic quoque adversarius syllogismum quadripartitur.

Quadrupartitio, itis, in quatuor partes divido. רבעו. GAL. Diviser en quatre parties. ITAL. Dividere in quattro parti. GERM. Viertheilen. HISP. Partir en quatro partes. ANG. To devide in to foure partes. Vnde quadripartitum, in quatuor partes divisum, Plin. lib. 15. cap. 22. Nucleorumque illis quadripartita distinctio. Cicero 3. Ver. Quare hæc eadem erit quadripartita distributio totius accusationis meæ.

Quadrupartitio, adverbium idem significans quod quadrupliciter, sive in quatuor partes, τετραχως.

Quadruplex, huius quadriremis, pen. producta, Navis quæ quatuor remorum ordines habet. τετραρης. GAL. Navire ayant quatre rames pour banc. ITAL. Galea de quattro remi per banco. GERM. Ein schiff mit vier ruder ordnung. HISP. Nave de quatro ordenes de remos. ANG. A ship or galey with foure oovers in a scate. Liv. 4. bel. Punici, Præmissa quadriremis, quum intrasset fauces portus capitur Cicero 4. Verr. Egreditur Centuripina quadriremi Cleomenes è portu.

Quadrivium dicitur locus publicus ubi quatuor viæ concurrunt. τετραδίο. GAL. Un quarrefour ayant quatre chemins. ITA. Luogo de quattro vie. GERM. Ein ort da vie wäg zusamen stossen / ein truzgass. HISP. Encruzada de quatro vias. ANG. A place where foure wayes domest. Catull. ad Calium de Lesbia,

Nunc in quadrivium & angiportis Glabit magnanimos Remi nepotes.

Juven. Satyr. 1.

Nonne libet medio ceras implere capace Quadrivio?

Quadro, as, vide Quadrum.

Quadrum, i, quadratum, quod scilicet quatuor æquales lineas, quatuorque angulos rectos habet. מרובע. GAL. Vn quarré. ITA. Vn Quadrato. GERM. Ein geviert ding. HISP. Quadrado. ANG. A figure foure square. Col. lib. 8. cap. 3. Peritice dolantur in quadrum. In quadrum sententias redigere: hoc est, æqualiter fundere, & suo numero servato æqualiter disponere: forma enim quadrata, inquit Quintil. nulla est ex parte neque longior, neque brevior. Cicero in Orat. quin redigeret omnes ferè in quadrum, numerumque sententias.

Quadro, as, In quadrum redigo. רבעו. GAL. Esquarrer. ITAL. Quadrare. GERM. Geviert machen. In die vierung bringen. HISP. Quadrar con esquadra. ANG. To mak foure square. Horat. 1. Epist. 6.

Quæ pars quadret acervum.

Colum. lib. 11. cap. 2. Abies atque populus singulis operis ad unguem quadrantur. Per translationem ponitur pro consentire & ex omni parte convenire. מרבעו מרבעו מרבעו. GAL. Convenir/accorder. ITAL. Convenire, accordare. GERM. Mite stimmen / Sich schiefen oder sâgen. HISP. Acordar con otro. Tractum à lapidibus quadris, qui omnium laterum æquali proportionem inter

vis ego sum. Idem *Milit. sc. 5. a. 2.* Quæris tu mulier malum: Idem *Amph.* Vide ne infortunium quæras qui me sic ludifices. Idem *Aut. sc. 3. a. 4.* Malam rem potius quæram cum lucro. *Tibul. lib. 4.*
Nec quæris quid quaque iudex sub imagine dicat.
Catul. de Com. Ber.
Et qui in principio sub terra quarere venas
Institit, &c.

Ovid. 13. *Metam.*
Si quæris huius Fortunam pugna non sum superatus ab illo.
 Plaut. *Curc. sc. 1. a. 5.* Qui id quæris? quia istuc mihi quæsitum est opus.
 Terent. in *Adolph.* Te quærebam ipsum, salve Demeca. Idem *Eunuch.*
 Vbi quæram? ubi investigem? quem perconter? quam insistam viam?
 Donatus, Non reperitur, nisi quod quæritur: non quæritur, nisi quod præstito non sit. *Iuven. Satyr. 9.*
nec deerit qui te per compita quarat Nolentem.
 Virg. 9. *Æneid.*
huc turbidus, atque huc
Lustrat equo muros, aditumque per avia quarit.

¶ Item ponitur pro lucrari & acquirere. ἵναρ kanáb. πρῆξεν, ἀποπῶνός. Plaut. in *Curc. sc. 1. a. 3.* Qui homo mature quæsitum pecuniam, nisi eam mature parcat, mature esurit. Idem *Trinummo*, quibus ærumnis delustavi, filio dum divitias quæro. *Cicer. pro Quint.* Nec mirum si is qui vocem vanalem habuerat, ea quæ voce quæsitiverat, magno sibi quæsitui fore putabat. ¶ Aliquando pro generate. Plaut. *Capit. sc. 1. a. 4.* Liberorum quærendorum causa uxor ei data est. *Gell. c. 3. lib. 4. c. 1. lib. 14.* Quærendorum liberorum causa uxorem ducere. ¶ Aliquando ponitur pro percontari, sciscitari, petere interrogare. πωδῶνός, ἰσῶνός. Plaut. in *Amphitr.* Atque ut ne, qui esse sem, familiares quærent. ¶ Aliquando pro disputare, consulere, discutere. *Plin. lib. 3. t. cap. 3.* Quæritur inter medicos, cujus generis aquæ sint utilissimæ. ¶ Aliquando querere ponitur pro iudicare, seu de crimine inquirere, & de publicis criminibus dicitur. Quæritur enim proprie dicitur quæsitus, qui publico iudicio præest, cum nocens, an innocens sit, qui accusatur, cum consilio disquirat. *Veteres. Anquirere dicebant.* *Cic. pro Milon.* Tulit enim de cede quæ in Appia via facta esset, in qua Publius Clodius occisus fuit, quid ergo tulit? Nempe ut quæretur. ¶ Pro desiderare. *Livius lib. 9. ab Urb. Perlas & Indos & imbellem Asiam quæsisset.* ¶ Pro luctum facere. *M. Cato apud Gell. cap. 12. lib. 9.* Si palam corpore pecuniam quæretet. Idem *Gell. c. 4. lib. 15.* Victum ægrè quæretet. Et *c. 20. ejusdem lib. 1.* Vendendo olera victum quæretet. Item *Suet. in Ner. c. 36.* Quæretet victum diurnum. Item Quæretet alium: irascentis, apud *Martial. epigr. 105. lib. 9.* ¶ Huius verbi composita mutant æ in i productum quæ sunt Acquirō, Inquirō, Circuinquirō, Conquirō, Disquirō, Exquirō, Perquirō, & Requirō, quorum significata vide suis locis.

Quærens, tis, participium. ἵναρ mebakésch ὄρεσῆς ὠπῆς ἐρηφῆς ἵναρ choker. ἵναρ. GAL. Qui cherche. ITAL. Chi cerca. GERM. Suchend. HISP. El que busca. ANG. He that seeketh or demandeth for. ¶ *Cicer. 1. de Oratore*, Mihi percontanti, aut aliquid quærenti nunquam defuisti. ¶ Quærendus. *Senec. Herc. O. 20.* Quoties genitor quærendus erat.

Quæsitaria apud Petronium. Videtur (inquit Turneb. lib. 26. 6.) esse mendica à quærendo: ut à Græcis μετρίτης & ἐπιτρίτης vocatur, & à Latinis rogator, est tamen in eo scriptum Quæsitaria: quæ vox mihi quidem inani strepitu aures verberat vocatque cubicularios, & me jubet calamo ligare: nec contenta mulier tam gravi injuria mea, convocat omnes quæsitarias, familieque sordidissimam partem ac me conspuj jubet. Sic Turnebus. Sed legam ibi quæsitarias. *Martin.*

Quæsitus, a, um participium, sive nomen ex participio, ut artes quæsitæ. ἵναρ darúch ἵναρ ne. ἵναρ. ἵναρ. GAL. Cherché. ITAL. Cercato. GERM. Gesucht. HISP. Buscado. ANGL. Sought for. ¶ *Virg. 3. Georg.*
Quæsitæque nocent artes.

Ovid. *Eleg. 6. lib. 4. Trist.*
Non quæsitæ tamen spatio patientia longo.
 Idem 14. *Metamorph.*
Vicque fuga quæsitæ salus comitæque mihi que.

Tacit. lib. 3. Adulatio quæsitior fuit, id est, exquisitior. Idem lib. 2. Excepere Græci quæsitissimis honoribus, hoc est, exquisitissimis.

Quæsitum, i, Res exquisita & parca ἵναρ kinján τὸ κινῆν. GAL. Acquis. ITAL. Acquisito. GERM. Das ubertömen. oder erüberget. HISP. Alcançado. ANGL. A thing that is conquered. ¶ *Ovid. 7. Met.*
parcum genus est, patiensque laborum,
Quæsitæque tenax.

Cicer. in *Parad.* Cui quæsitum autem opus sit, qui unquam hunc verè dixerit divitem? Quæsitum, pro eo quod est rogatum, sive interrogatum *Ovid. 4. Met.* Accipe quæsitæ causam. Et 1. *Fast.*
Nec mora quæsitæ reddita causa mihi est.

Quæsitio, as, frequent. Instante quæsitio. ἵναρ chippés ἵναρ. GAL. Demander sou vent, ou instamment. ITAL. Dimandare souvente, con istanza. GERM. Suchen eines suchens/ost suchen. HISP. Demandar muchas vezes y con instancia. ANG. To demand often or instantly. ¶ *Ter. in Adolph.* Ehem opportune, teipsum quærito. Plaut. *Pseud. sc. 2. a. 4.* & alibi sarpè, Quem ille quæritat? Idem *Asin. sc. 3. a. 2.* Quid venis? quid quæritas? Et *sc. 4. a. 2. ibidem*, Quæritare argentum in scenus Idem *Menach. sc. 1. a. 2.* Hominem inter vivos quæritamus mortuum. Idem *Capit. sc. 4. a. 2.* Audin eum lapidem quæritare? Idem *Amph.* Defessus sum quæritando. Proprie tamen quæritare dicuntur, qui quotidie inquirendo, vix victum inveniunt, ut inquit *Donat. in illud Ter. in Andr.* Lana ac tela victum quæritans. ἵναρ. Plaut. Qui inops & sordidus quæritando alit familiam, id est, ostiatim quærendo victum, quod mendici faciunt, qui & rogatores dicuntur, ἵναρ. ¶ *Apul. lib. 5.* Quæsitio cupidinis incepta.

Quæsitio, as, frequent. admodum quæso, est exoletum à verbo quæso. *Priscian.* Quæro, quærito differentie causa fecit, quia à quæso, quæsitio sit.

Quæsitus, us, ui, masc. gen. Verbale, ipse quærendi actus. *Plin. l. 5. c. 9.*
Calepini, Pars I I.

Nilus incertis ortus fontibus, it per deserta & ardentia, & immenso longitudinis spatio ambulans, san aque tantum incemi quæsitum cogitatus sine bellis, quæ ceteras omnes invenere, originem, &c.

Quæsitio, nis, Investigatio, actus quærendi: à supino quæsitum. ἵναρ choker. ἵναρ. GAL. Recherche, question. ITAL. Cercamento. GERM. Ein suchung/das suchen. HISP. Obra de buscar. ANG. A searching or demanding. ¶ *Plaut. Cistel.* Tibe domi operiier, ne quæsitio mihi sit, si quid eum velim, id est, ne cogat eum quæritare. Idem *Capit. sc. 2. a. 2.* Edepol tibi ne in quæsitioe essemus cautum intelligo. Quem lectum citans *Passerat*, legit quæsitio. Idem *Plaut. Pseud. sc. 2. a. 2.* Sed vide sis ne in quæsitioe sis, quando (te) accessam, mihi. Idem *Trinummo sc. 6. a. 5.* Si aberis ab heri quæsitioe. (id est, si aberis tum cum herus te quæret. ¶ *Item*, In quæsitioe esse, pro quærit, dixit *Gell. cap. 12. lib. 13.* Propterea, inquit, quæsitum est, & nunc etiam in quæsitioe est (i. quæritur. Et *Seneca. 12. de cons. ad Mart.* Magna res erat in quæsitioe. ¶ Quandoque significat dubitationem, sive interrogationem. ἵναρ ἀβλήμω, ἰσῶνός. GAL. Question, demande. ITAL. Questione, disputa. GERM. Ein frag. HISP. Question que preguntamos. ANG. A demande or question. ¶ *Plin. lib. 2. c. 28.* Fortitudo in quo maxime extiterit, immensæ quæsitioe est. *Cicer. de natura deorum 2.* Dividunt nostri totam istam de diis immortalibus quæsitioem in partes quatuor. Primum docent esse deos, deinde quales sint, tum mundum ab his administrari: postremò consulere eos rebus humanis. ¶ Significat & quæsitio iudicium publicum, non quemadmodum antea hic scriptum erat, informationem quæ iudicia solet antecedere. Et hinc iudex quæsitioe dicitur qui quæsitio, hoc est, publico iudicio præest, qui alio nomine dicitur quæsitior. *Cic. pro Milon.* Num quæ nova quæsitio decreta est? Idem *pro Sexto Roscio*, Cum huic quæsitioe iudex præesses, id est, huic iudicio publico, cum hanc quæsitioem exerceres, quemadmodum locutus est, idem *de finib.* Quam prætor quæsitioem inter sicarios exercuisset, aperte cepit pecunias ob rem iudicandam. ¶ Aliquando tamen ponitur pro iudicio privato, in quo non de capite, sed de pecunia disceptatur. *Callistratus l. ultim. D. de stat. def. D.* Claudius rescriptit, si per quæsitioem numariam præiudicium statim videbitur fieri cessare quæsitioem *Quint. declam. 385.* Quæsitio iudicium dicitur, quum quis de capite sortitur. ¶ Quandoque torturam corporis, eruentæ veritatis causa factam, quam βασίλων. Græci vocant. *Salsust. Injurth. 76.* In plebem Romæ quæsitioes graves habitæ sunt *Cicer. pro Cluentio*, Sallia habere quæsitioem de vii morte constituit. Idem *pro Rosc. Amer.* Aliquoties duos servos paternos, in quæsitioem *Sext. Roscius* postulavit. *Suet. in Calig. cap. 32.* Sarpè in conspectu prandentis vel comessantis quæsitioes per tormenta habebantur. *Plaut. Mostell. sc. 1. a. 5.* Servos pollicitus est dare suos mihi omnes quæsitioe, & paulo infra *ibidem*, Servos accipere quæsitioe.

Quæsitioarius βασίλων ἰσῶνός, i. tormentorum minister *Gloss. Cyril.* Ergo à quæsitioe, quæ est tormentum. ¶ Quæsitioarius, item qui quæsitioem facit. *Cathol.*

Quæsitio uncūla, Patva interrogatio, vel dubitatio. ἵναρ ἀβλήμω. GAL. Questionette, petite question. ITAL. Questionetta picciola. GERM. Ein fraglin. HISP. Pequena question. ANG. A little question. ¶ *Cicer. 1. de Orat.* Quæsitio uncūlam de qua meo arbitratu loquar, ponitis. Apud *Rhetores* item quæsitio appellatur, eia ca quam causæ totius cardo vertitur, quæque ex consuetudine in constitutione causarum gignit controuersiam.

Quæstor, is, Præpositus pecuniæ publicæ, qui curam ærarij habet, ἵναρ ὄρεσῆς. ἵναρ. GAL. Un thesorier. ITA. Thesoriario, camerlengo. GERM. Ein seckelmeister / ein meister ober ein gemine schatz kammer. HISP. Contador mayor. ANG. A treasurer of the common treasure. ¶ *Plaut. Capit. prolog. c. 2. a. 1.* Em thosce de quæstoribus. Idem *Amph. sc. 3. a. 4. vers. 12.* Magnus Europæ quæstor, (id est, qui eam perquirendam missus est ab Agenore.) *Cicer. lib. 2. de Inventione*, Rhodij quosdam legarunt Athenas, legatis quæstores sumptum quem oportebat dari, non dederunt. Mittebantur quæstores cum consilibus & prætoribus in militiam ad administrandam rem pecuniariam, & prædam ac manubias in rationes publicas referendas, Idem *de senectute* ex persona *Catonis*, Sed tamen hoc quæro dicere, non me quidem his esse viribus, quibus aut miles Punico bello, aut quæstor in eodem bello, aut Consul in Hispania fuerim: Huiusmodi quæstores hodie Thesaurarios bellicos vocamus. Quæstores urbani inquit *Budæus*, ærarium curabant, ejus pecunias expensas & acceptas referre in tabulas publicas consueverant. Pro iis nunc præfectos rationum habemus, quos *Magistros computorum* vocamus. Pecunia publica Romæ in templo Saturni condita erat, quod Ærarium dicebatur: quam *Tribunus ærarij*, quum opus erat, promebant. Quæstores ærarij hodie vocare possumus, eos quos *mutarum*, & (ut vulgus loquitur) *Emendatum receptores* vocant. ¶ Quæstor præterea dicitur, qui præest iudicij exercendis & maleficiis puniendis, quem maleficiorum iudicem appellare solemus. ἵναρ ὄρεσῆς ἵναρ noghesh. ἵναρ ἀβλήμω. GAL. Enquesteur, ou juge en matiere criminelle. ITAL. Giudice di causa criminale. GER. Ein bluroogt / ein richter ober malefische sachen. HISP. Perquisidor sobre los malhechores. ANG. A iudge wich inquireth of any thing in criminall affaires. ¶ Quæstores proprie dicebantur *Prætores*, quibus forte quæsitioes de rebus capitalibus obveniebant. Vltatius tamen hunc Quæsitorem vocamus. *Cicer. pro fonteco*, Quid opus est mihi sapienti iudice? quid æquo quæsitore? quid oratore non stulto? Idem *in Vatinius*, Quæro ex te *Vatini*: num quis in hac civitate post urbem conditam *Tribunos plebis* appellavit, ne causam diceat? num quis reus in tribunal sui quæstoris ascenderit, eam que vi deturbavit, subsellia dissipavit, urnas deleverit. Ad hæc autem similitudinem (inquit *Alconius Padianus*) *Virgilius Minoem* iudicem, apud inferos tanquam prætor sit rerum capitalium. Quæsitorem appellat, dat ei sortitionem, ubi urnam nominat, dat ei electionem iudicium, quum dicit, *Consiliumque* vocat: dat cognitionem facinorum, quum dicit, *Vitæque & crimina* discit. Verba *Virg. hæc* sunt 6. *Æneid.*
Nec veid ha sine sorte data, sine iudice sedes:
Quæstor Mino urnam movet: ille silentum,

Consiliūque vocat: vitasque & crimina discit.

Claudianus lib. 3. de raptu Proserp. quæstor in alto Conspicuis folio perterritat crimina Minos. ¶ Quæstores nec viatorem, nec listorem habent. Gell. cap. 12. lib. 13. ¶ Quæstor ad Prætozem in jus vocari potest. Ibidem e. 13. ¶ Quæstorum creatio. Plutarch. in Publ. Quæstorum erat recitare orationes in Senatu inquit Passer, citans illud Suetonij in Ner. cap. 15. De quibusdam rebus orationes ad Senatum missas, præterito Quæstoris officio plerumque per Coss. recitabat. Sed ibi emendatioribus Codices habent rationes, quæ lectio verisimilior & convenientior muneri Quæstoris est. Quæstorum etiam officium erat Imperatorum orationes in Senatu recitare. Sueton. in Tito. Orationesque in Senatu recitaret etiam Quæstoris vice. Et Vlpianus de Quæstoribus loquens, qui cædidi Principes erant, Hi etenim soli libris in senatu legendis vacabant. Quæstor autem dictus est à quærendo, (id est, cognoscendo atque animadvertendo.) quia conquiret pecunias publicas & in peculatus eos animadverteret. ¶ Quæstores paritidij, creati à populo ut capitalibus rebus præessent.

Quæstor, is, Iudex capitali quæstioni præfectus, iudex quæstionis, prætor rerum capitalium. ¶ דורש, dorésch ודן noghésch. à דורשן. GAL. Enquesteur, juge criminel, juge en matière criminelle. ITAL. Giudice che intende la cose criminale. GERM. Ein richter ober dass malefiz. HISP. Perquisidor del maleficio. ANG. An infourmer or judge whoch inquireth of any thing criminal. ¶ Cic. pro Fonteio, Quid mihi opus est sapiente iudice? quid æquo quæstore? quid oratore non stulto? Virg. 5. Aeneid.

Quæstor Minos urnam movet: ille silentium, Conclivumque vocat, vitasque & crimina discit.

Verum de hoc latius paulò antè.

Quæstorius, a, um, quod ad quæstorem pertinet. ¶ משורר. GAL. Appartenant à thresorier. ITA. Pertinente à camerlingo. GERM. Das eines seckelmeisters ist. HISP. Cofa per reciente al contador mayor. ANGL. Belonging to the treasurer. ¶ Cic. Casinio lib. 2. Quod ego officio quæstoris te adductum fecisse, &c. Idem 3. Verr. Tu in iisdem illis locis legatus quæstoris oppida parata sociorum atque amicorum diripienda ac vexanda curasti. Persona quæstoris. Idem pro Plancio, Ager quæstorius, qui ex hostibus captus, per quæstores pop. Rom. limitibus actis divisus & venditus. Autore Flacco & Hygino.

Quæstorius, ij, qui quæstura perfunctus est. ¶ משורר. GAL. Qui autrefors n esté questeur ou tresorier. ITA. Chi è stato thresoriero d' camerlingo. GERM. Der ein seckelmeister gewesen ist. HISP. El que fue contador y no lo es. ANGL. He that hath had be no treasurer. ¶ Cic. 12. Phil. Qui Edilitij, qui Tribunitij, qui Quæstorij? Idem de clar. Orat. Sicinius quæstorius mortuus est.

Quæstorium, ij, neut. generis substantivum, Quæstoris erat tabernaculum. ¶ משורר. GAL. Thresorerie. ITAL. Luogo dove si tengono i thresori per la guerra. GERM. Das gezelt oder losament eines seckelmeisters. HISP. Lugar del contador mayor. ANG. Thresor house or mansion. ¶ sicut Prætorium, domus vel tabernaculum Prætoris. Livius lib. 10. Itaque captum Quæstorium, Quæstorque ibi Panfa occisus. Cic. pro Plane. Thessaloniam me in Quæstoriumque perduxit.

Quæstorius, qui quæstus gratia autem aliquam exercet. ¶ משורר. GAL. Mercenaire, qui fait quelque chose pour gagner. ITA. Mercenario, chi lavora per salario. GERM. Auff den gewinn gericht. HISP. Jornalero. ANGL. That useth traffick for gaine. ¶ & Quæstoriarum artes, quæ lucri gratia exercentur.

Quæstorius, a, Quæstoris dignitas, sicut Prætura, Prætoris. ¶ משורר. GAL. La dignité de questeur, ou thresorier. ITA. Dignità de camerlingo. GERM. Des seckelmeisters ampt und wörde. HISP. Contadoria mayor. ANG. The treasurer office or dignitie. ¶ Cic. Acilio lib. 12. Epist. Cujus cum patre mihi magna fuit amicitia, inde à quæstura mea Sici-liensis. Idem 2. Verr. Quæstura primus gradus honoris.

Quæstus, us dativum & ablativum plurales facit quæstibus, per i, teste Valla, Lucrum numarium. ¶ משורר. GAL. Gain, profit. ITAL. Guadagno, profito. GERM. Gewin. HISP. Ganancia. ANGL. Vantage, gaine. ¶ Plaut. Pæn Istic est thesaurus stultis in lingua situs, Vt quæstui habeant malè loqui melioribus. Cæc. lib. 3. de bell. Crvil. Quæstui habere equites, (id est, fraudare stipendium.) Gell. cap. 19. lib. 16. In quæstibus & amoribus hominum fuit Arion. Item Quint. In quæstu esse, pro lucro sive quæstui. Plaut. Asin. sc. 1. a. 1. Is quæstus est mihi. Ibidem sc. 3. a. 1. Hic noster quæstus aucupij simillimus est. Idem Capt. sc. 2. a. 1. Occipit quæstum inhonestum, captivos mercatur. Ibid. Quæstum facere carcerarium. Idem Pseud. sc. 7. a. 4. Nihil est hîc Sycophantis locus. Cic. 5. Verr. Tantum de quæstu ac lucro dicam unius agri & unius anni. Quintil. Nam ut lingua primum esse cœpit in quæstu, institutumque eloquentiæ bonis malè uti. Plaut. Rudente. Omnibus modis qui pauperes sunt homines miseri vivunt. Præsertim quibus nec quæstus est, nec autem didicere ullam. Ter. in Eunuch. imperavi egomet mihi omnia assentari, is quæstus nunc est multò uberrimus. Antiqui declinabant, quæstus, quæsti per secundam inflexionem, sicut ornatus, ornati, & pleraque alia apud Comicos passim obvia. Plaut. Aulul. Apud nos nihil est aliud quæsti furibus. ¶ Interdum ponitur pro actione ipsa, atque artificio lucranda pecuniæ. Cic. 1. Offic. Iam de artificijs & quæstibus; qui liberales habendi, qui sordidi sunt.

Quæstuosus, a, um, idem quod lucrosus. ¶ משורר. GAL. Qui gagne beaucoup. ITA. Uomo che fa gran guadagno & profito. GERM. Gewin reich / das vil gewins bringet / auf gewin richtet. HISP. El que haze mucha ganancia. ANGL. That gaintch much. ¶ ut Quæstuosus homo, qui lucri quæstusque avidior, undique lucellum captat. Ars quæstiosa, quæ plurimum quæstus affert Plaut. Mil. Dummodo eam des quæ sit quæstiosa, quæ alat corpus corpore. Cic. 4. Verr. Quàm illa res calamitosa Heraclio, quæstiosa Verti, turpis Syracusanis, miseranda omnibus videbatur? Cato de re rust. cap. 1. Scio idem agrum quod hominem: quamvis quæstuosus sit, si sumptuosus erit, reliqui non multum. Colum. lib. 6. In rusticatione vel antiquissima est ratio pascendi pecoris, eademque quæstuosissima. Quæstuosus, cum genitivo. 2. Philipp. Cujus do-

mus quæstuosissima est falsorum commentariorum. Et cum ablativo. Curt. lib. 4. Nafamones sunt gens Syrtica, navigiorum spoliis quæstiosa: quippe obsident litora, & æstu destituta navigia motis sibi vadis occupant.

Quæstuosissime, adverb. משורר. Senec. lib. 4. de beneficentia. Istud non est beneficium, sed fornus, circumspicere non ubi optimè ponas, sed ubi quæstuosissime habeas, undè facilè tollas.

Quæsticulus, i, diminutivum, Parvum lucium. ¶ משורר. GAL. Petit gain. ITAL. Guadagno picciolo. GERM. Ein gewintchen. HISP. Pequena ganancia. ANGL. Small or litle gaine. ¶ Cic. 2. de Divinat. Aut fillum jecoris cum lucello meo, aut meus quæsticulus, cum cælo, terra, & rûmque natura?

Quæso, primam personam indicativi tantum habet, in utroque numero: in singulari quæso, in plurali quæsumus: cætera exoleverunt. Est autem quæso idem quod rogo. ¶ חשבהלל חשבהלל חשבהלל chilláh נא נא. dionys. GAL. Je prie, nous prions. ITAL. Di gratia, ti prego. GERM. Ich bit / Ich lieber. HISP. Rogar. ANG. I pray or beseech. ¶ Cic. 2. Verr. Quid est quæso Metelle, iudicium corrumpere, si hoc non est? Plaut. Most. sc. 1. a. 1. An non sunt ruri quæso, quos cures boves? Idem Men. sc. 9. a. 5. Quæso ignoscas, si quid stultè dixi. Ibidem sc. 2. a. 5. Quæso quid tibi mecum est? Ibidem sc. 3. a. 5. Vobisquæ omnes quæso ne me iudicetis. Idem Cure. sc. 1. a. 3. Tecum oro & quæso ut ei detur Idem Amph. Deos quæso ut salva pariam. ¶ Precor quæsoque passim apud Livium, ut in lib. 9. bell. Pun. Plaut. Amph. Quæso ædopol, num tum etiam insanis, quum id me interrogas? Ter. in Adolph. Deos quæso ut isthæc prohibeant. Idem Andr. Deos quæso, ut sit superstes, quandoquidem ipse est ingenio bono. Cic. pro Archia. Quæso à vobis ut hac causa mihi detis hanc veniam accommodatam huic re: vobis, quemadmodum spero, non molestam. Brutus Cic. lib. 11. Deos quæsumus consilia tua Reipublicæ salutaria sint. ¶ Antiqui declinabant, quæso, quæsis, quæsi, quæsum: vel secundum Probum, quæsi, quæsitum. Lucr. lib. 1. tertia persona singulari præsentis, usus est. Ni divum pacem votis adit & prece quæsit. Apud Salustium quoque lib. 1. Hist. lectum est præteritum quæsi, Curionem (inquit) quæsi uti adolescentior, & à populi suff. agijs integer, ætati concederet Mametci.

Quæso, as, frequentativum est, de quo supra.

Quæsticulus, Quæstio, Quæstor, Quæstuosus, Quæstura, Quæstus, vide Quæro.

Qualibet, sive Qualubet, adverbium idem significans quod per quencunque locum. ¶ משורר. GAL. Par où tu voudras. ITAL. Per ogni luogo. GERM. Wa man will / durch ein jedes ort. HISP. Do quieras que. ANGL. By wha soever place. ¶ Quintil. lib. 5. c. 13. Si vel maxima flumina in rivis deducantur, qualibet transitum præbent. Plaut. Aulul. sc. 3. a. 4. Tenta qua lubet. (id est, scrutate & excute.)

Qualis relativum qualitatis est, alicujus rei naturam declarans. ¶ משורר. GAL. Quel. ITAL. Quale. GERM. Wie / welcherley. HISP. Qual. ANGL. Of what fashion or sort. ¶ Cic. de Amic. Non sicut vulgus, sed ut eruditi solent appellare sapientè, qualem in reliqua Græcia neminem. Plaut. Aul. sc. 4. a. 1. Ego te & tu me qualis hæs, scio. (id est, novimus nos) Idem Men. sc. 7. a. 5. Tale nunquàm fecit, quale tu mihi fecisti. Catal. ad Oriol. Mœsia... carmina... legam

Qualia sub densis ramorum concinit umbris Daulias.

¶ Ponitur & interrogativè. ¶ משורר. Cic. 4. Acad. Qualis est istorum oratio qui omnia non tamesse, quam videri voluit?

¶ Interdum etiam infinitè. Terent. in Eunuch. Hoc metuo, qualem tu me esse hominem existimes. Cic. 1. de Legibus. Nulla gens est quæ non etiam si ignoret qualem habere deum deceat, tamen habendum censet. ¶ Qualis pro qualiter comparationibus faciendis apta particula. Virg. 4. Georg.

Qualis populea mœrens Philomela sub umbra, Amissos queritur factus.

Et, Qualis ubi in lucem coluber mala gramina passus.

Tibull. lib. 4. Qualis in immenso descendit aëre tellus. id est, qualiter.)

Ovid. 3. Metam. — falcata novissima cauda est, Qualia dimidia sinuantur cornua Luna.

¶ Qualis pro quis, cujusmodi, cujus generis. Horat. in Epist. Occurrunt animo, quales neque candidiores Terra tulit, neque quis me sit ævinctor alter. Rursus in Epodis.

Nardo perunctum, quale non perfectius Mea laborarunt manus.

Qualiscumque, qualis ullo modo contingit qualem esse accidit. ¶ משורר. Cic. Attic. lib. 14. Sed homines benevolos qualescunque sunt, grave est insequi contumelia & 1. Tusc. Totumque hoc leve est qualescunque est. Ovid. Eleg. 6. lib. 1. Trist. & Eleg. 10. ibid. Carmina qua mundo qualiacunque legas.

Idem Eleg. 4. lib. 4.

Qualislibet, a, um, Cic. 2. de nat. deor. Si innumerabiles unius & viginti formæ literarum, vel aureæ, vel qualeslibet, aliquò conjiciantur. Legitur & separatis dictionibus: qualeslibet.

Qualisqualis, geminatum, Qualiscunque. Jurisconsultus in l. rescriptis. de distract. pign. Ex contractu qualiquali obligatione interposita.

QUALITAS, atis, status, conditio, modus secundum què aliquid quale, id est, tale, vel tale dicitur. ¶ משורר. GAL. Qualité, sorte & maniere. ITAL. Qualità, sorte, manera. GERM. Die gestalt oder gattung eines dings von welcher hat man fraget / wie oder welcherley ist es? HISP. Qualidad, manera. ANG. Qualitie, sorte, or maner. ¶ ut Albedo, nigredo, advocatio, procuratio, legatio, paternitas, quod secundum eas albos, nigros, advocatos, procuratores, legatos, patres, dicimus. Cic. 1. Academicæ. Qualitates igitur appellavit, quas ποιότητες. Græci vocat, quod ipsam apud Græcos non est vulgi verbum, sed philosophorum. Col. lib. 8. c. 17. Qualitatem litoris nostri contemplerur, si vitemus scopulos, an probemus. Sic largo usu dividitur Qualitas quod sit.

¶ Forma

Quando, cum accentu in priore syllaba, adverbium est temporis, Idem valens quod quo tempore, poniturque modò interrogativè. *πῶς πότε*. GAL. *Quand, puis que*. ITA & HISP. *Quando*. GERM. *Wan, zu welcher zeit*. ANG. *when, for asmuch as*. Plaut. *Cure. sc. 3. a. 1.* Quando ego te videbo? (verba amantis. Idem *Pseud. sc. 3. a. 1.* Dicitur quando habebis (pecuniam sup.) Suet. *in Cas. cap. 81.* Quando (aliàs, quandoque) ossa Capys detecta essent (id est, Quo tempore) Plaut. *Men. sc. 6. a. 5.* Prope est quando herus pretium exsolvet. Terent. *in Heauton.* Quando istuc erit? Modò relativè, habetque, seicè particulam tunc, seicè antecedentem *ὅτι*, *ἕως*. Cicero. 2. *Officiorum*, Vtinam tunc natus essem quando Romani dona cepissent. Quæ tamen particula aliquando non exprimitur. Plaut. *in Amphitr.* Ita se vesipellem facit quando libet. Nonnunquam & indefinitè Cicero *de senectute*, Semper enim ex his studiis viventi, non intelligitur quando obrepit senectus. ¶ Ponitur interdum pro aliquando. *πῶς πᾶσιν* quum præcedit numerus. Nunquando me audivisti? *πῶς πᾶσιν*, id est, num aliquando. ¶ Interdum pro siquidem, quoniam, vel quâloquidem: & sic est conjunctio causalis, habetque accentum in ultima. *ὅτις ἐπέδη*. Virg. 1. *Æneid.*

Hic tibi labor enim quando hac te cura remordet.

Terent. *in Adolph.* Postremo quando conscia sum à me culpam, hanc esse procul, &c. Plaut. *Men. sc. 1. a. 5.* Quando te auratam & vestitam benè habet. *ἴδιδε*. sc. 3. a. 4. Non feret hinc pedem, quando me habes despiciatui. Idem *Cure. sc. 2. a. 1.* Quando te video immutatis moribus. *ἴδιδε*. sc. 1. a. 1. Migra e certum, quando Æsculapij sentio sententiam. Idem *Menach. sc. 2. a. 5.* Quando me insan te prædicant *ἴδιδε*. sc. 2. a. 1. Quando ego tibi præbeo penum, & sc. 3. a. 1. Quando æquum oras. Idem *Capt. Prolog.* Quando histriõnem cogis mendicariet. Gallicè *dicat, Puisse que, puis que, ainsi est que, &c.* ¶ Quandoque gentium, id est, quando, absolutè: cæ forma qua nulquam gentium. Vbi locorum. Idem Plaut. *in Amph.* — quis te misit Furcifer? s. qui me rogat? A. quando gentium? s. dudum, modò, sive jandudum modò.

Quandòque, Aliquando, aliquo tempore. *ἕως ἄν τις ἴδῃ*. GAL. *Quelques fois, aucunes fois*. ITAL. *Alcuna volta*. GERM. *Underselten, zu zeiten, Bes der maal*. HISP. *Alguna v. z.* ANG. *Some tym s.* Cic. *lib. 6. ep. 19.* Ego me Asturæ diutius arbitror commoraturum, quoad ille quandoque veniat. ¶ Quotiescumque. *ὅσας ἄν*. *in Arte*,

— quandoque bonus dormitat Homerus.

ibi quandoque non est aliquando, sed quando cunque: & videtur nonnullis illud ex hoc esse concisum. ¶ Aliquando item est quod post aliquod intervallum, Caius 1. 42. *D. de jur. dot.* Res in dotem data, quæ pondere, numero, mensura constant, ut quandoque soluto matrimonio aliàs maritus restituat.

Quando cum que, quo tempore lubet Ovid. *Eleg. 1. lib. 3. Trist.*

Quandò cum que precor nostro placare parenti.

Quandòquidem, Conjunctio causalis, pro siquidem, seu quoniam. *ἕως ἄν τις ἴδῃ*. GAL. *Puis que*. ITA. *Gia che, dappoi che*. GERM. *Die weyl sintemal*. HISP. *Pues que*. ANG. *For asmuch as*. Virg. *Eclog. 3.*

Dicite quandoquidem in molli confedimus herba.

Idem 10. *Æneid.*

Quandoquidem Ausonios conjungi fœdere Teucris

Hæc licitum est.

Colum. *lib. 7.* Nam nisi procedat, stare debet: quandoquidem pastoris officium sublimè cellissimamque oculorum veluti speculam desidetat.

Quandòlum, interrogativa particula de modico quærens tempore, cui respondetur per jandudum. *πῶς πότε*. Plaut. *Quandudum è fore advenisti domum?* Non ita dudum. Idem *Asin. sc. 4. a. 2.*

Quamquam, *ἕως ἄν τις ἴδῃ*. Conjunctio causalis, idem significans quod Tamen. Virg. 2. *Æneid.*

Quamquam animus meminisse horret.

Cicer. 1. *Offic.* Ea quamquam pertinent ad finem bonorum, tamen id minus apparet. Cum subjunctivo. Quintil. *in Præfat. lib. 1.* Quamquam sunt qui dissentiant, cum interrogatione, & sine interrogatione venustatem quandam habet corrigentis seipsum. Cicero. 2. *de Orat.* Quamobrem hæc vos doceo, Sulpici, &c. quamquam te quidem qui hoc doceam? qui, &c. Idem 3. *de nat. deor.* Homerus apud inferos conveniri facit ab Ulyssæ, &c. quamquam quem potissimum Herculem colamus, scire sanè velim.

Quantus, a, um, refertur ad numerum, ad pondus, & ad mensuram. *ἕως ἄν τις ἴδῃ*. GAL. *Combien grand*. ITAL. & HISP. *Quanto grande*. GERM. *Als gros oder wie groß*. ANG. *How great*. ¶ Et modò interrogativum est, modò relativum *ὅσος*, *ἕως ἄν τις ἴδῃ*, modò indefinitum *πῶς πότε*. ¶ Quantum est hominum, venusta locutio, pro quotquot sunt homines Terent. Quantum hominum est in foro. Cic. *ad Atticum lib. 2.* Videre mihi videor tantam dimicationem, quanta nunquam fuit. Idem *pro Milone*, Scio quanta, & quam sollicita cupiditas sit Consulatus. Terent. *in Heaut.* Quanta de spe decidit. ¶ Quantus maximus, quam maximus. Cornel. *Cels. lib. 7. cap. 14.* Sed abundè est, jubere spiritum continere, ut tumor quantus maximus esse potest se ostendat. ¶ Eius composita sunt, Aliquantus, Quantisper Quantulcumque, Quantulquantus, & Quantullibet. ¶ Genitivus Quanti, Plaut. *Pseud. sc. 2. a. 3.* Quanti istuc me perdoceas? *ἴδιδε*. sc. 7. a. 4. Quanti conducta est, clamys sup. *ἴδιδε*. sc. 6. a. 4. Quanti refert dicere. Et Quint. Quanti vcheret, &c. ¶ Quanti plurimi. *D. lib. 9. tit. 2. l. 21.* ait lex: Quanti is homo in eo anno plurimi fuerit. Et *l. 23.* Qua retrospectum quanti plurimi fuit, inspicitur. ¶ Quanto minoris, verba in rebus depretiatis, atque sibi damni dati interimentivè ratio habetur.

Quantulve, i. e. quantus? Ita Horatius aliquando particulis sua sponte interrogantibus, addit ex supervacuo particulam interrogatricem. Turneb. *lib. 7. c. 10.*

Quantum, adverbium quantitatis Plaut. *Milit. sc. 3. a. 2.* Quantum familiarium est (id est, omnes conservi) Idem *Pseud. sc. 3. a. 1.* Quantum terra tegit hominum perjurissime. Idem *Mil. sc. 2. a. 2.* Quantumvis probationum. (sup. Trecenta causæ) Idem *Capt. sc. 1. a. 4.* Quantum est hominum optimorum optime. Item *in Pseud. sc. 2. a. 3.* Quantum corde conspicio meo. Idem *Menach. sc. 4. a. 2.* Mulier hæc stulta est, quantum perpexi modò. *ἴδιδε*. sc. 8. a. 5. Quantum potest præcurristi. *ἴδιδε*. sc.

3. a. 3. ut quantum possit hæc veniant (id est, celesterrimè *ἴδιδε*. *Milit. sc. 6. a. 2.* Perij, quantum hunc audivi facere verborum senem. *ἴδιδε*. sc. 2. a. 2. Nescio quid malefactum est, quantum audio. Idem *Milit. sc. 1. a. 2.* Quantum hunc audivi loqui. Idem *Anul. sc. 2. a. 1.* Domum quantum potero, tantum me recipiam. Idem *Menach. sc. 4. a. 2.* Quantum potes abduc istos, Idem *Amph. Itanè.* & quantum potes fac parata sunt omnia. Idem *Milit. sc. 2. a. 2.* Iube tranfite huc quantum possit. *ἴδιδε*. Ego quantum unus possum mihi nave: paro (aliàs, quantum citius.) Idem *Asin. sc. 3. a. 1.* Remigio veloque quantum potes, festina & fuge. Idem *Anul. sc. 6. a. 2.* Muxenam ex dorsua, quantum potes. ¶ Quantum pro tantum, add. *Salust. Jug. 88.* Nam & illis, quantum importunitatis habent, parum est impune male fecisse, nisi deinde, &c.

Quantillum, GAL. *Combien peu*. Plaut. *Capt. sc. 2. a. 1.* Quantillum argenti mihi apud Trapezitam fiet. Vide *Quantulum*, infra.

Quantisper Quanto tempore *ἕως ἄν τις ἴδῃ*, sicut Tantisper, tanto tempore. Quanto Gellius *cap. 3. lib. 18.* facundia nimium quanto præstabilis. Vel leius, fait dux Cassius melior quanto vir Brutus, &c.

Quantòperè, quanto opere, quam vehementer. *ἕως ἄν τις ἴδῃ*. GAL. *Combien grandement*. ITAL. & HISP. *Quanto grandemente*. GERM. *Wie heftig*. ANG. *How greatly*. ¶ Habetque seicè antecedentem particulam tantopere, præsertim quum relativè accipitur. Cic. *de Orat.* Neque enim tantopere desiderabam, quanto perire delector. Accipitur & indefinitivè. *ἴδιδε*. *lib. 13. Epist. famul.* Quantoque opere ejus municipij causa laborarem, tibi ostendi. Idem *Attico*, Dicit non potest quanto perire gaudeant.

Quantulscunque, Tacus quatus. *ἕως ἄν τις ἴδῃ*. GAL. *Si grad soit il*. ITAL. *Tanto come è grande*. GERM. *Ob wie groß es sey*. HISP. *Tamajo quamaño*. ANG. *How great or litle sauer*. ¶ Cicero. 3. *Philipp.* Quorum bona, quantacumque erant suis comitibus descripsit. Quanticumque. Senec. *epist. 81.*

Quantulscunque, diminutivum quantumvis exiguus, *ἕως ἄν τις ἴδῃ*. *Col. lib. 2. cap. 11.* Nam si nox incessit, quantulocumque humore, priusquam obruatur, corumpitur. Ovid. 3. *Fast.*

Hæc tellus quantulacumque tua est.

Quantullibet, quantus alicui libet *ἕως ἄν τις ἴδῃ*. Plin. *lib. 8. cap. 16.* Vulneratus observatione mira percussorem novit, & in quantalibet multitudine appetit.

Quantumvis juven. *Satyr. 8.*

Quantumvis mollior agna.

Quantulquantus, Quantulcumque, *ἕως ἄν τις ἴδῃ*. Terent. *in Adolph. To.* quantulquantus es, nihil nisi sapientia es, id est, quantulscunque Donat

Quantulvis, tantus quantus vis ut sit.

Quantulus, & quantillus, diminutiva: sicut à tantus, tantulus, & tantillus quam exiguus *ἕως ἄν τις ἴδῃ*. GAL. *Combien petit, si petit soit il*. ITAL. *Quanto piccolo*. GERM. *Als klein oder wenig*. HISP. *Quanto pequeño*. ANG. *How litle, how litle sauer*. ¶ Cicero. 4. *Acad.* Quantulus nobis videtur? de Sole loquitur. *Cels. lib. 7. cap. 7.* Tum considerato quantulo detecto futurum sit ut naturaliter se habeat. Quantulum mihi memoriæ est. Gell. *lib. 7. c. 10.* Quantulum mihi memoriæ est, dicam. Et *l. 17. c. 12.* Quantulum memini. Plaut. *in Capt. sc. 2. a. 1.* Quantillum argenti mihi apud trapezitam fiet. Idem *Pseud. sc. 7. a. 4.* Quantillo argento te conduxit Pseudolus.

Quantitas, quantitatis, *ποσότης, πηλικότης*, Id quo quantum quid esse dicitur, aut indicatur. Plin. *lib. 17. c. 24.* Laborant & fame & cruditate, quæ sunt humoris quantitate.

Quantis, & quamquam conjunctiones adverbivæ, Tamen, etiam, licet. *ἕως ἄν τις ἴδῃ*. GAL. *quoy que, combien que*. ITA. *Ben che, anchora che*. GERM. *Wie wol*. HISP. *Aunque*. ANG. *Albeit although*. ¶ In quibus hoc animadvertendum est, quamquam indicativo, quamvis subjunctivo potissimum gaudere. Virg. 2. *Æneid.*

Quamquam animus meminisse horret.

Cicer. 8. *Philipp.* Quamvis intentus animus tuus sit ad fortissimum virum liberandum: tamen, &c. Tibull. *lib. 4.* Languida non noster peragit labor otia, quamvis fortuna, ut nos est illi, me adversa fatiget Nonnunquam tamen invenitur junctum modo indicativo: quamvis de subito cujus facile est facere acquiter. Plaut. *Mosell. sc. 1. a. 2.* & *Men. sc. 2. a. 2.* Quamvis ridiculus est, ubi uxor non adest. i. admodum, ut apud Catull. Quamvis sordida res. ¶ Interdum tamen quamvis ponitur pro quantumvis *ἕως ἄν τις ἴδῃ* Plaut. *in Trin.* Quamvis malam rem quætas, illic reperias, id est, quantumvis malam.

Quapropter, adverbium, Propter quod, sive quamobrem. *ἕως ἄν τις ἴδῃ*. GAL. *Pourquoy, parquoy*. ITA. *Per laqual causa*. GERM. *Darumb, derhalben*. HISP. *Porende*. ANG. *wherefore*. ¶ Terent. *in Adolph.* Quapropter quoque pacto celato est opus. Plaut. *Prolog. Amph.* Mirari nolum vos quapropter Iuppiter nunc histriõnes curat. Idem *Mosell. sc. 3. a. 2.* Inscita es, Quapropter? Idem *Pseud. sc. 5. a. 1.* Animum adverte quapropter te expertem habuimus. Idem *Men. sc. 1. a. 5.* Non scis quapropter Hecubam Graij canem prædicabant? Idem *Amph.* quid ego feci qua istæc propter dicta dicantur mihi. (Tmesis est.)

Quaquã, adverb. *ἕως ἄν τις ἴδῃ*. GAL. *Par où que ce soit, par laquelle costé que ce soit*. ITAL. *Per qual luogo si voglia*. GERM. *Ob wo oder an welchen ort*. HISP. *Por do quiera que*. ANG. *By what sauer way*. ¶ Plaut. *Epid.* Quaquã tangit, omne amburit, hoc est, quacumque partem attingit. Idem *Mil. sc. 1. a. 2.* Is deridiculi est quaquã incedit omnibus.

Quaquãversus, sive quaquãversum, in omnem partem. *ἕως ἄν τις ἴδῃ*. GAL. *Par quelque costé que ce soit, de toutes parts*. ITAL. *Per qual luogo si voglia, in ogni parte*. GERM. *Alenthalben aufhin*. HISP. *Por do quiera, que por todas partes*. ¶ Cæsar *in Com.* Legatos quaquãversum dimittere.

Quã, adverbium interrogandi, notæ significationis. *ἕως ἄν τις ἴδῃ*. GAL. *Pourquoy, parquoy*. ITA. *Per qual causa*. GERM. *Warumb, Augwas ursach*. HISP. *Porende*. ANG. *wherefore*. ¶ Cic. 1. *de orat.* Nanque illud quare Scævola negasti? ¶ Quare, infinitè positum. Idem *pro Lege manil.* Quare quum & bellum necessarium sit, ut negligi non possit. Idem 2. *Offic.* Utendum est excusatione, quare id quod feceris, necesse fuerit, nec aliter facere potueris. ¶ Quare, illativa, in principia orationis pro quarebreca. Idem

pro

queritantēque quia derant facessere prope jubet Thrasea.
 Quēstus, us, sine diphthongo, in dativo & ablativo plurali questubus.
 Lamentatio, querela. ἡ κριση telunáb. μίμψις. GAL. Plainte, com-
 plainte. ITA. Lamento. GERM. Ein flag mit weinen. HIS. Quexa d
 querella. ANG. A complainig or making of moone. Cic. 5. de finib.
 quod ciulatu, questu, gemitu, &c. Virg. 4. Georg.
 — & māsī laīd locā questubus implent.

Idem 4. Aeneid.

Tantos illa suo rumpebat pectore questus.

Cic. pro Quintio. Qui denique questus, qui mōror dignus inveniri, &c.
 Querēla, x, Querimonia, questus. ἡ κριση telunáb. μίμψις. μίμψις.
 GAL. Querelle, complainte. ITA. Querela. GERM. Ein flag. HISP.
 Quexa d querella. ANG. A complainte, beyoyling. Cic. de senect.
 Sēpē inter fūi querelis mōrorū æqualium. Idem ad Brutum. lib. 11.
 Sed tamen providendum est, ne qua iusta querela esse possit. Ovid.
 5. Fast.

Inque meo non est ulla querela toro.

Idem Eleg. 5. lib. 4. Trist.

Incidas & vestro rara querela toro.

Plaut. Menach. sc. 2. a. 4. Mens est in querelis. (de litigiosis.) Catul.
 de Com. Beren.

Id mea me multis docuit regina querelis.

Et Sueton. in Calig. cap. 10. Elicere aliquem ad querelas. Ovid. 4. de
 Ponso, Elegia 3.

Nam nisi iusta tua, iusta querela mea est.

Horat. 2. Ode 9.

— desine mollium

Tandem querelarum: & potius nova

Cantemus augusti trophæa.

Virg. 4. Aeneid.

Desine mēque tuis incendere, tēque querelis.

Querimonia, x, Querela, lamentatio. ἡ κριση telunáb. μίμψις. μίμψις.
 GAL. Complainte. ITA. Querelamento, lamentatione. GERM. Ein flag
 mit trawwen. HIS. Quexa d querella. ANG. A complainte, a moone ma-
 king. Plaut. Fensd. sc. 1. a. 1. Semper ad me cum argentata accedito que-
 rimonia. Idem Menach. sc. 2. a. 5. ut neuter ad me veniret cum querimo-
 nia. (de viro & uxore) iurgantibus simul. Cicero ad Q. frat. lib. 2. Eo
 metu iniecit repente magna querimonia omnium discessimus. Flor.
 in Arte. Versibus impariter junctis querimonia primum, post etiam
 inclusa est voti sententia compos. Cicero 7 Verr. Ut si me in ea que-
 rimonia, quam sum habiturus de istius crudelitate, & de civium Ro-
 manorum indignissima morte, non modò vires, verum etiam vita de-
 ficiet. Quamquam autem nulla ab autoribus ferè inter querelam &
 querimonia videatur observata differentia: tamen Corn. Fronto ita
 distinguit, ut querimonia certæ rei sit & gravitatis cuiusdam: querela
 verò supervacua & cum levitate quadam conjuncta.

Querulus, a, um, pen. corrupt. Queribundus, vel querelis plenus. ἡ κριση
 μίμψις. GAL. Qui ne fait que se plaindre, querulant.
 ITAL. Lamentevole. GERM. Magbar/Das vol klagens ist/ sich vbel ges
 habend. HIS. Querelloso. ANG. That cōplayneth often. Cic. 3. Trist. El. 8.
 Et nunquam queruli causa doloris adest.

Mat. lib. 4.

Missi nec à querulo mappa cliente fuit.

Ovid. Epist. 5.

Implevitque sacram querulus ululatus Idam.

Idem Eleg. 1. lib. 5. Trist.

Hoc querulam Prognen Halcionēque facit.

¶ Quandoque à poetis pro canoro ponitur. Virg. lib. 2. Georg.

Et cantu querula rumpens arbusta citada.

Servius. querula cicada, id est, canora, Horatius lib. 3. Carm.

Sub cantu querula despicit tibia.

Ovid. 5. Metam.

Calliope querulas pratentat pollice chordas.

Idem lib. 3. Fast.

— Querulas impulit aura fores.

Queribundus, Querulus, vel plenus querelarum, μίμψις. Cic. pro
 P. Sylla. De supplicio P. Lentuli, de carcere, magna & queribunda voce
 dicebat. Senectus queribunda. Silius lib. 13.

Querquetulana, Porta Romæ fuit, ita dicta à querceto quod intra muros
 iuxta se habebat Feltus, Querquetulanæ nymphæ, querceto præsi-
 dentes.

Querquedula, x, Avis ex genere natantium, sive aquaticarum, tam in
 aqua quam in terra vitam agens, quemadmodum anseres & anates:
 quod genus animalia Græco vocabulo ἀμφίβια vocantur. GAL. Cer-
 cerelle. ITAL. Cercerella. GERM. Ein art wasserbögen/ murântchen/ sind
 grau. HIS. Vn genero de anade. ANG. A water fowle called a teal. Cic.
 Varro 3. de re rust. 5. 1. Altera species eorum quæ non sunt contenta
 terra solū, sed etiam aquam requirunt, ut sunt anseres, querquedu-
 læ, anates.

Querquerus, a, x, æ, Frigus, horror, κριση, horridus: unde querquera
 febris, horrida. Apul. in Apol. Possit dicitis ad res veneras sumpta de
 mari spuria & fascina (nempe veretillum & virginal) propter nomi-
 num similitudinem qui minus possit ex eodem litto: calculus ad ve-
 ficam, testa ad testamentum, cancer ad ulcera, alga ad quercetiam. Ma-
 le scriptum quercerum.

Querquerus, a, um, aliàs quercerus. Vide Quercus.

Querulus, vide Queror.

Q V I

Qui, quæ, quod, Relativum est substantiæ, cuius significatio & usus nul-
 li non est notus. ἡ κριση alcher' d. GAL. Qui, le quel. ITAL. Il quale. la
 quale. GERM. Welcher/ welche/ welches. HIS. Quien, d que cosa. ANG.
 which. Plaut. Curc. sc. 3. a. 5. Non malè creditur (iis) qui nunquam
 reddunt Ibidem sc. 2. a. 4. Egon ab lenone quicquam mancipio ac-
 cipiam, quibus sui nihil est. ¶ Ponitur aliquando adverbialiter pro
 quo modo πῶς, τῶς, ὅπως. Cic. de Amici. Qui fieri poterat ut eius
 dolore non angeret, qui mecum semper familiarissimè vixisset. Plaut
 Men. sc. 2. a. 5. Qui istuc canere possim? Idem Curc. sc. 3. a. 5. Qui pro-

misit? T. Lingua. Idem Milit. sc. 5. a. 2. Qui vocare? (id est, quomodo.)
 ¶ Relativum Qui, quæ, quod interdum eleganter italicitur, alienam-
 que sedem occupat, ut rotundior & numerosior efficiatur oratio. Nam
 inter antecedens, & eius casum interponitur. Corn. Cell. lib. 7. cap. 7.
 Ea verò curatio quæ palpebræ laxioris ab omnibus frequentatur, ni-
 hil habet dubij. Aliter dixisset inornatè palpebræ laxioris quæ. ¶ Ali-
 quando pro ut. Terent. in Andria. Nunc si quid potes, aut tu, aut
 hic Pirrhia, facite, singit & invenite, efficite qui detur tibi. Plaut. Aulul.
 sc. 1. a. 4. Scripta pueris induitur ratis, qui laborent minus. (id est, ut)
 Item Milit. sc. 1. a. 2. Dedi (tabellas) mercatori, qui deferat, (id est ut.)
 Idem Curc. sc. 2. a. 4. Istas minas decem, qui me procurem. Idem Ps. sc.
 1. a. 1. Hæc me promittete, qui vos oblectem. Idem Capt. sc. 4. a. 5. ar-
 cessatur faber qui istas compedes tibi adimam, Idem Asin. sc. 1. a. 1. Qui
 possim videri huic fortis (id est, ut) Et Menach. sc. 2. a. 2. ¶ Mostel. sc.
 3. a. 1. Hei mihi cum nihil est, qui illi diminuiam caput. Idem Curc. sc. 2.
 a. 4. Ecquid das qui bene sit (id est, ut) Idem Mostel. sc. 3. a. 1. Cedo
 cerullam. Quid opus est ea? nam qui malas oblinam. (id est, ut) vel
 qua, cerussa sup. ¶ Qui pro cui, apud veteres. ¶ Aliquando pro uti-
 nam, æt. Terent. in Phor. Qui illum dii omnes perdant. Plaut. Menach.
 sc. 1. a. 3. Qui illum dii perduint. ¶ Aliquando pro unde. Terent. in He-
 cyr. Nec qui mihi hoc eveniat scio. Et in And. Nam qui isthæc tibi
 incidit suspicio? Plaut. Aulul. sc. 4. a. 1. Satis habes qui vitæ bene colas.
 Idem Mostel. sc. 1. a. 1. Qui scis an istuc eveniat. Idem Milit. sc. 5. a. 2.
 Qui scio an ea sit? ¶ Aliquando pro cui, quamobrem, &c. Idem prolog.
 Amph. Qui minus eadem histioni sit lex, quæ summo viro? Idem Asin.
 sc. 3. a. 3. ¶ Es. sc. 3. a. 1. ¶ Mostel. sc. 2. a. 2. Qui dum? Idem Aul. sc. 2. a.
 2. Certe in facturi nuptias. Quia nihil est temeti. Cic. 1. Tusc. Qui
 enim beator Epicurus quod in patria vivebat, quam Metrodorus qui
 Athenis? Terent. in Aulul. Non potest. PAM. Qui? Donatus, qui, id est,
 quamobrem. Componitur aliquando cum Dum, & dicimus quidam
 in eadem significatione. Terent. in Eunuch. At nunquid aliud? P. Qui-
 dam. Qui pro qua, Plaut. bis in Amph. Patera aurea, qui potitavit Rex
 (id est, qua.) ¶ Pro quo apud eundem Asin. sc. 4. a. 2. ¶ Est & qui à quis
 abjecto ultimo elemento quod aliquando interrogativè tenetur pro
 quis. idem in Amph. Qui me alter est audacior homo? aut qui confi-
 dentior? ¶ Ponitur aliquando pro nempe qui vel utpote qui. idem
 Milit. sc. 1. a. 1. Amant te omnes, nec iniuria qui sis tam pulcher. Cic.
 Attic. lib. 5. Actio malum iter facere pedibus qui incommodissimè
 navigassemus. ¶ Aliquando pro qualis. Idem 2. de divin. Xenophon
 Socraticus qui vir, & quantus. Composita à qui sunt, Quidam, qui-
 cunque, quivis, quilibet, à quo Vnusbet. ¶ Quibus in extremis, ele-
 ganter dicitur pro quorum in extremo ἐν οἷς ἐκέρπει. Cicero Casaris
 Literæ dantur mihi à te, quibus in extremis scriptum est.

Quia, conianctio causalis. Idem valens quod quoniam. ἡ κριση. GAL.
 Pourquoy? ITAL. Perché. GERM. Dieweil/ darumb. HISP. Porque.
 ANG. Because. Cicero de Amic. Sed quia natura mutari non
 potest, idcirco veræ amicitia sempiternæ sunt. Plaut. Mostel. sc. 1. a. 1.
 Cur me verberas? quia lubet. (alias, quia vivis.) ¶ Ideo quia, vide Ideo:
 propterea quia, vide Propterea: quia enim, vide Enim. Interdum bis re-
 petitur, sequente subiunctivo vel indicativo. Quint. lib. 12. cap. 1. Non
 quia prodesse nunquam satis sit, sed quia hoc prospicere debet, nequid
 prius quam fecerit: faciat.

Quianam adverbium interrogandi, quare. ἡ κριση. GAL. Pour-
 quoy? ITAL. Perché. GERM. Darumb/ oder wefs halben. HISP. Porque.
 ANG. Wherefore? Virg. lib. 5.

Hæc quianam tanti cinxerunt athera nimbi.

Quiane, una particula est, & significat certè, revera. ἡ κριση. GAL.
 Vrayement, certinement. ITAL. In vero. GERM. Warlich. HIS. Cierta-
 mente. ANG. Truly, verely. Virg. lib. 4. Aeneid.

— Quiane auxilio iuvat ante levatos.

Quiatis, cuius Accio, à quis.

Quicquam, cuiusquam, Aliquid, Si quicquam mentitum invenies, oc-
 cidito. Cic. 4. Acad. Nec quicquam aliud videndum est nobis. Quic-
 quid, vide infra post Qui dum?

Quicum, pro Cum quo Terent. Heaut. qui cum loquitur filius? Cic. 1.
 Offic. Quid ad hanc mansuetudinem addi potest, cum quicum bellum
 geras, tam molli nomine appellari.

Quicumque, quicumque, qui nullo pacto, vel modo, quisquis, qualiscumque ἡ κριση
 ὅσος, ὅστις. GAL. Quicumque, quelconque, chacun. ITAL. Chiunque.
 GERM. Geb was oder welcher/ wår ich. HIS. Qualquiera que. ANG.
 whosoever. Cic. pro Seis. Ego vos in omni fortuna quæcunque erit
 oblata complectar. ¶ Aliquando accipitur pro qualiscumque. Idem 3.
 de Orat. Easque nos primi quicumque etiamus, & quantuluncunquo
 dicebamus convertim is.

Quid, nomen substantivum, quod ferè interrogativè sumitur. ἡ κριση mah.
 ti. GAL. Quelle chose, quoy. ITAL. Che cosa. GERM. Was. HIS. Que cosa
 alguna cosa. ANG. what. Cic. de sen. Quid de utilitate loquar stercoreandi? Plaut.
 Pseud. sc. 3. a. 1. Quid hoc est? (Stomachantis.) Idem Most. sc. 2. a. 2.
 Vah quid est? Item, Quid est negotij, mox. Quid iam? Idem Curc. sc. 1.
 a. 1. Quid causas? Idem Asin. sc. 3. a. 1. Quid modi est ductando? Idem
 Menach. sc. vlt. a. 5. Quid erat nomē nostræ matris? Quid ei nomen fiet
 Ibid sc. 2. a. 2. Idem in Pseud sc. 2. a. 2. Quid est nomen tibi? &c. ¶ Quid
 nisi Ovid. Eleg. 7. lib. 1. Trist. Quid num? Vide Num. ¶ Pro cur. Idem
 Eleg. 7. lib. 5. Trist. Quid venias requireret. Plaut. Curc. sc. 1. a. 1. Me ex-
 cruciat P. Quid est? (id est, cur?) Idem ibid. sc. 3. a. 2. Rogat quid veniam
 Cariam Ibid sc. 1. a. 5. Quid id quæris? Idem Asin. sc. 3. a. 2. Quid venis?
 Idem Curc. sc. 1. a. 3. Quid eum quæris? (bis) Idem Menach. sc. 2. a. 4.
 Quid tu mihi tristis es? Idem Most. sc. 1. a. 1. Quid lates? Quid tibi hæc
 clamatio est? (id est, cur ita clamas?) Idem Aulul. sc. 4. a. 1. Quid tibi
 est? GAL. Quas tu à crier. Idem Curc. sc. 2. a. 1. Quid lubet perditum te
 dicere? Idem Amphitr. Quid huc ad me Blephario? (venis sup.) Non-
 nunquam etiam indefinite. Virg. 10. Eclog.

Nunc scio quid sit amor.

¶ Aliquando est adverbium interrogandi, pro cur, vel quare, &c. Ter.
 in And. Sed quidnam Pamphilum exanimatum video? Ovid. in Epist.
 O Enones ad Parid.

quid arena semina mandau.

¶ Aliquando ponitur pro in quo. Cic. in *Lalio*. Quid enim indigens Africanus mel? Quint. Quid tibi tantum malum feci? quid offendis? Aliquando in oratione vacat. Cicero ad *Serv.* Trebatio mandavi, ut si quid tu voles eum ad me mittere ne recuset. Composita sunt quicquid, quicquam, quiddam, quicque, quippiam, nequicquam, quidnam, numquid, quidam, quidlibet. Vfus habet ut d sequente q, mutetur in c, ut quicque, quicquam: & sequente p, in p: ut quippiam. Quicquidque autem & unumquicquid, aut unumquicque, aut unumquidlibet, nequaquam dixerit, sed quodcumque, unumquodque, quodlibet unum, &c. quid agitur? consilium quarentis est inquit Donat. *vi d d d d*. Ter. in *Eunuch.* Quid nunc agimus. Quid hominis habestem contemptu dicitur Idem in *He. 77*. Sed quid mulieris uxorem habes? quid istuc? adverbium est xg: & concedentis, inquit Donatus *vi r r r r*. Terent. in *Eunuch.* Quid istud, si certum est facere, facias: verum ne post confertas culpam in me. Idem in *Anar.* Quid istuc, si ita in animum induxit esse utile. Nolo tibi ullum commodum in me claudier. quid cum genitivo, more substantivorum. Plaut. *Aul. sc. 4. a. 2.* Si quid divortij fuit. Idem *Asin. sc. 4. a. 3.* Quid id est quæsti? Idem *Aulul. sc. 1. a. 1.* quid rerum geram. Idem *Pseud. sc. 6. a. 4.* Viso quid rerum egerit. *Idem Aul. sc. 6. a. 2.* Quid clamoris dicitur hinc. Item, Quid hoc negotij est neminem meum dictum magnificere? Idem *Asin. sc. 4. a. 2.* Idem *Men. sc. 1. a. 2.* Quid tibi mecum est rei? Non ego te novi. Idem *Cure. sc. 1. a. 2.* Quid tibi est? sub morbi. Ovid. *Eleg. 5. lib. 1. Trist.* Si quid ego adhuc muneris. Plaut. *Aulul. sc. 4. a. 1.* Nihil est dotis quod dem. ¶ Quid istuc est? (obiurgantis.) Idem *Milit. sc. 5. a. 2.* & *Men. sc. 7. a. 5.* Quid est? (mirantis.) Idem *Capt. sc. 4. a. 3.* Quid est? (irascens.) Quid ita, significat cur, πῶς δῆ. Plaut. in *Aul.* Occidi. E. Quid ita? Donatus putat esse unam partem orationis. ¶ Quid quæris, clausula est sermonem in compendium redigentis, eandem vim habens quam quid plura? vel quid opus est verbis? quid vis præterea? quid vis dicam? τὴν δὲ λέγει, τὴν λέγει. Cicero ad *Attic. lib. 1.* Quid quæris? num ad privata redeam. Horat. *lib. 1. Epist.*
Quid quæris? utro, & regno simul ista reliqui.
 Quid tum, quid tum postea, & quid tum denique, idem valent quod quid ergo? quid itaque? quid interea? quid demum? τὴν δὲ λέγει, τὴν λέγει, quæ omnia significant, quod pertinet istud de quo loqueris, sive quid attinet hæc dicere? sive, quid tibi vult hic sermo?
 Quidam, certus quispiam; à quis, i, aliquis, & dam, euclitico, cum suis, personam certam dicit, & singulare potius signum est quam particulare. ἴδῃ δὲ λέγει. GAL. *Quelqu'un, aucun.* ITAL. *Vn certo.* GERM. *Einer.* HIS. *Vn cierto.* ANGL. *Some.* ¶ Cicero pro *Clu.* Quidam ex advocatis, homo summa virtute præditus. Plaut. *Men. sc. 2. a. 4.* Nimis sollicitum me habuit cliens quidam. Idem *ibid.* Quid homo est? Menæchmus quidam.
 Quidem adverbium affirmandi, profectò, certè. ἴδῃ δὲ λέγει. GAL. *Certes, certainement.* ITAL. *Certamente.* GERM. *Zwaar.* HIS. *Ciertamente.* ANGL. *Truely.* ¶ Et tribus modis in oratione accipi solet. Vno ad distinguendas res. ἴδῃ δὲ λέγει, Ego quidem scribo, tu vero legis, ille autem dormit. In quo modo duobus tantum comitibus uti potest, scilicet vero & autem. Altero quasi per exceptionem eius quod affirmes. Quintil. in *Insan.* Torquebis quidem filium, sed fatebitur mater Cic. *lib. 3. Offic.* Ab optimis, illis quidem viris, sed non satis eruditis, ἴδῃ δὲ λέγει. Pluribus in hoc modo comites habere potest, ut Verum, verumtamen, sed tamen, at, attamen, cæterum. Tertio quum nulla sequitur ex prædictis coniunctionibus: ut apud eundem. Aut enim nemo (quod quidem magis credo) aut si quisquam est, ille sapiens fuit. Plaut. *Men. sc. 6. a. 5.* Metuam ego haud multum quidem. *Ibid. sc. 2. a. 5.* Dabitur malum me quidem si attigeris. *Ibid. sc. 3. a. 1.* Sic animatos decet esse amatores, qui quidem se ad mendicitatem propere detrudere. Idem *Pf. sc. 2. a. 5.* Liberè herclè hoc quidem. Idem *Aul. sc. 4. a. 1.* Ne pigeat proloqui. Dum quidem non perconteris quod non lubeat proloqui. ¶ Quidem, & certè, aliquando simul junguntur. Cicero ad *Lentul. lib. 1.* illud quidem certè nostrum consilium iure laudandum est. Terent. in *Phorm.* Quidem coniunxit cum herclè. Nam tua quidem herclè certè vita hæc expetenda, &c. Cicero, autem *lib. 10. Epist. ad Attic.* post quidem subiunxit profectò. Nunc quidem profectò Romæ es, Quidem (ut annotat Passler) monosyllabum ponitur in *Asin. prologo*, & in *Pseud.* Plaut. *sc. 1. a. 1.* (bis.) ¶ Eius composita sunt, Equidem, Siquidem: de quibus alibi.
 Quidam, aliquando interrogativè accipitur, aliquando indefinitè. ἴδῃ δὲ λέγει. GAL. *Quo, quelle chose.* ITAL. *Che, che cosa?* GERM. *Was doch, oder warum.* HIS. *Que cosa?* ANGL. *what?* ¶ Terent. in *Phorm.* Quidnam ille commotus venerat? hoc est, quamobrem, vel propter quid? Idem in *Eunuch.* Reviso quidam Chærea hic rerum gerat.
 Quidnā, Certè, vel certum est, vel cur non, ἴδῃ δὲ λέγει. GAL. *Pourquoy non.* ITAL. *Perche non.* GERM. *Warum nicht.* HIS. *Porqueno.* ANGL. *why not.* ¶ Et dux partes sunt secundum Priscianum, sicut, Cur non. Terent. in *Eunuch.* Habesne hominem amabo. PH. Quidni habeam. Plaut. *Men. sc. 5. a. 5.* Ecquid sentis. Quidni sentiam. Idem *Pseud. sc. 1. a. 1.* Quid fles? Quid ego ni fleam. *Ibid. sc. 2. a. 2.* Omnem rem, Quid ego ni teneam. Idem *Cure. sc. 1. a. 3.* Nostin. L. Quidni novet. Veteres enim ni pro ne ponebant, & ne pro non. Idem. Ni stultus. Et ne vult, pro non vult.
 Quidum? Quare igitur? Plaut. *Amph.* Prodigum te fuisse oportet olim in adolescentia. A. quidum. M. Quia senecta ætate à me mendicis malum. Terent. *Eunuch.* At nunquid aliud? P. quidum? G. quia tristis es.
 Quidque, vel quicque. Quintil. *lib. 3. cap. 11.* Non ut quidque primum attendamus, ita primum cogitandum est. Cicero. *3. de nat. deor.* Interpretando quorsum quidque pertineat. Plaut. *Amph.* ut lubet quicque facias.
 Quicquam. Plaut. *Pf. sc. 2. a. 5.* Ordine ut quicquam egisti scio. Idem *Men. sc. 1. a. 3.* Nunquam quicquam factum peius. Idem *Asin. sc. 3. a. 1.* Nunquam quicquam poscerem. Idem *Men. sc. 2. a. 4.* Non deliqui quicquam. Ovid. *Eleg. 4. lib. 3. Trist.*

Si quicquam credis amico.

¶ Nonnunquam vacat, ut apud Plaut. *Mostell. sc. 3. a. 1.* Quid illa porce quicquam peius muliere memorari. ¶ Pro quicque. Idem *Pseud. sc. 2. a. 5.* Ordine omne, ut quidquam gestum est edisseravit. Idem *Ibid.* Ordine ut quicquam egisti, scio.
 Quicquid, ut quidam aiunt, mutat d, in c, ne bis interrogare videamur. ἴδῃ δὲ λέγει. GAL. *Tout ce que c'est.* ITAL. *Ciascuna cosa.* GERM. *Alles das/ Sebvoas.* HIS. *Todo que.* ANGL. *what soever.* ¶ Sed non est ratio satis ponderosa, ut putem non reprehendendum qui scripserit quidquid & quidquam. Quint. *lib. 1. de Orthograph.* Frigidiora his alia, ut quidquid quæ tam c haberet, ne interrogare bis viderentur: & quotidie, non cotidie, ut sit quotò die. Est autem quicquid substantivum, sicut & quid. Ideo genitivum substantivum, vel adiectivum exigit: ut Quicquid pecuniarum, quicquid molle, Quicquid nomen est tibi, quocumque voceris nomine. Gell. Quodcumque adiectivum est, & ideo substantivum in eodem casu patitur, sicut & quod: ut Quodcumque cælum: adiectivum vero respicit.
 Quies, etis, Vacatio à labore, sive cessatio à quocumque opere. ἴδῃ δὲ λέγει. GAL. *manóach מנוחה menuchah מנוחה hanachah מנוחה schaluah.* ἴδῃ δὲ λέγει. GAL. *Rapos.* ITAL. *Quiete, riposo.* GERM. *Ruh oder rast.* HIS. *Holgansa de trabajo.* ANGL. *Rest, quietness.* ¶ Cicero *Catil.* Mors, laborum, aut miseriarum quies est. Senec. *cap. 3 de conf. ad Mart.* Quiete dignissimus. (id est qui placidè quiescat mortuus: vel qui somno dignissimus est perpetuo.) ¶ Aliquando pro Somnio. Velleius. manifestæ denunciatione quietis (i. somnij monitu.) ¶ Sæpissimè accipitur pro somno, eo quod dormientes ab omni opere ferientur: cui opponitur vigilia. Quintilian. *lib. 7. cap. 3.* Labor an otium, vigilia an quies? Horat. *Epist. 17.*
Si te grata quies, & primus somnus in horam Delectat.
 Ut quies commodior veniat. Cels. *lib. 6. cap. 6.* Noctu vero, quo commodior quies veniat, non alienum est, &c. Cicero. *1. de divinat.* Quo quidem multò plura evenirent, si ad quietem integri iremus: nunc onusti cibo & vino perturbata & confusa cernimus. Virgilius *10. Æneid.*
 — neque enim membris dat cura quietem.
 ¶ Olim per quintam declinationem inflectabatur. Quies, quiei: quæ inflexio etiam hodie manet in composito requies, requiei: quamquam & hoc nonnunquam faciat requietis. Cicero in *Catone*, ut mea senectutis quietem, delectamenta que noscatis. ¶ Differunt (ut quidam volunt) quies & tranquillitas: quod quies, corporis sit: tranquillitas animi. Idem in *Prolog. lib. 1. de Orat.* Nam qui locus quietis, & tranquillitatis animi plenissimus fore videbatur, in eo maxime moles molestiarum, & turbulentissimæ tempestates extiterunt. Salust. Namque animus impurus diis hominibusque infestus, neque vigiliis, neque quietibus sedari potuit: ita conscientia mentem excruciatam vexabat. Cicero. *1. Offic.* Ioco uti illo quidem licet, sed sicut somno, & quietibus cæteris. Verùm hæc differentia non est perpetua. Accipitur enim sæpissimè quies pro otio, & tranquillitate animi. Plin. *lib. 18. cap. 28.* Qui paupertatem & quietem doctrinarum ei sciebant in primis cordi esse. ¶ Quietes, in plurali pro cubilibus. Lucret. *lib. 1.* Namque canes, ut montivagæ persepe feras Naribus iuveniunt intactas fronde quietes. ¶ Accipitur aliquando quies pro tranquillitate, sive serenitate æris. Virg. *2. Georg.*
Si non tanta quies irat frigidisque, calorèmq; Inter & excipere cali indulgentia terras.
 ¶ Quies, adiectivum pro quietus, ut Inquietus, apud Priscian. *l. 6. Naz.* vius; jamque eius mentem fortuna fecerat quietem Licini. Mæcer. Non minimo opere milites quietes volebant esse.
 Quiesco, scis, quievi, quietum, Quietem ago, quietem cupio, ferio à labore. ἴδῃ δὲ λέγει. GAL. *Se reposar, dormir, cesser.* ITAL. *Riposarsi.* GERM. *Ruhen.* HIS. *Holgar.* ANGL. *To rest to be quiet or rest.* ¶ Virg. *1. Æneid.*
 — nunc blanda compositus pace quiescit.
 Plaut. *Milit. sc. 2. a. 2.* Nunquam hodie quiescet, quin perfecterit. Idem *Men. sc. 1. a. 3.* Potius ut quiescas, si ego hanc referam. Idem *Asin. sc. 4. a. 2.* Audio & quiesco. (i. taceo) *Ibidem*, Quiesce quæso (i. ne sævi & irascere.) ¶ Accipitur & pro dormio. Cicero. *6. Verr.* Eo quum venio, Prætor quiescebat. Plaut. *Amph.* Ibi cænavis, atque ibi quievi in navi. (i. dormivi.) Idem *Mostell. sc. 4. a. 1.* Sine cum quiesce e (i. dormire. sup. ebrium.) Idem *Capt. sc. 4. a. 3.* Quin tu quiescis cor meum. Idem *Manech. sc. 2. a. 3.* Pontin' ut quiescas, si ego hanc referam, &c. ¶ Aliquando pro isto, non moveor. ἴδῃ δὲ λέγει. GAL. *εὐψία, ἡσυχία.* Virgil. *6. Æneid.*
Postquam collapsi cineres & flamma quievit.
 Idem *7. Æneid.*
 — postquam alta quierunt Æquora.
 ¶ Aliquando activè accipitur pro quiescere facio. πῶς δὲ λέγει. Plaut. in *Most.* Quiesce tumultum hunc qui est ante ostium. ¶ Quiescere etiam dicitur qui solitam petulantiam remittit. Terent. in *Prolog. Andr.* Dehinc ut quiescant pondò moneo, & desinant maledicere. ¶ Aliquando accipitur pro abstinere, seu supersedere. Gell. *lib. 2. cap. 28.* Scaturere, atque edicere quiescebant. Plaut. in *Mostell.* Quin tu si sapias, quiesce hanc rem modò petere. ¶ Aliquando pro permitto. Cicero ad *Att. lib. 7.* Quiescat rem adduci ad interregnum. ¶ Quiesci, impersonale. Terent. in *Andr.* Quibus quidem quàm facilè poterat quiesci, si hic quiesceret. ¶ Hinc componuntur acquiesco, conquiesco & requiesco: quarum significata vide suis locis.
 Quietalis ab antiquis dicebatur Orcus. Fest. quod hominibus quietem tribuat.
 Quierorium, & requierorium, conditorum monumentum, ubi quiescant condita corpora. In inscriptione, antiquis illa nomina leguntur. Vide inscriptiones antiquas Orbis Romani, quas edidit Gruterus.
 Quiescens, a, um, adiectivum est à nomine quies deductum, aut potius nomen ex participio, idem valens quod tranquillus, otiosus, placidus. ἴδῃ δὲ λέγει. GAL. *Coyn, qui est en repos.* ITAL.

GAL. Galero de cinq rames pour banc. ITA. Galen de cinque remi per banco. GERM. Ein gross Schiff das an einer zeylen sunff ruder hatt. HISP. Nave de galera de cinco ordenes de remos. ANG. A galey with five oeres in a scate. Plin. de Vir. illust. Rhegium regiusus, quinqueremem hostium copiis pedestribus cepit.

Quinquaginta, Magistratus quinque capitum numero constans, quorum officium siue dignitas quinque viatus appellatur. πεντακοντα. Quinquipartes versus πεντακοντα, qui quinque partes signant.

Quinquies, adverbium, quinque vicibus. πέντε. GAL. Cinq fois. ITA. Cinque volte. GER. Sunff maal. HISP. Cinco vezes. ANGL. Five times. Cic. 1. Philip. At hic me defendente quinquies absolutus est, quinquies milies, Plin lib. 2. cap. 23.

Quini, a nomen distributivi numeri, a quinque deductu. ἑπτακοντα. Chamisch chamisch. si & ai & πέντε. GAL. Cinq en nombre, de cinq a cinq. ITAL. Cinque in numero, a cinque, a cinque. GERM. Ze sunff vnd sunff. HISP. Cinco en numero, de cinco en cinco. ANGL. Five, or five and five. Cic. 3. Perr. Nam quom a multis quaterna, etiam quina exigentur, & C. Horat. lib. 1. Sermon. Satyr. 2.

Quinas hic capiti mercedes exigit, atque quanto perditior quisque est, tanto acrius urget. Plaut. Pseud. sc. 3. a. 1. Lex quina vicenaria. Idem ibidem, Quater quinis minis.

Quinio, a quinque, sicut quaternio a quatuor. Quinisco, inclinor; unde conquinisco.

Quinquertium, ij, in sacris certaminibus dicebatur quod Graeci sua lingua πένταθλον appellabant: utroque nomine deducto a quinque artibus, seu certaminum generibus, quibus in sacris Graeciae certaminibus congregiebantur: ij quos a professione Graeci πενταθλος, Latini quinquertiones appellabant: quod scilicet πυγμή, δρόμος, ἄλμα, δίαση, κρη παλη, hoc est, caestu, cursu, saltu, disco, & lucta certarent. Quibus omnibus si quis vicisset, pancratiastes dicebatur. Periodo autem victores dicebantur qui quatuor Graeciae ludos, obissent, & ex iis omnibus victoriam reportassent. Vide de his plura in dictionibus Pancratiatum, & Pentathlon.

Quinquessis, quinque asses. Priscian. in epitoma. ex Apuleio. Quinquiplico, as, are, ut Quinquiplicare magistratus, apud Tacit. lib. 2. pro in annum prorogare.

Quintadecimani, apud Coen. Tacit. lib. 15. idest legio quintadecima. Sic undevicesimani.

Quintate, centum pondo: non a quinto, sed a centum. Quintana, porta, Quintanis. Vide Quintus infra.

Quintarius, limes qui quinque centurias claudit.

Quintilianus, Rhetor ortus in Hispania ex civitate Calaguritana, ut Eusebio placet: unde & Quintilianus ipse Hispanos provinciales suos vocat. Eum dicunt Romam cum Galba venisse, brevique tempore postea in familiaritate Domitiani principis insinuatum, eius nepotes erudisse. Ludum Romae aperuit, primusque e fisco salarium tulit. Scripsit declamationes, quas quidem Quintiliani alterius declamatoris dicunt esse, cuius Seneca in 2. declamationum libro ineminit. Laurentius Valla eum praecipis Ciceroni praefert: quam recte, ipse viderit, doctrinae certae eius, stiloque non immerito plurimum tribuit. Meminit huius aliquoties Martialis, item Iuvenalis, nonnunquam etiam Plin. in Epistolis.

Quintilis, mensis, is, anni totius septimus, olim Quintus, quum a Martio annum Romani auspicerentur, unde & Quintilis primus dictus est. Ovid. 3. Fastor. ἑμπερηναιον, ἰδλιθ. GAL. Le mois de Juillet. ITAL. Giulio. GERM. Der Heymonat. HISP. El mes de Julio. ANG. The month of Julio. Postea vero in honorem Iulij Caesaris Dictatoris, M. Antonio M. filio consulente legem ferente, Iulius appellatus est, ut in vita Caesaris refert Sueton. Cic. Attic. lib. 14. Si ergo est, volo mense Quintili in Graeciam.

Quintipor, ser vile nomen, frequens apud antiquos, a praenomine domini dictum, ut Marcipor, Publipor, scilicet a Quinto & Marco. Fest.

Quintius, cognomen Cincinnatus, Vir Romanus fuit insigni fortitudine, ambitionisque omnis proflus expers, qui ab aratro ad Dictatorem vocatus Aequos praelio victos sub jugum egit, dieque decimo sexto in Urbem reversus, Dictatura se abdicavit. T. Quintius Flaminius aduersus Philippum Macedonum Regem Consul missus, commisso praelio eum superavit, victumque eo necessitate compulit, ut Demetrium filium obsidem daret, Graeciaeque civitates quas iugo suo subdiderat, libertati suae permittere cogeretur.

Quintus, a, um, Vltimus ex quinque. ἑπτακοντα. Chamisch sci. πέντε. GAL. Cinqieme. ITAL. Quinto. GERM. Das sunffte. HISP. Cosa quinta in orden, quinto. ANGL. The fift. Liv. 1. bell. Maced. Non quinto inde meense, quemadmodum a Sagunto Annibal, sed quinto inde die quam ab Corintho solverit naves, in Italiam pervenit. Plaut. Amph. Vereor ne nomen meum commutem, & Quintus siam ex Sofia. Quinta classis, in censu a Servio Tullo descripto, ex triginta centuriis constabat, nihil aliud quam fundas, & lapides missiles ferentibus, quibus adjecti sunt cornicines, tubicinesque in tres centurias distributi. τριπυρα. Censebatur autem haec classis undecim millibus aeris, Vide Livium lib. 1. ab Urbe condita.

Quintarium, litem ita nominavit Hyginus. Quintum quaque quintarium volunt. Porro inter quintum & quintarium interest aliquid, quod est, qui quinto loco numeratur: quintarius, qui quinque centurias claudit, hunc volunt esse quintum qui est sextus nam & legum latoribus, quemadmodum perlatum est, sic caverunt ut a D. M. quintus quisque spatii itineris ampliaretur. Erat sane interpretatio legis huius ambigua, nisi eorum formae sextum quaque litem latiore haberent significationem qua & minores, traclamus nunc diligentius quid dixerint a D. M. quintum quoque latiore decumano: quum decumanus erat positus, positi sunt deinde quinque lites quorum novissimus factus est lator, his cum decumanus accessit, sex sunt, eandem observationem in reliqua litem parte esse voluerunt, quemadmodum a D. M. quinque lites ducebantur, quorum esset summus lator, sic & ab eo quintario, cum spatium definitum erat, quinque adiectis litemibus, summo latitudinem suam servari placuit.

Quinto, & Quintum, Quinto loco: quanquam inter se non nihil differat. ἑπτακοντα chamischschich. ἑπτακοντα, πέντε. GAL. Pour la cinquieme fois. ITA. Per la quinta volta. GERM. Das sunffte/oderzum sunfften maal. HISP. Por la quinta vez. ANG. Fyftie. Nam quintum Consul esse dicitur, qui quatuor perfunctus Consulatus, quintum iam gerit Consulatum. Quinto autem Consul fuisse dicitur qui quinto anno post exactos Reges, institutumque Consulatum, factus est Consul. Liv. lib. 7. bell. Punic. Declarati Consules Quintus Fabius maximus, quintum, & Quintus Fulvius Flaccus quantum.

Quintana, porta, in castris dicebatur quae post praetorium erat, ubi venalium rerum forum solebat esse. Liv. lib. 1. dec. 5. Praetorio deiceto, direptis quae ibi fuerant, ad Quistorium forum Quintanamque hostes pervenerunt. Sueton. in Neron. cap. 26. Quintana domi constituta dividenda praeda.

Quintanis adverbium ea forma dictum, qua alteris: ut Quintanis semitate hoc est, post quintum quaque palum semitam ducere. Plin. lib. 17. cap. 22. Semper vero quintanis semitari, hoc est, ut quinto quoque palo singula iugo paginae includantur.

Quintus, vide Quingue.

Quipote, vel divisae, qui pote, quomodo possibile. Qui fieri potest? ἑπτακοντα. GAL. Comme est il possible? ITAL. Come e possibile. GERM. Wie ist es muglich? HISP. Como es possible? ANGL. How is it possible? Compositum a qui interrogativo & adiectivo potis, pote. Persi Satyr. 1.

Et verum, inquis, amo, verum mihi dicite de me. Qui pote vi dicam? &c.

Quippe, particula est qua rationem reddimus eius quod praecessit. ἑπτακοντα. GAL. Attendu que, c'est a sçavoir, certes. ITAL. In vero, perche. GERM. Sittenmaalsdann. HISP. Ciertamente, porque. ANG. For as much as for because. Exponitur autem aliquando per utpote, praesertim subsequente relativo, sive id nomen sit, sive adverbium. Cic. pro Roscio Amer. Convivia cum patre non inibat, quippe qui ut in oppidum quidem nisi penna d' veniet. Virg. lib. 1. Georg.

Iam pridem nobis Caesar te regia cali Invidet, atque hominum queritur curare triumphos, Quippe ubi fas versum, atque nefas, &c.

Ovid. 13. Metam. Quippe manu sortes, nec sunt tibi Marto secundis.

Idem Eleg. 1. lib. 2. Trist. Quippe relegatus non exul dicor in illo.

Plaut. Capt. sc. 1. a. 5. Vae atati tuae. E. Quippe quando nihil mihi credis. Idem prolog. Amph. Quod dictum foret scibat facturos, Quippe qui intellexerat vereri vos se. Interdum pro etenim, sive namque. Virg. lib. 2. Georg.

Sponte sua qua se tollunt in luminis auras, Infecunda quidem, sed lata & fortia surgunt, Quippe solo natura subest.

Interdum idem valet quod certe. Plaut. Aulul. Redi iam nunc intus, atque intus serva. s. Qui pe nil ego intus servem. Quippe pro quidni. Festus adnotat. Quippe cum: Quippe quod: Quippe quod etiam, Cic. Quippe enim: ut, quippe habes enim a Rhetori. Idem Quippe quia, Terent. Quippe quoniam, Plin. Quippe etiam, Virg. Quippe ubi, i. praesertim cum, πέντε. Lucr.

Quippe ubi imaginibus, fumi, nebulaeque moventur.

Quippe pro & quoniam, non ad antecedens relatum, sed ad consequens (nisi mendosi libri.) Salust. Iugurth. 119. Quippe mea benefacta Reipubl. procedunt, nobilitatem locum invadendi quaerit.

Quippiam Plaut. Mostell. sc. 4. a. 1. Neque mirum, neque novum quippiam fecit. Idem Cure. sc. 1. a. 1. Nisi est osculando quippiam impudicior. Idem Capt. sc. 2. a. 1. Visam ne noctu hac quippiam turbaverint.

Quippini, Antiqui dicebant pro quidni, sicut cur non. ἑπτακοντα. GAL. Pourquoi non? ITAL. Perché non? GERM. Warum nicht? HISP. Porque no? ANG. Why not? Plaut. Menach. Itan' censet? M. Quippini? Idem Aul. sc. 1. a. 1. Redi intus, atque intus serva. s. Quippini? Item Pseud. sc. 1. a. 4. Quippe ego te mi contemnari, (pro Quippini, per Tmesin.) Quippi, vide Quisquis.

Quirinus, i. κωρινος, Romuli cognomen, ab hasta qua assidue utebatur, impositum. Hastam enim, teste Festo, Sabini curim, sive (ut alij legunt) quirim vocabant. Quanquam non desint qui a Curibus, hoc est a Sabinis quos in urbis partem recepit, Quirinum potius cognominatum putent. Contra Varro l. 4. de lingua Latina, Quirinum a Quiritibus appellatum existimat. Ovid. l. 2. Fast. controv. hanc in medio reliquit, contentus omnes quas iam adduximus opiniones, recensuisse.

Proxima (inquit) lux vacua est, at tertia dicta Quirino: Qui tenet hoc nomen, Romulus ante fuit. Sive quod hasta Quiris priscus est dicta Sabinis, Bollicus a telo venit in astra Deus. Sive suo Regi nomen posuere Quirites, seu quia Romanus iunxerat ille Cures.

Legendus Plutarch. in Romul. & Ianus Quirinus, Macrobi. & Sueton. in Aug. cap. 21.

Quirinalis, ead Quirinum pertinens. Quirinalis collis, dictus est quod in eo Quirini templum erat, sive quod in eum commigravere Sabini a curibus venientes, κωρινος λοφος. Hodie Romanorum vulgus a duobus equis marmoreis Phidiae & Praxitelis operibus, in hoc colle sitis, montem equorum vocant. Quirinalis porta Romae dicta quod ea in collem Quirinalem iretur, vel quod proxime eam esset Quirini sacellum Quirinale jugum, Ovid. 7. Fast. Litus Quirinalis, qualem Quirinus habuit. Virg. 7. Aeneid.

Quirinalia, orum, Romani vocabant diem quo sacra Quirino fiebant, κωρινια. Cic. ad Quint. Frat. Comicialibus diebus qui Quirinalia dicuntur. Apus, &c.

Quiris, hasta Sabinis. vide Quirinus.

Quirites, ium, vel um, κωριται. Quirites, Romanorum nomen, a Curibus Sabinorum urbe impositum. Romulus enim, inito fere de curia

quifquiliam vocant, pensionem alteram tributi Hispaniæ pauperibus donat. Hinc natum esse putat Ruellius, ut vestis coccina, literis per imperitiam interceptis, Scarlata vulgò hodie dicatur, pro quifquiliata.

Quifquis, quicumque, omnis qui. ἄνθρωπος. GAL. Quiconque. ITAL. Qualunque. GERM. Seb wår oder welcher. HIS. Qualquier, à todo aquel que. ANG. Who soever. Plaut. in Stich. Quifque praterat, comesta cum volo vocari. Ovid. 6. Fast. Et Eleg. 11. & 12. lib. 3. Trist. Quifquis is est. Plaut. Milt. sc. 5. a. 2. Mihi odiosus es quifquis es. Idem Men. sc. 2. a. 3. Quifquis es odiosus ne fies. Ibid. sc. 2. a. 2. Infanus es Quifquis, id est, qui antiquis sæpe apud Plaut. Menach. in fine, & in Casina sc. Nunc amici.

Quitup, Quito, Vibs E. opulenta ac populosa admodum, Æquatoris linea paxnè subjaccens, in Peruvia, sub A. Lunensi.

Quiis, Quilibet, quasi unus è multis, quem velis. ἄνθρωπος. GAL. Qui que tu veux, quel que tu voudras. ITAL. Qual tu vuoi. GERM. Ein jeder, welchen man will. HIS. Quien quiera quo. ANG. Any man, any one of them. Plaut. Milt. sc. 1. a. 2. Cuius homini facile est facere nequit. Cic. pro Quintio, Vt utique quivis intelligere potuisset. Gell. 10. l. 16. Quivis volet, &c.

Quò. Accipitur pro quanto, habetque sibi respondentem particulam hæc, vel eo. Cic. pro Rose. Comædo, Quo quifque ingeniosior est, hoc docet laboriosius. Idem pro Quintio. Quæ quo plura sunt, eo te meliore mente nostrâ audire oportet. Aliquando est adverbium loci. ἔσθι. GAL. Où? en quel lieu? ITAL. Dove. GERM. Wehth. HIS. Adonde van. ANG. Whether or so vobis placeat. Vi. g. lib. 1. Amod. Quòve tenetis ita? id est ad quem locum tenditis. Plaut. Aul. sc. 6. a. 4. Quò non curram? Idem Pseud. sc. 2. a. 3. Quò conductus veni (i. in quas ædes.) Idem Aul. sc. 5. a. 3. Quò lubeat nubant. dum dos ne fiat comes. Idem Men. sc. 6. a. 5. Quò rapitis me? Ibid. sc. 7. Liber esto, & ito quò voles. Aliquando est coniunctio, idem valens quod ut, ὡς. Plin. junior. Neque id feci quo tibi molestus essem. Quò pro quia, quòd, ὅτι. Cels. lib. 7. c. 4. Tutor fistula est contra iecur, & henem & ventriculum, quàm contra intestina: non quò perniciosior res ibi sit, sed quo alteri periculo locum faciat. Aliquando ponitur pro quare, inquit Donat. Ter. in Aul. quo æquor sum Pamphilo. Aliquando etiam accipitur pro quo, pro ad quid, vel in quem usu n. ἄνθρωπος. Horat. lib. 1. Epist. Quò mihi fortunam, si non conceditur uti? Id est, ad quid vultis mihi bona esse fortunæ? Senec. c. 9. de tranquill. Quò mihi libros innumerabiles? & ita apud Iureconsultos legimus, quò bonum est, id est, quam ad rem. Caius lib. 13. in fin. D. ad Velleian. Quò enim bonum est expectare conditionem vel diem, cum in ea cautâ sit prior iste debitor. Sic Vlpian. alibi. Cum enim possit secundum tabulas habere possessionem, quò bonum est ei contra tabulas dari, vide Hotomanum de hac rem suo Lexico. Hinc fiunt composita, usquequo, quoad, quocirca, quousque quomodo, quoquo versus, quoquam, quoque, aliquò, aliquoties.

QVO

Quòd. Donec, quantum, quantisper, interim dum: quandiu, quousque ἄχρι. GAL. Jusques à quand, jusques à ce tant que. ITAL. Fin che, à tanto che. GERM. Bis daß / so lang bis. HIS. Hasta quando, hasta que, hasta tanto. ANGL. Until. Ex ad & quo compositum, sed præposito ordine, præpositione postposita: quod & in hæcenus & quatenus videmus accidere: ut, Quoad vivam, ero tibi amicus. Plaut. Aul. sc. 2. a. 2. Iubeo te salvere voce summa quoad vires valeat. Idem Menach. sc. 2. a. 5. Est modus quoad pati uxorem oportet (mores & vitia viri sup. (id est, quousque.) Idem Pseud. sc. 2. a. 2. Hic dies argenteo præstituta quoad referret, ubi Ioann. Passer. legendum putat, quem ad, id est, ad quem diem.) Salust. Dummoledum putat, quem ad, id est, ad quem diem.) Salust. Dummoledum putat, quem ad, id est, ad quem diem.) Id do puteis vos tutos esse, quoad reliqua multitudo advenerit. Id est, quousque. Cic. lib. 1. Offic. Tandiu autem velle debebis, quoad te quantum proficias, non pœnitebit, id est, quandiu; Nihil autem differunt hæc locutiones, quoad vivam, & quoad moriar, ut scribit Gell. cap. 21. lib. 7. Hæc enim quamvis contraria esse videantur, idem tamen significant, quoniam duo tempora quum inter se opposita sunt, atque coherentia, ut alterius finis cum alterius initio miscatur, non refert, utrum per extremitatem prioris, an per initium sequentis locus ipse confinis demonstratur. Potest etiam esse interrogativum ἄχρι; Terent. in Phorm. Senem quoad expectatis vestrum? Item relativum: ut Quoad iussisti, parui. Cic. ad Treb. Itaque ego quoad opinatus sum me in provinciam exiturum, quæ tibi ultro obulerim meminisse te credo. Idem ad Atticum, Quousque in quibus? quoad erit integrum. Accipitur & indefinitè, Cic. de Leg. Agrar. Videre quoad fecerit iter apertius quàm antea: id est, quanto apertius. Aliquando rei & ingenij facultatem, sive temporis commoditatem significat. ἰσχυρόν, ut apud Cic. in Lelio, Vt quoad possem, & liceret, ab eius latere nunquam discederem, id est, quantum, vel quatenus.

Quoad eius, Vna dictio idem valens quod quatenus, in quantum, vel quoad: nam particula eius patercon est. ἕως ἄχρι. Cic. Appio, Si cum quoad eius facere possis, quam expeditissimam mihi trades Idem, Elaborabo quoad eius facere possum, ut consilia hostium intelligam, ἕως ἄχρι διχίτα μάλιστα.

Quoadusque, eiusdem significationis est cum donec, vel quousque. ἄχρι. Accius, Nihil te impedio quoadusque rem peragas.

Quòdā. Vide Conxare.

Quòdā. Coniunctio rationalis est, circa quod, quapropter, quamobrem. Ideo, vel igitur. ἕως ἄχρι. GAL. Comment, en quelle maniere. ITAL. A che modo. GERM. Wie, welcher gestal / auff was, weis. HIS. En que manera, en este modo, ò en que modo. ANG. How? Plaut. Milt. sc. 2. a. 2. Quomodo pultate potui si non tangerem? Ibidem sc. 1. a. 1. Pergite, quomodo cœpistis. Idem Pseud. sc. 4. a. 2. Eius sublevi modo P. quomodo? (Ambiguè.) Cic. ad Att. lib. 10. Tullia nostræ mirifica virtus: quomodo illa fert publicam eadem quomodo domesticas tricas? Accipitur & relativè. Idem de Arusp. respon. Et sua concio risit hominem, quomodo ipse gloriari solet, duccatis confixum Senatufconsultis, Aliquando & indefinitè, Cic. Lent. Hæc negotia quomodo se habeant, ne epistola quidem narrare audeo. Quomodo pro quando: Et factum est, quomodo tempus erat, ut accederet sacrificium. Cerda. Compositur nonnunquam quomodo cum nam, & dicimus quomodonam. Idem ad Quint. frat. lib. 2. Quomodonam mi frater, de nostris versibus Casia.

Quòdmodū. Id est, qualicunque ratione, utcumque, qualitercumque, quoquo pacto. ἕως ἄχρι. GAL. Comment, en quelle maniere. ITAL. A che modo. GERM. Wie, welcher gestal / auff was, weis. HIS. En que manera, en este modo, ò en que modo. ANG. How? Plaut. Milt. sc. 2. a. 2. Quomodo pultate potui si non tangerem? Ibidem sc. 1. a. 1. Pergite, quomodo cœpistis. Idem Pseud. sc. 4. a. 2. Eius sublevi modo P. quomodo? (Ambiguè.) Cic. ad Att. lib. 10. Tullia nostræ mirifica virtus: quomodo illa fert publicam eadem quomodo domesticas tricas? Accipitur & relativè. Idem de Arusp. respon. Et sua concio risit hominem, quomodo ipse gloriari solet, duccatis confixum Senatufconsultis, Aliquando & indefinitè, Cic. Lent. Hæc negotia quomodo se habeant, ne epistola quidem narrare audeo. Quomodo pro quando: Et factum est, quomodo tempus erat, ut accederet sacrificium. Cerda. Compositur nonnunquam quomodo cum nam, & dicimus quomodonam. Idem ad Quint. frat. lib. 2. Quomodonam mi frater, de nostris versibus Casia.

heri feci, sic nunc rationem, quo ea me cumque docet, sequar, Vb elegantem tmesim observa.

Quòd, nomen adjectivum est, quod potest capi relativè, interrogativè, & infinitè, ut satis fusè suprà ostendimus in dictionibus quis, & qui ἄνθρωπος. GAL. Lequel. ITAL. Quello che, laqual cosa. GERM. Was / welches. HIS. Quen, ò que cosa. ANG. Whiche. Plaut. Aul. sc. 2. a. 2. Si petierit quippiam (quod te scio facile abstinere posse.) Idem Curc. sc. 2. a. 1. Id quod amo, careo. Idem Pseud. sc. 6. a. 4. Nullum, Est periculum, quod sciam, stipulauer. Idem Lelio. sc. 3. a. 1. Quod hoc malum, ita placidè is? Ponitur aliquando in oratione, sine manifesta dictione regente, subaudita præpositione ob, vel propter. Terent. in Hecyra Nam (ita me ament dii) quod, me accusat nunc virisum extra noxiam. Idem Plaut. Pseud. sc. 3. a. 1. Et id, & hoc quod te revocamus animam adverte, (id est, cuius rei gratia. Idem in Epidico. Animum adverte, ut quò ego ad te venio intelligas. Ponitur aliquando pro quantum. Cic. pro Roscio Amer. Qui omnes quod ad me atinet, vellem viverent. Aliquando in oratione pro quadam continuatione, sive connexionione accipitur, quoties utinà adjunctum habet. Cic. Terent. Quam ad vos scribo, aut vestra lego, conficior lacrymis sic ut ferre non possim: quod utinà minus vitæ cupidus fuisset, certè nihil, aut non multum in vita ipsi vidissemus: sic & Salust. Jug. 63. Aliquando, pro in quo. Idem, sed si quid sit quod mea operta opus fieri, &c. Plaut. Amphitr. Non illi obtempero quod loquitur. Idem Capt. sc. 2. a. 2. Non ero falsiloquus quod sciam. Ibid. Vult te dare operam domino quod velit, &c. (sub in eo, quod, vel in quo.) Aliquando pro quicquid. Cic. pro domo sua. Ornamentorum quod superfluit in fanis, & communibus locis, tota è Græcia, sanè frugaliter domum suâ deportavit. Quod idem, sæpe ponitur pro id quod, sive quod ipsum, aut quod etiam. Cic. de Arusp. respon. Quod idem in iudicio capitis durum, atque iniquum est. Idem pro domo sua. Senatus quoties de me consultus est, toties legem nullam esse iudicavit. Quod idem tu Lentule vidisti in ea lege quam de me tulisti. Aliquando verò est coniunctio causalissimè valens quod quia ἕως ἄχρι ut ὡς ἄνθρωπος. Quod scribas, lator. Et Non castigo te, quod odio habeam, sed quò melior efficiam. Vbi enia potest esse quòd, ibi etiam quia: & ubi potest esse ut ibi potest esse quòd, & e contrario: ut Non te castigo quia odio habeam sed ut meliore efficiam. Plaut. Menach. sc. 6. a. 5. Propè est ut herus, quòd strenue faciam, pretium persoluat. Quandoque ponitur pro sed, & in principio clausulæ, locari solet ἄνθρωπος cum subiunctivo Cic. Quòd si quis à me huius consilij mei causam querat, ita respondeo. Quum autem Quod pro Sed ponitur, ferè cum si, nisi, quum, quia, aut quoniam iungitur: & dicimus, Quòd si, Quòd nisi, Quòd quum, Quòd quia, Quòd quoniam. Testimonia passim studiose obvia sient. Ponitur aliquando pro cur, sive quamobrem. Virg. 3. Eclog.

Si ad vitulam spectes nihil est quòd pocula laudes.

Cicero ad Terent. In viam quòd te des hoc tempore nihil est. Aliquando præcedentis verbi significationem determinat. Cicero in Salustium Credo quod non omnes tui similes incolumes in urbem venissent. Ponitur aliquando pro ut, inquit Donatus. Terentius in Phorm. Vin' primum hodie facere quod ego gaudeam, Nausistrata, & quòd tuo ymo oculi doceant? Quo iure, quaque injuria, Proverbiale est, quasi per fas, nefas: velis nonis. diximus, xediximus. Idem in Andr. Quo iure, quaque injuria, præcipitem me in pistrinum dabit. Quod genus est pro cuius generis, sive cuiusmodi est Gell.

Quòdāmodo, adverb. est, Aliquo pacto, aliquo modo, quod barbarè dicitur, Aliqualiter. ἕως ἄχρι, ἕως ἄχρι. GAL. En quelque sorte, en aucune sorte, aucunement. ITAL. A un certo modo, à qualche modo. GERM. Etlicher maas oder gestalt. HIS. En alguna manera. ANG. By some sorte or fashion. Cic. de Amic. Quippe quum propter virtutem & probitatem, eos etiam, quos nunquam vidimus, quodammodo diligamus.

Quòdēcūquē, omne quod. ἕως ἄχρι. GAL. Quelque chose que. ITAL. Ogni cosa che. GERM. Alles das oder welches. HIS. Toda cosa que. ANG. Bas soever. Cic. contra Rullum, Non omnia quæcumque loquimur, ad autem sunt revocanda. Aliquando accipitur pro quantumcumque. Idem Bruto. Quòdēcūquē militum contrahere poteris, contrahe. Tibull. lib. 4. Quòdēcūquē tuum est. Et Quòdēcūquē mea poterant pendere camæna, &c.

Ovid. Eleg. 8. lib. 3. Trist. Ex his me iubeat quolibet ire locis.

Quoi, antiqui dicebant pro cui, quod sæpe depravarunt in quod, aut cui, Gifan Indice Lucret. Sic quousque pro cuiusque, quoique pro cuique, quoiquam pro cuiquam.

Quòdminūs, Vt non, ne. ἕως ἄχρι. GAL. D'avantage, moins, que ne. ITAL. Che non. GERM. Das nicht / oder das desrominder. HIS. Que no. ANGL. To the end yat not. Cicero lib. 1. Epist. Nemo est qui nesciat, quominus discessio fiet, per adversarios tuos esse factum.

Quòdmodò, Sive una sit dictio composita, sive duæ divisæ dictiones, interrogativa particula est, sive admirativa. Vt, quo pacto, qua via, qua ratione. ἕως ἄχρι. GAL. Comment, en quelle maniere. ITAL. A che modo. GERM. Wie, welcher gestal / auff was, weis. HIS. En que manera, en este modo, ò en que modo. ANG. How? Plaut. Milt. sc. 2. a. 2. Quomodo pultate potui si non tangerem? Ibidem sc. 1. a. 1. Pergite, quomodo cœpistis. Idem Pseud. sc. 4. a. 2. Eius sublevi modo P. quomodo? (Ambiguè.) Cic. ad Att. lib. 10. Tullia nostræ mirifica virtus: quomodo illa fert publicam eadem quomodo domesticas tricas? Accipitur & relativè. Idem de Arusp. respon. Et sua concio risit hominem, quomodo ipse gloriari solet, duccatis confixum Senatufconsultis, Aliquando & indefinitè, Cic. Lent. Hæc negotia quomodo se habeant, ne epistola quidem narrare audeo. Quomodo pro quando: Et factum est, quomodo tempus erat, ut accederet sacrificium. Cerda. Compositur nonnunquam quomodo cum nam, & dicimus quomodonam. Idem ad Quint. frat. lib. 2. Quomodonam mi frater, de nostris versibus Casia.

Quòdmodū. Id est, qualicunque ratione, utcumque, qualitercumque, quoquo pacto. ἕως ἄχρι. GAL. Comment, en quelle maniere. ITAL. A che modo. GERM. Wie, welcher gestal / auff was, weis. HIS. En que manera, en este modo, ò en que modo. ANG. How? Plaut. Milt. sc. 2. a. 2. Quomodo pultate potui si non tangerem? Ibidem sc. 1. a. 1. Pergite, quomodo cœpistis. Idem Pseud. sc. 4. a. 2. Eius sublevi modo P. quomodo? (Ambiguè.) Cic. ad Att. lib. 10. Tullia nostræ mirifica virtus: quomodo illa fert publicam eadem quomodo domesticas tricas? Accipitur & relativè. Idem de Arusp. respon. Et sua concio risit hominem, quomodo ipse gloriari solet, duccatis confixum Senatufconsultis, Aliquando & indefinitè, Cic. Lent. Hæc negotia quomodo se habeant, ne epistola quidem narrare audeo. Quomodo pro quando: Et factum est, quomodo tempus erat, ut accederet sacrificium. Cerda. Compositur nonnunquam quomodo cum nam, & dicimus quomodonam. Idem ad Quint. frat. lib. 2. Quomodonam mi frater, de nostris versibus Casia.

que maniera que ce soit. IT. In qual modo si voglia. GERM. Geb wie oder welcher gestalt. HIS. Como quiera. ANG. By what soever manner or way. Plaut. in Pœm. Se tamen quomodocumque quamquam sumus pauperuli, est domi quod edimus.

Quoniam, adverb. ad locum. { קוֹנְיָא ephôh קוֹנְיָא e-zeh-wai. GAL. En quel lieu? où. IT. AL. A qual luogo. GER. Wohin. HIS. Adonde? ANGL. To what place. Plaut. Trinum. Eamus intrò, sequere. s. quò tu te agis? c. quoniam, nisi domum? Cic. Attic. lib. 8. Eum si nunc sequor, quoniam?

Quoniam, ablativus à quoniam, jungitur ablativo modo, estque tanquam una dictio vice adverbii posita, & modò interrogativè accipitur. Cic. 2. de finib. Quoniam (inquit) modo? quia, &c. Modò indefinitè. Idem lib. 4. de finib. Admirantes quæramus ab utraque, quoniam modo vitam agere possimus.

Quondam, adverbium temporis, Olim, aliquo tempore. { קוֹנְיָא chibâr. קוֹנְיָא. GAL. Indis, autrefois. IT. AL. Altre fiato, per lo passato. GERM. Einst/vor Zeiten. HIS. En algun tiempo. ANGL. In tymes bygone erce. Et modo præteritum tempus denotat, Cic. 2. de Invent. Ciotonia quondam, quum florent omnibus copiis. Idem, Fuit illa quondam in hac Republica virtus. Modo futurum. à quibus Virgil.

Quondam tua dicere facta Tempus erit.

Modò præsens. Idem 2. Aeneid.

Quondam etiam vultis redit in præcordia virtus.

Ponitur quandoque pro semper. Idem.

Vi quondam in stipulis magnus sine viribus ignis.

Quoniam, Coniunctio causalis, quia, quæ de causa. { קוֹנְיָא chi קוֹנְיָא. GAL. Pourtant que, puis que. IT. AL. Perché. GERM. Darumb sitenmaaf. HIS. Porque. ANGL. Because. Terent. in Andr. Ea quoniam neni obtrudi potest, itur ad me. Potest esse subcontinua. Cic. pro Planc. Quoniam ita vis, me nimium gratum esse concedam. Interdù, autore Festo, significat postquam. Plaut. in Asin. Quid nunc, quoniam ambo, ut est lubrum, nos delusistis, datisne argentum. Idem Mil. sc. 1. a. 2. Ego quoniam inspexi mulieris sententiam, cepi tabellas. (i. postquam) Idem Anl. prol. Is quoniam moritur. (i. postquam.) Idem Men. sc. 2. a. 3. Quoniam errare sentio. Et Gell. cap. 5. lib. 7. Eum luctum (ob mortem filii) quoniam satis visus est eluxisse Polus, &c. (i. postquam sive quando.)

Quoniam Loayæ, Concha Marianæ. Cuenca, V. E. Hispaniæ; sub A. Teletano, habet Sedem Episcopalem Arcabicâ eò translata.

Quoniam, Adverbium ad locum, Terent. Eunnuch. Ituranc Thais quoniam es?

Quoquam, aliquò, id est, in aliquam partem, locumve. { קוֹנְיָא. GAL. En quelque lieu. IT. AL. A alcuno luogo. GERM. Erwan hin. HIS. A algun lugar. ANGL. Any whether. Cic. 4. Verr. O Verica præclara, quoquam si accessisti, quò non attuleris tecum istum diem. Plaut. Pseud. sc. 4. a. 2. Exiit ex ædibus quoquam. Idem Asin. sc. 3. a. 3. Ne quoquam nisi ad se mitteret. Idem Amph. Neque te Septentriones quoquam in cælo commovent. Ibidem, Neque nox quoquam concedit die, &c.

Quoquæ conjunctio est copulativa, postpositivi ordinis, Etiam, { קוֹנְיָא. GAL. Encores aussi. IT. AL. Ancora. GERM. Auch. HIS. Tambien. ANGL. Also. Senec. Tu quoque simili modo exercere te debes. Aliquando ponitur pro similiter. { קוֹנְיָא. GAL. Parcillement, d'avantage. IT. AL. Parimente, similmente. GERM. Gleyo cherweiff. HIS. Y gualmeate, y semejantemente. Plaut. Menach. sc. ult. a. 5. Venibat uxor quoque etiam. Idem Curc. sc. 2. a. 1. Etiam mihi quoque lubet. Idem Amphitr. prolog. Atque ego quoque etiam qui Jovis sum filius. Ibid. Hoc quoque etiam mihi in mandatis dedit. Virg. in Daphnide,

damnabis tu quoque votis.

Huic particulæ quoque aliquando jungitur etiam, Terent. in Hecyra. Ego quoque hoc etiam credidi aliquando. Plin. lib. 8. cap. 16. Sunt vero & fortuita eorum quoque clementiæ exempla.

Quoquoversus, vel quoquoversum, adverbium ad locum, significant versus omnes partes, sive versus quemcumque locum. { קוֹנְיָא. GAL. De tous costez. IT. AL. Verso ogni luogo. GERM. Allenthalben hin. HIS. Hazia todas partes y lugares. ANGL. To what soever place thou wilt. Cæsar. in Comment. Ejus imperio classem quoquoversum dimittunt. Columella lib. 2. c. 5. In planò pedes intervalli quoquoversus octo.

Quoquò, adverb. loci, Ad quencunque locum. { קוֹנְיָא. GAL. En quel que lieu que ce soit. IT. AL. A ciascun luogo. GERM. Heb wohin. HIS. A todò lugar. ANGL. To what soever place. Plaut. in Merc. Mènsque mihi illam quætere quoquò hinc abducta est gentium. Idem Autul. sc. 3. a. 3. Hoc mecum erit quoquò ibo. Ibid. sc. 5. Quoquò venias, plus plaustrorum videas. Idem Pseud. sc. 2. a. 5. Quoquò spectabit, eò spectato simul. Est etiam quoquo ablativus à quisquis. Cic. ad Attic. lib. 9. Confido igitur adventum nostrum illi, quoquo tempore fuerit, ut scribis, à quibus fore. Hinc fit compositum quoquo modo, idem significans quod qualitercunque Cic. ad Attic. lib. 13. Epist. Quoquo modo autem se res habeat, peto à te ut eum expedias. Pro quoquo modo, dicitur & quoquo pacto. Terent. Adelph. — tum si maxime fateatur, quum amet aliam, non est utile hanc illi dari Quapropter quoquo pacto celato est opus. Idem Eunnuch. Mirum ni illoc homine quoquo pacto opus est. Suet. in Aug. cap. 21. Tantumque abfuit à cupiditate quoquo modo imperium, vel bellicam gloriam augendi, ut, &c. Plaut. Menach. sc. 2. a. 5. Quæ mihi molesta est quoquo modo.

Quorsum, Versum quem locum, quasi quò versum, à qui: ut horsum ab hic. { קוֹנְיָא ephôh. קוֹנְיָא. GAL. Vers quel costé, de quel costé, à quel propos, à quelle fin. IT. AL. Verso che luogo. GNR. Woauß/wohin/oder gegen welchen orth. HIS. Hazia donde. ANGL. Toward what place? toward end? Et modò interrogative accipitur: ut, Quorsum instituisti iter? Modò relativè: ut Meridiem versus cursum tenetis, quorsum & nos. Modò indefinitè: ut, Nescio quorsum eam. Terent. in Eunnuch. Ego nescio hercle neque unde eam, neque quorsum eam. Idem ibidem per

translationem dixit, Nesciebam quorsum tu ires, hoc est, quid tuis verbis velles, quò tenderes. Idem in Adelph. Quorsum istuc? id est, quod vulgò dicitur, ad quò propositum? Dicimus & quorsum. Cic. de clar. Orat. Quorsum inquam istuc; non enim intelligo.

Quor, nomen numerale, aut potius numeri cardinalis interrogativum; quod tam relativè & infinitè, quàm interrogativè accipi potest; quam multi, à qui, ut or, ab os. { קוֹנְיָא chammeh. קוֹנְיָא. GAL. Combien. IT. Quanti. GER. Wievil. HIS. Quantos. ANGL. How many. ut, quot nummi tibi sunt? Scio quot numos habes. Habeo tot quot tu. Plaut. in Rudentie, quot sunt? s. Totidem quot tu & ego sumus. Quor calendis, i. quot mensibus, apud Vitruvium, pro singulis mensibus ut dicimus quotannis. Plaut. in Stich. Vos meministis quot calendis, petere demensum cibum.

Quotannis, singulis annis. { קוֹנְיָא. קוֹנְיָא. GAL. Tous les ans, par chacun an. IT. AL. Ong'anno. GERM. Jährlich/ alle jar. HIS. Cada año. ANGL. Every year. Plaut. in Epid. Quid istæ quæ quotannis inveniunt nomina novà? Cic. 4. Verr. Quòd omnes Siculi ex censu quotannis tributa conferunt. Idem 2. de finib. Colum. lib. 5. c. 9. Omnis deinde soboles quæ ex una stirpe nata est, quotannis extirpanda est. Quot mensibus & quot diebus eodem modo dicitur, ut quotannis. Vlpian. in l. 12. §. 2. D. quand. dies leg. Nihil interest utrum in annos singulos, vel quotannis, an in singulos menses, vel quot mensibus, an in singulos dies, vel quot diebus legitur. Idem apud Varionem & Catonem perisæpe.

Quotannis, ætatis, interrogativum est, Quot annorum. { קוֹנְיָא. קוֹנְיָא. GAL. de quel age? de combien d'ans. IT. AL. Di che età? de quanti anni? GERM. Wie alt? wie vil jaren hast. HIS. De qual edad? de quantos años? ANGL. what age? Accipitur tamen & relativè. Habet autem antecedentia nomina numeralia, & composita ex numeralibus & anno: vt anniculus, biennis, triennis: vt, Tu es biennis, quotennis ille.

Quotennis, penultima producta, interrogativum est numeri distributivi, teste Prisciano. קוֹנְיָא. ut Quotenis bobus arat? binis, tertius Accipitur & indefinitè. Cic. Attic. In ripa nescio quotenorum jugerum.

Quotidie, singulis diebus. { קוֹנְיָא. קוֹנְיָא. GAL. Tous les jours, chaque jour, par chacun jour. IT. AL. Ogni giorno. GERM. Täglich/ alle tag. HIS. Cada dia. ANGL. Daylie, or every day. A quotus & dies compositum vulgus putat. Doctiores verò deducunt à continens & dies. Sunt quoque qui scribant per secundam consonantem, c. scilicet: itaque olim scribi solitum esse ostendit Quint. lib. 1. Instit. quum ait fuisse quosdam qui Quotidie scribendum præciperent, quòd compositum videatur à quotus, vel quot, & dies, verum rationem hanc frigidam esse dicit, & etiam suo tempore intel ineptias evanuisse. Iacob. Cujacius Juriscons. & Charisius quoque lib. 2. Cotidie scribendum per c. censent, non quotidie. Cic. Quotidie, vel potius in singulos dies, breviores ad te literas mitto. Plaut. Anl. prol. Mea mihi cotidie supplicat (secunda syllaba longa.) Idem Men. sc. 1. a. 1. Quòd edit præbeas affatim cotidie. Veteres etiam quòtidio dixerunt, ut falsò, verò, teste Sospitatio, qui exemplum est M. Cæpionis oratione in M. Æmilium Scaurum profert. Quum ab isto viderem quòtidio hostes consilio adjuvari. Eodem modo Quotidianò adverbium pro Quotidie veteres dixerunt. Afranius in Pispico, Etenim Cotidianò in rebus maximis qui præpositus nunc potest qui meo sit nexus nomine. Fronto quoque ad Marcum Imperatorem Mihi satis abundeque honorum est, quos mihi quòtidianò tribuis. Sospitater Institut. Gram. lib. 1.

Quotidianus, a, um, vel Cotidianus, quòd quotidie fit. { קוֹנְיָא. קוֹנְיָא. GAL. Qui est ou dure chaque jour. IT. AL. Di ciascun giorno. GER. Täglich. HIS. Cosa de cada dia. ANGL. That is daylie or every day. Plaut. in Merc. Quæque habeat quòtidianum familiaræ costum cibum Cic. 2. de Drvinar. Quia sunt hæc quòtidiana, angues non item. Plaut. Capt. sc. 5. a. 3. Nisi cotidianum se sequopus confeceris. Idem sc. 1. a. 4. Ibid. Cotidiani victi ventrem ad me afferas. Per translationem quòtidianus accipitur pro vulgari. Terent. in Eunnuch. Tædet harum quòtidianarum formarum.

Quotidianorum, excerpta, quæ annotantur quòtidie.

Quoties, sive Quotiens (nam utroque modo scribitur) interrogativum est numeri adverbialis, significans quot vicibus. { קוֹנְיָא. GAL. Quantefois? combien de fois? IT. Quante volte? GER. Wie oft? HIS. Manich maal. HIS. Quantas vezes? ANGL. Howoften. Plaut. Curc. sc. 2. a. 5. Dixi tibi: Quoties dicendum est? Cic. 4. Verr. Verum quoties, & quot nominibus auferes? Idem in Catil. Quotiens jam, quotiens tibi extorta est sica de manibus? Ovid. Eleg. 12. lib. 3. Trist.

— O quater, o quoties non est numerare beatum?

Plaut. Amph. Quis istic Sofia, So Ego, inquam, quoties dicendum est? Idem Men. sc. 2. a. 5. Quoties tandem edixi tibi, ne, Idem. Asin. sc. 1. a. 3. Quoties vetul te, &c. Accipitur & relativè, habetque antecedens toties. Cic. de Orat. Toties quoties præcibitur.

Quotiescunque, quotcunque vicibus. { קוֹנְיָא. GAL. Toutes & quantefois, toutes les fois que. IT. Qualunque volta che. GER. Geb wie oft vob dict/ gea wie manches maal. HIS. Quando quiera que. ANGL. How often soever. Cic. pro Cluen. Quotiescunque dico, toties videtis mihi in iudicium venire.

Quotquot, quotcunque, quotlibet, quantumvis multi. { קוֹנְיָא. GAL. Tout autant qu'il y en a. IT. Quanti che sono. GER. Geb wie vil/ do vil. HIS. Todos aquellos los quales. ANGL. As many as. Brutus Cic. Pereram, si te omnes quotquot sunt, conantem loqui ferre poterunt. Idem 2. de Invent. Si duæ leges, si plures aut quotquot erunt. Ponitur jam pro singulis, sicut omnibus. Varr. de ling. Lat. Fundus dicitur quod fundat quotquot annis multa. Et paulò post, Restibilis ager est qui reseritur singulis annis. Vide Victorium cap. 23. lib. 9.

Quotumus dies, Plaut. Pseud. sc. 7. a. 4. Ibidem sc. 3. a. 4. Quotumus sunt ædes? id est Quotæ.

Quotuplex, icis, interrogativum, quot plicis constans, quot generum, quot specierum, vel quot modorum. { קוֹנְיָא. GAL. De combien de sortes? IT. AL. Di quante sorti. GERM. Wie mancherley/ oder wie vilfaltig?

Quotuplus, a, um, interrogativum est numeri multiplicativi. ποσάπλάσιον ut Quotuplum reddit agei? Accipitur & relativè: ut Centuplum Ægyptij reddunt agri, quotuplum vix nostri.
Quotus, a, um, interrogativum est numeri ordinalis. ἑκός. GALL. *Quantième*? ITAL. *Di qual ordine*? GERM. *Welcher in der 3al nach ordnung*. ITAL. *Quanto, puesto en orden*? ANGL. *How many*. Horat. 2. *Serm. Satyr. 6.* Hora quota est? Accipitur aliquando pro quor. Mart.

*Dic quotus es, quanti cupias cenare, nec ullum
 Addideris verbum mensa parata tibi est.*

id est, quot estis? seu quot tecum habes? Eleganter autem adjunctam habet particulam quisque. Cicer. 1. *de nat. deor.* Quotus enim quisque formosus est? id est, quot sunt formosissimi? Quotus enim quisque doctus significat continuum quantitatem, & ponitur pro quantus Juvenal. Quota portio fecit Achææ? hoc est, quantilla portio quasi dicat, minima.

Quotusquisque, interrogativum, Quoties ex quibusque. sæpe enim interponitur, ut, *Quotus enim quisque*. ἑκός. GALL. *Le quantième de tous*? ITAL. *Di qual numero, d ordine*? GERM. *Wie mancher, wie vil sind deren*? HISP. *Quantos en cada una parte*? ANGL. *How many*? ut Quotusquisque est qui aliter sentiat? Est & vetus, elegansque locutio, per interrogationem, & ad paucitatem refertur: ut, Quotusquisque student? id est, quot student? hoc est, quam pauci sunt qui studeant? Cic. *pro Planc.* Quotusquisque juris peritus est? quotusquisque disertus est? Rectius tamen quotus quisque scribendum videtur divisis dictionibus. Sæpe enim particulam invenimus inter utramque interjectam. Idem 3. *de Orat.* Quotus enim quisque est qui teneat artem numerorum, ac modorum? Idem *lib. 2. de divin.* Quota enim quæque res evenit prædicta ab his? Senec. *cap. 14. de cons. ad Mart.* Quota quæque domus, &c.

Quovis, adverb. ad locum. Quolibet. ἑκός. GALL. *Où tu voudras*. ITAL. *Dove tu vuoi*. GERM. *Seb wohin er wollt*. HISP. *Donde quiera que*. ANGL. *To what place thou wilt*. ut apud Terent. in *Heaut.* Imò potiùs abeat quovis gentium. Quàm hic per flagitium ad inopiam tedigat patrem.

Quousque, Quò usque, ad quod usque tempus. ἕως ἧς ἂν ἡδὴ μάθηται μάχῃ τινὶ, μέχρι πῶς. GALL. *jusques où? jusques à quand, jusques à quel temps*. ITAL. *Sino à che tempo*. GERM. *Wie lang, item wie fer*. HISP. *Hasta quando*. ANGL. *How long*. Cic. *Attic. lib. 1.* Quousque inquit, hunc regem fecimus? Idem *de somn. Scip.* Quousque humi defixa erit tua mens? Interdum idem valet quod Ad quem usque locum: ut Quousque Cæsari obviam progressus est? Idem Cic. 1. *Catil.* Quousque tandem abutere patientia nostra Catilina? Plaut. *Cure. sc. 3. v. 1.* Quousque utemur amore subreptitio? Senec. *cap. 2. de tranq.* Quousque eadem? Plaut. *Asin. sc. 1. v. 1.* Age excrea. Etiam amplius? Nam quousque; (pro quousque, utquam usque.)

Quousquam, quò usquam. Solin. *cap. 73.* Undique versum, quousquam gentium fuit, ad regiam Memnonis convenit.

Quum, Arb. temporis est, quo tempore, iterum qua causa. ἕως χι. πῶς. GALL. *Quand*. ITAL. & HISP. *Quando*. GERM. *Wan / zu welscher zeit*. ANGL. *When*. Cic. *de Invent.* Fuit quoddam tempus, quò

in agris passim homines bestiarum more vagabantur. Idem in *Jann.* Quum in Africam venissem. Aliquando causalis conjunctio, valens quoniam. Salustius in *Ciceronem*, Sed quum in te modestiam nullam animadverto, respondebo tibi. Interdum adversativa, idem valens quod quamvis, Cic. *lib. 3. Epist.* Ego quum antea studiosè commendabam Marcellum, tunc multò aunc studiosius. De orthographia hujus dictionis variae sunt opiniones. Sunt enim qui perpetuò scribant per c, sive Adverbium, sive Conjunctio, aut etiam Præpositio: solàque accentus nota superposita, adverbium, conjunctio nemque à præpositione distinguunt. Victorinus autem in orthographia præceptis, Quum temporis adverbium, per q, & u, sive unum, sive duo, ut visum fuerit, scribendum asserit. Quintil. *lib. 1. c. 13.* de orthographia, autor est à multis hanc differentiam fuisse observatam, ut pro adverbio temporis scriberent, quom per quartam vocalem, pro conjunctio- ne autem causalis, quum per q, & geminum uu: pro præpositione verò, cū per secundam consonantē. Verba Quintilianiani sunt hæc, Illa quoque servata est à multis differentia, ut Ad, quum esset præpositio, d litteram: quum autem conjunctio, t acciperet. Item, cum, si tempus significaret, per quom si comitem, per cum: si verò causam, per q, ac duas sequentes uu, scriberetur.

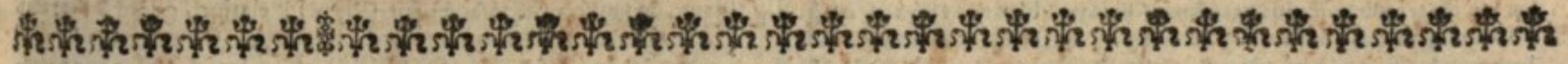
Quum primum, seu cū primum, i postquam primum. Dux partes sunt duo exigentes verba. ἕως χι ἰπὸ τῆς ταχίστα. GALL. *Soudain que, incontinent que*. ITAL. *Sobito che*. GERM. *Als bald*. HISP. *Luego como*. ANGL. *As soone as*. Idem enim valent quod Vbi primum, vel quando primum fieri poterit. Virg. *Eleg. 7.*

*Quum primum passi repetens præsepia tauri
 Si qua tui Corydonis habet se cura, venito.*

Quosones, vel (ut Passerat. legit) **Quysones**, Græcum verbum est, non Pœnicum.

NOTE ANTIQVORVM.

- Q. Quasi, quintus. Q. vel QV. quattus. Q. vel QVINT. Quatilianus. Q A M. quemadmodum.
- Q. B. F. quare bonum factum. Q. B. M. V. quæ bene mecum vixit. Q. B. N. F. Quare bonum non factum.
- Q. D. R. P. quâ de re peto. Q. D. R. P. G. V. quâ de re peto graves viros.
- Q. E. R. E. quanti ea res erit.
- Q. E. R. E. IV. DA. quanta ea res erit iudicium dabo. Q. E. R. E. qualis ea res erit.
- Q. F. Quinti filius.
- Q. I. P. quo jure petit.
- Q. L. Quinti liberti. Q. L. F. Quinti Lucij filius. Q. L. S. S. quæsitivam liberam statuam Senatus.
- Q. M. Quintus Mutius, quo magis. Q. M A X. Quintus Maximus. Q. M S. quæsumus. Q. M. P. V. quam provinciam.
- Q. N. A. N. N. quando neque ais, neque negas.
- Q. Q. quinquennalis.
- Q. R. F. E. V. quod rectè factum esse videtur.
- Q. S. S. S. quæ supra scripta sunt.
- Q. T. C. Quintus Cælius. Q. T. P. quo tempore. Q. T. M. quot munerâ.
- QVÆS, quæstor. QVIR, Quirites. Q. V. A. vel ANN. quæ vixit annis. QVÆSS, quæitores. QVIR. R. Quirites Romani.

R

L I T T E R A semivocalis est & liquida quæ post mutam in eadem syllaba posita, præcedentem syllabam, si natura brevis sit, modò longam, modò brevem facit: ut Ovidius in dictione *patrem*, exemplum posuit,

Iam patrem, famulosque patris, lucemque timebam;

Vbi pa, syllaba & producitur, & conripitur. In Græcarum dictionum initio recipit aspirationem, ut Rhadamantus, Rhea, & hujusmodi. Convertitur: que nonnunquam in l, ut intelligo, pro interlego. Pelluceo, pro perluceo. In simplex ut niger, nigellus: umbra, umbella. Loco R, succedit E: ut frater fratellus: Caper Capella: ut autor est Terent. Scaurus, Id etiam indicat Ovid. 5. *Fast.*

*Aspera mutata est in lenem tempore longo
 Littera qua toto nomine prima fuit.*

Lemuria, Remuria. In s, ut Arbor, pro Arbor: Odos, pro odor. Aliquando in duo ll, ut Vro, usli: gero, gelli. In u, consonantem: ut Sero, sevi: Tero, trivi. In n, ut Æneus pro æreus. Non raro etiam in d & contrâ: ut Apor vel apur pro apud. *Mediæ* meridiæ. Persius Literam caninam appellat, quod tremula linguæ vibratione, canum, quum ringuuntur, sonum imitari videatur. Profertur enim concitatus, lingua ad palatum juxta dentes exerta, & summa sui parte spiritum elisum vibrante, icu quodam tremulo, tamque horrifico sono auditum exasperans, quam l, eundem soni dulcedine blandiens demulcet.

R A

Rabbath. רבבא rabbab. μετῶπι. Metropolis est filiorum Ammon, quæ hodie à rege Ægypti Ptolemæo, cognomento Philadelpho, qui Arabiam tenuit cum Judæa, Philadelphia nominatur.

Rabbi, magister.

Rabbinas, magister Judaicus: à Rab. i. magister, dominus.

Rabboni, ad verb. magister mi.

Rabies, ic, à rapio, morbus canum, quum veluti furore quodam acti, huc atque illuc rapiuntur, nec ullum quietis locum inveniunt. λωσῶς. GALL. *Rage, fureur*. ITAL. *Rabbia*. GERM. *Das wüten vnd rasen eigentlich der hunden/hundfrenb*. HISP. *Rabia*. ANGL. *Rage, furie, madniss*. Alij Rabiem, quasi rabiem dici putant, à raucitate vocis, qua canes præ calore infestantur. Plin. *lib. 20. cap. 5.* Multò tamen utilissimè jecur tuis, qui in rabie momorderit datur. Ovid. 4. *Metam.*

Siâque canum rabies subjeâque terga ferarum, &c.

Calepini Pars II.

Velleius, Canina rabie lacerabat Antonium. Senec. *cap. 7. de cons. ad Martiam*, Rabiem desiderii extinguunt feræ orbæ. Ponitur & pro furore, & ad homines transfertur. Cic. in *Salust.* Neque eos existimet sine rabie quicquam fortiter facere posse. Idem 3. *Tusc.* Hecubam autem putavit propter animi acerbitatem quandam & rabiem fingi in canem esse conversam. Horatius in *Arte.*

Archilochum proprio rabies armavit iambo.

Lucret. *lib. 5.*

liceat discedere Casar

A rabie scelerum.

Rabbia, æ, Antiqui dixerunt, quam nunc rabiem dicimus: ut annotavit Nonius, citans Cælium in *Hypobolimo*, Ast rabia rabere se ait Perperam hæc citantur, si credimus Passerat. qui ibi legit zaltrazia, non Ast rabia.

Rabiösus, a, um, propriè de canibus dicitur, qui rabie laborant: & de aliis animalibus, qui ex canis morfu rabiem contraxerunt. ἑλωσῶς, ὑδρόφατος. GALL. *Plein de rage, enragé*. ITAL. *Rabbioso*. GERM. *Wütig/taub/rabiens*. HISP. *Rabioso*. ANGL. *Full of rage, wood/angrie*. Plin. *lib. 29.* Datur morsus à cane rabioso, ne rabidi fiant. Plaut. *Men. sc. 5. v. 5.* Dudum uxorem suam aiebat esse rabiosam canem. *Ibid. sc. 2. v. 5.* Ita me rabiosa femina observat canis. Idem *Cap. sc. 4. v. 3.* Hic homo rabiosus habitus est. Per translationem item rabiosus dicitur de homine furioso qui ita præceptus fertur ut rabie agitari videatur. Cic. 4. *Tusc.* Vide ne fortitudo minime sit rabiosa, sitque iracundia tota plena lenitatis.

Rabiösè, adverbium, Iracundè, & in modum rabie correpti. ἑλωσῶς, ἑλωσῶς. GALL. *Enragé, furieux*. ITAL. *Con rabbia & furore*. GERM. *Wütlich/ mit rasen vnd reube*. HISP. *Con rabia*. ANGL. *Madlie, woodlie*. Cic. 4. *Tusc.* Nihil ne in ipsa quidem pugna iracundè rabiosè fecerunt.

Rabiösülus, diminut. ἑλωσῶς, ἑλωσῶς. GALL. *Quelle que peu furieux & enragé*. ITAL. *Alquanto rabbioso & furioso*. GERM. *Ein wenig taub oder rasend*. HISP. *Rabioso un poco*. ANGL. *So mehatmad*. Cic. *Trebatio lib. 7. Epist.* Præmas illas rabiosulas sat fatuas dedisti.

Rabidus, a, um, propriè qui rabie laborat. ἑλωσῶς. GALL. *Enragé*. IT. *Rabioso*. GER. *Wütig/taub*. HISP. *Rabioso*. ANGL. *Enraged, mad*. Plin.

Plin. lib. 29. c. 5. In canis rabidi morsu tuetur à pavore aquæ capitis canini cinis illitus vulneri. Per translationem tamen rabidum accipimus pro eo qui supra modum ira incandescit, quive alia de causa furibundo potius quam sanæ mentis homini similis est. Autor ad Herennium lib. 1. Ille aspectu rabido circumspiciens huc atque illuc Cic. in Arato, Vel toto spirans rabido de corpore flammam, Ovid. 7. Met.

Cerberon attraxit rabida qui concitus ira Implevit pariter ternis lacrimibus auras.

Virg. lib. 6. Æneid.

Prius primùm cessit furor, & rabida ora quierunt.

Idem 2. Georg.

At rabida sigres absunt, & sava leonum Semina.

Senec. cap. 2. de tranq.

Rabidè, adverbium. Furore. ἄνωγος, μανικός. GAL. Avec rage & fureur, enragement. ITA. Con rabbia & furore. GERM. Wütiglich. HISP. Con rabia. ANGL. Furiously, madly. Cicero. 5. Tusc. Quid veid illum, quem libidinibus inflammatum, ac furem videmus, omnia rabidè appetentem cum inexplebili cupiditate?

Rabio, is, ite, Nimia ira, & quasi rabie agitator. ἄνωγος. GAL. Enrager. ITA. Rabbiate. GERM. Wüten/ roben. HISP. Rabiar. ANG. To be mad or woodangrie. Varro, Quid est, quod laties? quid rabis? quid vis? Nonius Cæcilius Hypobolimo, Ast rabia rabere sese ait. Cic. lib. 1. de divin. sed quid oculis visa es rabere decerpente ardentibus? Ex antiquo Poëta.

Rabius iusit. Arabia Rex qui Antigonom Macedonem in vico, cui nomen deinde factum est Motho, interfecit. Autor Stephan. in dictione μωθῶ.

Rabius, Eques Romanus fuit qui perduellionis accusatus, quod Saturnium perniciosum civem, multaque seditiosè in rempub. molientem occidisset, à Cicerone defensus est pulcherrima illa oratione quæ pro A. Rabirio perduellionis reo inscribitur. Est item alius Rabius appellatus Posthumus, quem Cicero quoque defendit ea oratione quæ pro Rabirio Posthumo inscribitur. Rabirius etiam Poëta quidam fuit Ovidij temporibus, ut ipse testatur 4. de Ponto.

Quam foret & Marsus, magnique Rabirius oris.

Rabonem, pro arthabone dici quidam putaverunt, atque adèd tanquam minimè negligendam, hunc in locum retulerunt: citantes locum Plauti ex Trucul. — tene hoc tibi, rabonem habeto, ut mecum hac nocte sies. Hi tamen si Plauti locum paulò diligentius expendissent, animadvertissent sanè, Poëtam suo more joculari vulgiquè barbarissimum irridere, qui λέγει κολοβλῶν, καὶ ἀκαταλλῆν pro integra usupabant, Prænestinos imitati, qui coniam dicebant pro ciconia. Sed hæc quò manifestiora sunt, verba Poëtae adscribamus. Stra — tene hoc tibi, rabonem habeto, ut mecum hac nocte sies Astaph. peri, rabonem quem esse dicam Hanc belluam? quia tu arthabonem dicis? Stra, ita facio lucti, Ut Prænestinis conia est ciconia.

Rabula, x, Is dicebatur (inquit Nonius) quem nunc advocatum, vel patronum causarum dicimus: sive à rabie, ut eidem Nonio placet, sive à ravi, id est, raucitate, ut is sit rabula qui in negotiis agendis acer est, & rabiosus, quique (ut ait Festus) in multis intentus est negotiis paratulusque ad radendum quid, auferendumque. Hæc Festus. ἄνωγος. GAL. Un plaideur, criard, criailleur. ITA. Avvocato, procuratore. GERM. Ein redner oder fursprach am gericht/der ein schreyen hat als ob er taub wärd/ ein vngestümer schwäzzer. HISP. Abogado. ANG. A jangling follovo, a babbling attorney. Alij rabulam dictum malunt à radendis auribus. Nani ut à fando fabula, à nando nabula: ita à radeudo rabula. Nec alia ratione rabulas in foro dictos puto, quòd radant, id est, offendant aures & (ut ait Quintilianus) nimia verbositate feriant, quasi ab instrumento illo nuncupati quòd rabula commodius, quam radula vocari possit. Cicero in Orat. Non enim declamatorem aliquem de ludo, aut rabulam de foro, sed doctissimum & perfectissimum quærimus oratorem. Idem, Quasi rabulæ qui sibi discreti non videntur nisi omnia tumultu & vociferatione concusserint Idem 1. de Orat. Non enim caudicum nescio quem neque proclamatorem, aut rabulam hoc sermone nostro conquerimus.

Rabuscula, vua, i ravuscula, colore ad rayum inclinante. Plin. lib. 14. c. 3. Raceburgum, sive Raseburgum; Xattenburg / V. E. Germaniæ sub A. Biemensi, secundo ferè lapide à Lubeca.

Racemarius, palmes quidam, de quo Columella lib. 3. 18.

Racemus, i, Pars botryonis, sive potius ipse botryon, qui & botrys mote Græco, & botrus nostris dicitur, hoc est, integra vua ex multis constans acinis. ἄνωγος, ἄνωγος. GAL. Grappe, soit de raisin, de lierre ou autre. ITA. Racimolo, grappolo. GERM. Ein weintrauben, oder dicamme daran. HISP. Razimo, gajo. ANGL. A causter of grapes. Virg. lib. 2. Georg.

tu mitis humaste racemis.

Horat. 2. Carm. Ode 5.

jam tibi lividos

Distinguet autumnus racemos

Purpureo varios colore.

Virg. tamen lib. 2. Georg. apertè racemos distinguit ab vuas, quum ait Et turpes vuibus prædam fert vna racemos.

Quo tamen in loco Vuam nonnulli figuratè pro ipsa vite positam interpretantur. Martial. epigr. 23. lib. 3.

Racemi vinea florentis.

Ovid. 5. Fast.

Donec eras mixtus nullis Acheloe racemis.

Idem Eleg. 6. lib. 4. Trist.

Tempus ut extentis tumeat facie vna racemis?

¶ Dicitur item Racemus de aliis fructibus, qui vuæ in modum ex pluribus acinis sunt conglobati. Plin. lib. 16. c. 34. de hedera, Aliis densus acinus, & grandior racemis in orbem circumactis.

Racemifer, a, um, quod racemos fert. ἄνωγος. GAL. Qui porte grappes. ITA. Chi porta grappoli. GERM. Das trauben tregt oder kammnen hatt. HISP. Cosa que trahè de l'vna gajos. ANGL. That beareth or bringeth grappes. ut Vuæ racemiferæ. Ovid. 3. Metam.

Ipsè racemiferis frontem circumdatus vuas, Pampineis agit velatam frondibus hastam.

Bacchus racemifer. Idem 15. Metam.

Vieta racemifero lyncas dedit India Baccho.

Idem 6. Fast.

Baccho racemiferos hedera redimite capillos.

Racemösüs, a, um, quod est racemis plenum. ἄνωγος. GAL. Plein de grappes. ITA. Fieno de grappe. GERM. Voll kammnen oder trauben / trap pechtig. HISP. Llano de gajos. ANGL. Full of grapes. Plinius, Hedera modo racemosa est.

Racemäcus, a, um, quod acinos habet, sive baccas, aut etiam grana racemi modo disposita. ἄνωγος. GAL. Qui a des grappes. ITA. Che ha grappe. GERM. Das traubenberen oder trappen hatt. HISP. Lo que tiene gajos. ANGL. That hath grapes. Plin. lib. 18. c. 7. de Panico, parvis racemato paniculis.

Racemärius, a, um, ἄνωγος. Ut racemarius malleolus is dicitur ex quo pampini pullulant, vel steriles, vel certè minus feraces, ut inquit Col. lib. 3. c. 18. Nec dubium quin gemmæ cacumini proximæ, quæ sunt infecunda, in eo reliquantur: ex quibus pampini pullulant vel steriles, vel certè minus feraces, quos iustici vocant racemarios.

Racemätio, nis, Collectio racemorum, qui à vindemiatoribus sunt præteriti. ἄνωγος. GAL. Grappage, recueil des grappes que les Vendangeurs laissent. ITA. Il vendemiare le grappe. GERM. Das cysen nach dem der recht herpst füruber ist. HISP. La rebusca. ANG. Gleaning of grapes. sicut messibus peractis quod superest, spicilægium dicitur.

Racha ἄνωγος, melius raka, nomen Hebræum est (inquit Hieronymus) idem est quod κενός, id est, inanis, aut vacuus, quem nos possumus vulgata injuria, absque cerebro nuncupare. Quidam etymologiam hujus nominis de Græco trahere voluerunt, putantes dici pannosum: Græcè enim pannus ἄνωγος dicitur. Sed nos hujus rei proprietatem subtilius perspicentes, nihil intelligimus aliud esse Racha, nisi vocem incognitam irati animi commotionem significantis, quales sunt interjectiones apud Grammaticos, sicut à dolente Heu, ab irascente, Hem, & hujusmodi. Augustinus in Math. Racha vox indignantis animi motum significans.

Rachimburgij, rerum, & causarum judices. Cod. ll. antiq.

Racillus, Tribunus plebis, qui de Clodianis facinoribus est questus in Senatu. ut scribit Cic. in Ep. ad Qu. Frat.

Radagasus, Gothorum rex, qui floruit Arcadij & Honorij Cæsarum temporibus. Dicitur habuisse sub signis supra ducenta bellatorum milia. Autor Paulus Diaconus.

Radicatus, Radico, Radicula, vide Rad x.

Radiolæ, olivæ, pro eo, quòd oblongæ sunt more radiorum Isid. lib. 17. cap. 7.

Radiüs, ij, Splendor à Sole emicans. ἄνωγος. GAL. Rayon du Soleil, ou autre lumiere. ITA. Raggio. GERM. Ein streym eigentlich der Sonnen. HISP. El rayo. ANG. A beam of the sunne or of a bright starre. Varro, O summe Sol, qui totam hanc mundi compagem tuis radiis illustras. Cicero 5. de finibus, Ita enim parvæ, & exiguæ sunt istæ accessiones bonorum, ut quemadmodum stellæ in radio Solis, sic istæ in virtutum splendore ne cequantur quidem. Ovidius lib. 2. Metam.

Tum primùm radiis gelidi caluere Triones.

Plaut. Milit. sc. 1. a. 1. Splendor (clypei) clarior, quam Solis radij. Transfertur & ad fulgorem oculorum Plin. Cujus ex oculis radij nocte micantes cernuntur. Gell. lib. 5. cap. 16. Stoici causas esse videntur dicunt radiorum ex oculis in ea quæ videri queunt remissionem. Item Radius dicitur virga, qua Geometræ lineas indicant. Virg. 3. Eclog.

Descripsit radio totum qui gentibus orbem.

¶ Radius item ponitur pro linea. Cic. de Vniv. Terra est corpus globosum, cujus omnis extremitas paribus à medio radiis attingitur. Item textoris instrumentum, quo subtegmen stamini inseritur, radius appellatur. ἄνωγος. GAL. éragh, κρηπίς, κλωίον. Virg. 6. Æneid.

Excussi manibus radij, revoivraque pensa.

Radij quoque in rotis dicuntur qui hinc centro, illinc canthis inseruntur. ἄνωγος. GAL. chischschukim Græcè κημύμ dicuntur. Virg. 1. Georg. Hinc radios trivere rotis.

Ovid. 3. Fast.

Radio percurrere telas.

Instrumentum etiam quo raduntur mensuræ, Radius vocatur, quod alio nomine Hostorium nominant Plaut. Dij deæque omnes tantam nobis lætitiæ tot gaudia sine radio cumulent. Radij item dicuntur olivæ oblongæ: Virg. lib. 2. Georg.

Nec pingues unam in faciem nascuntur oliva

Orchites, & radij, & amara Pausia vacca.

Hos & radiolos nominat Colum. lib. 12. c. 47. Albam (inquit) paustiam vel orchitem, vel radiolum, &c. Est & radius pastinacæ pisci pro teolo. Plin. lib. 9. c. 42. Pastinaca latrocinator ex occulto, transeuntes radio (quod telum ei est) figens. Radius item à rei Anatomice peritis dicitur minus brachijos, inter embiti curvaturam & carpum situm, majorique ossi quod cubitum appellant, superincumbens. κρηπίς.

Radiö, as, are, Radios emittere, fulgere. ἄνωγος. GAL. nephah ἄνωγος hophiah ἄνωγος barak. ἀκτινοβολῶν. λαμπρῶν. GAL. lester rayons & lueur. ITA. Risplendere, mandar fuori raggi. GERM. Streymen von sich geben / glänzen. HISP. Risplanderer echar de si rayos. ANG. To shyne, glauca or cast beames lik the sunne. Ovid. lib. 2. Metam.

Argenti bifores radiabant lymina valua.

Colum. lib. 10. Nec tam nubifugo Borea Latonia Phæbe Purpureo radiat vultu. Martial lib. 8.

Vera minus flavo radiant electra metallo.

Propert. lib. 4. Eleg. 1.

Nec rudia infestis miles radiabat in armis.

Radiör, aris, Ovid. lib. 4. de Ponto, Eleg. 4.

Scuta sed & galea gemmis radiantur & auro.

Radiäns, tis, particip. ἄνωγος. GAL. mophiah ἄνωγος. GAL. l'etant

Iettant rayons: ITAL. Che manda raggi. GERM. Stänghend. HISP. Que echa de s rayos. ANG. Casting beams. Virg. 6. Æneid.

Arma sub adversa posuit radiantia quercu.

Ovid. 13. Metam.

Ipsa nitet galea claro radiantis ab auro Insidias proder.

Rādīātūs, adjectivum, quod radios habet, aut emittit. ... Rādīātō, nis. Radiorum ejaculatio, splendor, verbale. ... Rādīōsūs, adjectivum, quod multos emittit radios.

Rādīō, nis. Radiorum ejaculatio, splendor, verbale. ... Rādīōsūs, adjectivum, quod multos emittit radios.

Rādīōsūs, adjectivum, quod multos emittit radios. ... Rādīx, icis, ima pars plantæ, quæ alimentum attrahit.

Rādīx, icis, ima pars plantæ, quæ alimentum attrahit. ... Pullulat radice aliis densissima sylva.

Idem lib. 3. Æneid. Nam qua prima solo ruptis radicibus arbor vellitur, &c.

Idem lib. 3. Æneid. Nam qua prima solo ruptis radicibus arbor vellitur, &c.

Plin. Quum pali defixi radices cepissent. Radix pro raphano, sive radícula. ... Radīcūla, æ, parva radix.

Radīcūla, æ, parva radix. ... Radīcītūs, Adverb. A radice, vel usque ad radicem, vel usque ab radicibus, ut loquitur Plaut.

Radīcītūs, Adverb. A radice, vel usque ad radicem, vel usque ab radicibus, ut loquitur Plaut. ... Radīcīscō, is, cere, Senec. Epist. 87.

Radīcīscō, is, cere, Senec. Epist. 87. ... Radīcītūs, a, um, particip. quod jam radices egit.

Radīcītūs, a, um, particip. quod jam radices egit. ... Calepini, Pars I I.

bat taken roots. Columella de Arbor. c. 2 o. Arbore, aut radicata semina autumno serito.

Rādīcōsūs; adject quod multas radices habet, ... Radō, is, si, sum, Complano, incido, extirpo, mundo.

Radō, is, si, sum, Complano, incido, extirpo, mundo. ... Radere barbam, vide Barba.

Radere barbam, vide Barba. Radere aures, est re aliqua inamena aures offendere.

Radere aures, est re aliqua inamena aures offendere. ... Radere genas, unguibus scindere.

Radere genas, unguibus scindere. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Radere radentia flumina rodunt. ... Radere radentia flumina rodunt.

Rapum, vide Rapa.
 Rara, piscis genus marini. Rondeler.
 RARUS, a, um, laxum, spongiosum. X. Densum. *ἄραιος, ἀραιός*. GAL. Rare, *clair semé, non dru, ny espois*. ITAL. & HIS. Raro. GERM. Dünn / luct : ANGL. *Thinne, seld, nor esten*. Virg. 4. *Aeneid.*
Raria rara, plaga, lato venabula ferro.
 Ovid. 12. *Metam.*

— *utve liquor vari sub pondere cribri*
Manat.

Virg. 7. *Eclog.*
Et qua vos rara viridis tegit arbutus umbra.

Ovid. *Eleg. 5. lib. 4. Trist.*
Incidat & vestro rara querela toro.

¶ Interdum rarus idem est quod infrequens, & non ubique obvius. *ἄραιος*. Cic. *de Amic.* Digni autem sunt amicitia, quibus in ipsis inest causa cur diligentur. Rarum istud genus (& quidem omnia præclara rara :) nec quicquam difficilius quam reperire, quod sit omni ex parte in suo genere perfectum. Idem *Calio lib. 2.* Raras tuas quidem, sed suaves accipio literas *Stat. 3. Syl.*

— *Laudati juvenis rarissima conjunx.*

Horac. 1. *Carm. Ode 35.*
To spes & albo rara fides colit velata panno.

Gell. c. 1. *lib. 20.* Verum est, mi Phavorine, rarissimam talionem fieri difficilimè. Rarum & vulgare contraria. Cic. *in Topicis.*

RARE, adverbium, non densè, non spissè. *ἄραιός, ἄραιος*. GAL. *Peu souvent, rarement*. ITAL. *Raramente*. GERM. Dünn, HIS. *Pocas vezes, raramente*. ANGL. *Seldome, thinne*. Columell. *lib. 2. cap. 9.* Nam nisi rare confertur, vanam & minutam spicam facit, apud *Charif. l. 1.* rare Cicero pro raro. Ibidem Cato. Item *Plaut. Rud.* verum rare capitur. ¶ Esti verò apud *Columellam* legatur rare, sic tamen Varo apud *Gellium lib. 2. cap. 25.* Sed à rarus non dicitur rare : sed alij raro dicunt alij rarer.

RARISSIMÈ adverb. Suet. *in Tib.* Rarissimè interfuit.

RARÒ, adverbium, Insolenter, infrequentè, minus sæpè. *ἄραιός*. GAL. *Rarement, peu souvent, gueres*. ITAL. *Di raro*. GERM. *Selten nicht oft*. HIS. *Pocas vezes*. ANGL. *Seldome*. Cic. *pro Rosc. Amer.* Hoc maleficium ita raro extitit, ut si quando auditum sit, portenti ac prodigij simile numeretur. Ovid. 13. *Metam.*

— *Clypeus tam raro praelia passus.*

RARÛS, comparativum, & superlativum, Rarissimè Cic. *Lentulo lib. 1. Epist.* Quod si rarius fiet quàm expectabis, id erit causæ quod non ejus generis literæ meæ sint, ut eas audeam temerè committere.

RARITAS, atis, propriè est laxitas. X. Densitas. *ἄραιότης, ἀραιότης*. GAL. *Rareté*. ITAL. *Rarità*. GERM. *Zucke/dünne*. HIS. *La raredad*. ANGL. *Thinness, seldomness*. Cic. 2. *de nat. decr.* In pulmonibus autem inest raritas quædam, id est, laxitas spongiosa. ¶ Accipitur interdum pro paucitate, & infrequentia. *ἄραιος, ἀραιός*. Plin. *lib. 25. cap. 1.* Turpissima causa raritatis, quod etiam qui sciunt, demonstrare nolunt Gell. *cap. 16. lib. 13.* Raritatis monstroræ partus Sueton. *in August. c. 43.* Custodes in urbe disposuit, ne raritate remanentium grassatoribus, obnoxia esset. ¶ Raritas lavandi, idem Sueton. *in August. c. 82.* Et Raritas capillum, idem *in Othob. c. 12.*

RARITUDO, inis, Raritas, hoc est, spongiosa quædam laxitas. X. Densitas. *ἀραιότης, ἀραιότης*. Colum. *lib. de Arbor. c. 3.* Et in diocri raritudine optima est vitibus terra. Idem *Varo l. 4. de L.L.*

RARETER, adverbium, RARÒ. *ἄραιός*. GAL. *Rarement, peu souvent*. ITAL. *Di rado*. GERM. *Selten nicht oft*. HISP. *Pocas vezes, raras vezes*. ANGL. *Seldome, not often*. Gellius *lib. 3. cap. 16 & l. 2. cap. 25.* A rarus non dicitur rare, sed alij raro dicunt, alij rarer. Cato *cap. 103.* Dato rarerer bibere. Pomponius *ergastulo*. Longè ab urbe villæ cari, quo herus rarerer venit, non villicari est, sed dominati, mea sententia. Gellius *cap. 8. lib. 17. & cap. 15. lib. 10.*

RARÒ, as, verbum inusitatum, Rarefacio. *ἄραιός, ἀραιός*. GAL. *Esclaircir une chose trop épaisse*. ITAL. *Diradare*. GERM. *Dünn machen*. HISP. *Hazer alguna cosa de dura y ala, ralear*. ANGL. *To mak thinne*. Cujus tamen in usu sunt composita, discaro, & intertaro, quod est in medio rarum facio. *ἀραιός*. quo Colum. *lib. 4.* utitur.

RARÉFACIO, is, Rarum facio. *ἄραιός, ἀραιός*. GAL. *Esclaircir une chose trop épaisse*. ITAL. *Far raro, diradare*. GERM. *Dünn machen*. HISP. *Ralear, hazer raro*. ANGL. *To mak thinne*. Colum. *lib. 3.* Hoc autem facile contingit, si prius rarefeceris, etiam eas partes, supra quas tantum secaturus es, scæno, aut stramentis texeris. Luciet. *lib. 6.*

— *Et rarefecit calido miscente vapore.*

RAREFIO, is passivum à rarefacio. *ἄραιός, ἀραιός*. GAL. *Devenir en petit nombre, s'éclaircir*. ITAL. *Divenir raro*. GERM. *Dünn gemacht werden*. HIS. *Enrালেরse*. ANGL. *To be made thinne and waxe a small number*. Lucr. *lib. 1.*

— *Nil prodesset enim Calidum densarier ignem,*
Nec rare fieri, si partes ignis eandem
Naturam quam torus habet suis ignis, haberent.

RARÉFACTUS, a, um, adject. *ἄραιός, ἀραιός*. GAL. *Esclaircir, & d'épais mis au large*. ITAL. *Fatto raro*. GERM. *Dünn gemacht*. HIS. *Hecho raro*. ANGL. *Made thinne*. Luciet. *lib. 3.*

— *conquassatum ex aliqua re, ac rarefactum*

RARÉSCO, is, Rarum fio, live extenuor. *ἄραιός, ἀραιός*. GAL. *Devenir en petit nombre, s'éclaircir*. ITAL. *Divenir raro*. GERM. *Dünn werden*. HIS. *Hazerse raro, ralearse*. ANGL. *To waxe thinne and a little number*. Colum. *lib. 3. c. 16.* Negligentia cultorum magna pars deperit, & interim feminum cætera quæ virent, rarefescunt Virg. 1. 3. *Aeneid.*

— *& angusti rarefescunt claustra Pelori.*

Stat. 1. *Sylv.*
Nubila rarefescunt pluviiis.
 Colum. *lib. 3. cap. 7.* Sed ut densum abustum commendabile fructu & decore est: sic ubi vetustate rarefescit, patiter inutile, & in venustum est.
 RARIPÛS, a, um, pen. corr. quod habet raras pilos. *ἄραιός*. GAL. *Qui a peu de cheveux*. ITAL. *Chi ha i peli rari*. GERM. *Dünnhärig*. HISP.

Lo quo tiene los pelos ralos. ANGL. *That hath thinne beares*. Col. *in præfat. lib. 1.* Et id ipsum aliter curatur mutilum, & raripilum, aliter cornutum & setosum, quale est in Sicilia.

RASA, vestis. genus. Mauric.

RASAMEN, rasum eboris : à raso frequent. verbi rado.

RASIS, teste Columell. *lib. 12. cap. 20.* Genus est crudæ picis, quæ ex vetustate dura effecta contunditur, & in pulvrem redacta pharmacis admiscetur.

RASTELLÛ, vide Rastrum.

RĀSTRUM, & in plurali, m. g. & Rastra neutro. Instrumentum dentatum glebis confringendis idoneum. *ῥάστρον, ῥάστρον*. GAL. *Un rastreau*. ITAL. *Rastello rutabero*. GERM. *Ein Rastr/ein rächen, oder egen*. HIS. *El rastró*. ANGL. *A rake or harrow*. Plin. *lib. 18. c. 20.* Aratione per transversum iterata, occasio sequitur, ubi res poscit, crate vel rastrio : & sato semine, iteratio. Ter. *Heaut.* — istos rastros interea tamen Depone. Virg. 1. *Georg.*

— *Multum adèd, rastris glebas qui frangit inertes,*
Viminesque trahit crates, juvat arva.

¶ Rastris item agri à noxiis herbis purgabantur. *Ibidem*, Quod nisi & assiduis terram insectabere rastris, Heu magnum alterius frustra spectabis acervum, Quo in loco Servius rastros pro furculis accipi tradit. ¶ Erant item rastri instrumenta, quibus vites arborisque ablaqueabantur. Virg. 2. *Georg.*

— *Contra non ulla est oleis cultura : neque illa*
Procurram expectant falcem, rastrosque tenaces,
Quum semel haferunt arvis.

RĀSTELLUM, diminutivum dicitur, quo dejecto scæno, prata stipulis purgabantur. *ῥάστρον, ῥάστρον*. GAL. *Petit rastreau*. ITAL. *Picciolo rastello*. GERM. *Ein Rästlein oder ein kleiner rächen*. HIS. *Pequeño rastró*. ANGL. *A little rake or harrow*. Varr. *lib. 1. de re rust. cap. 46.* Quæ herba crescere desiit, & æstibus arefcit, subsecari falcibus debet, & quoad perarefcit, furcillis versari : quum per arefcit, de ea manipulos fieri, ac veli ad villam. Tum de pratis stipulam rastellis eradi, atque addere scænis cumulum. Quo factò sicilienda prata : id est, saltibus consecanda : quæ scænis præterierunt, ac quæ barba tuberosum reliquerunt campum. Rastellum item Sueton. *in Neone*, pro sarculo posuit, aut simili instrumento, terræ effodiendæ idoneo, Tuba (inquit) signo dato, primus rastello humum effodit, & corbulo congestam humeris extulit.

Rataria naues, Gell. *cap. 25. lib. 10.*

RĀTĀIÛS, ij, vide Ratis.

RĀTĪO, nis, nobilissima animæ facultas, qua una è cæteris animantibus homo secernitur, & à qua rationalis appellatur. *ῥᾶτῖον, ῥᾶτῖον*. GAL. *Raison*. ITAL. *Ragione*. GER. *Die vernunft*. HIS. *Razon*. ANGL. *Reason regard or respect*. August. *lib. de Ordine*, definit esse motionem mentis ad ea quæ discutuntur, connectenda, aut distinguenda. Cicero 1. *Offic.* Quam similitudinem natura, ratioque ab oculis ad animum transferens, &c. *Ibidem*, Duplex est enim vis animorum, atque naturæ ; una pars in appetitu posita est quæ est *ῥᾶτῖον* Græcè, quæ hominem huc & illuc rapit : altera in ratione, quæ docet & explanat quid faciendum fugiendumque. Ita fit ut ratio præsit, appetitus verò obtemperet. Sueton. *in August. cap. 35.* Vnumquemque equitum rationem vitæ reddere coëgit. Idem *in Claud. c. 16.* Ne quenquam nisi sua voce, ac sine patrono, rationem vitæ passus est reddere, Quintilianus, Ad rationem vitæ reddendam aliquem vocare. ¶ Accipitur & pro ipsa ratiocinatione, hoc est, pro discursu animi ad investigandum verum. Horatius.

— *Vincit enim stultos ratio insanire nepotes.*

¶ Rhetores rationem appellant probatiunculam Propositioni subjunctam. Autor ad Herennium *lib. 2.* Ratio est causa quæ demonstrat verum esse id quod intendimus, brevi subiectione. ¶ Aliquando pro consilio, & proposito ponitur. Cicero *Verr. 2.* Mea quidem ratio, cum in præteritis rebus est cognita, tum in reliquis explorata atque provisâ est. *ῥᾶτῖον, ῥᾶτῖον*. Terent. *in Adolph.* Vestram nequeo satis mirari rationem. ¶ Aliquando pro respectu, & cura. Cic. *Flanc.* Peto à te ut mei rationem habere velis, & salutis & dignitatis meæ *ῥᾶτῖον, ῥᾶτῖον*. Sic dicimus, Habenda est ratio honoris, ratio rei familiaris. Idem *lib. 1. offic.* Habenda ratio est rei familiaris : quam quidem dilabi sinere si vitiosum est. Plaut. *Capit. prologo.* Rationem habetis quomodo amiserit. ¶ Si verò jungatur cum præpositione cum, significat negotium, *ῥᾶτῖον, ῥᾶτῖον*. Unde habere rationem cum aliquo, est habere quod cum illo agas. Cicero 4. *Verr.* Nihil cum eo rationis habui. Idem *Attic.* Cum omnibus musis rationem habere cogito. Idem *pro Calio*, Cum hac aliquid adolescentem hominem habuisse rationis num tibi turpe videatur. ¶ Aliquando ponitur pro causa, ut apud eundem Cic. *ad Catonem lib. 15.* Quum autem ab Cybista propter rationem belli quinque dies essem moratus. ¶ Aliquando pro modo, via & forma, *ῥᾶτῖον, ῥᾶτῖον*. Salust. *in Catil.* At ego vobis, si modò vultis esse viri, rationem ostendam qua tanta ista fugiaris Ovid. *Eleg. 8. lib. 1. Trist.* Augurium ratio est, & conjectura futuri. Livius *lib. 2. dec. 5.* Rationem reponenda; um regularum nemo artifex inire potuit. Idem *lib. 4. d. 5.* Rationem inire traducendi elephantos. Cæf. *lib. 1. de bell. civ.* In præsentia Pompeij insequendi rationem Cæsar omittit. ¶ Rationes, & genera, Cicero *de petit. Consul.* GAL. *Sortes & manieres*. ¶ Ratio idem quandoque dicitur supputatio, calculus. *ῥᾶτῖον, ῥᾶτῖον*. GAL. *Centos calcul.* IT. *Calcolo*. GERM. *Ein rechnung*. HISP. *Cuenta*. ANGL. *An account or reckoning*. Plaut. *in Aul. sc. 5. a. 3.* Postquam est disputata ratio. Item. *Itur* Putatur ratio cum argentario. Idem *in Amph. prologo* ut, ut res, rationesque vestrorum omnium bene expedite vultis. Idem *Amphit.* Nescio quid secum solus puto, rationes colligit. Idem *Mil. sc. 1. a. 1.* Quanta istæ summa ? A. Septem millia. P. Recte rationem tenes. (id est, numerum.) Senec. *cap. 15 de consol. ad Mart.* Iube singulos conferte rationem nulli contigit impunè nasci. Plaut. *Milit. sc. 2. a. 2.* Dextera digitis rationem computat, feriens femur. Sueton. *in Nerone. cap. 39.* Pestilentia unius Autumnii, qua triginta fuserunt millia in rationem Libitinæ venerunt, (id est, ut loquuntur Eusebius & Hieronym. in Chronico, in Ephemeridem mortuorum hominum resata sunt)

Idem in Caligula cap. 29. Numerum puniendorum subscribens, Rationem se purgare dicebat. Idem in August. cap. 16. Rationes Imperij ab Augusto proponi solita. Constat ratio. Vide Consto, supra. Huic contrarium apud Terent. conturbare rationes, & conturbare apud M. Tullium. Qui enim solvendo non sunt, neque se extricare nominibus possunt, & are alieno, illi conturbant: nec enim eorum rationes explicari atque expediri possunt. Et expedire rationes, nomenque dicitur. Sic enim in Epigram. de Catone Grammatico.

Omnis solvere posse quæstiones, Vnum non facile expedire nomen.

Ratio etiam proportio dicitur: ut quum tria ad quatuor epitriti, quatuor vero ad sex hemioli rationem habere dicimus, & ἀναλογία. Rationem sui ducere, est quod indocti dicunt, habere respectum ad sumum commodum Cicero. ad Trebat. lib. 7. Rationem inire, est modum & viam invicere. Ad rationem nostrorum temporum, dixit idem Cicero in Bruto, id est, comparatione nostrorum temporum. Rationem capere oculis, ex visu tantum rationem concipere, Plautus Pseud. sc. 2. a. 2. Hæ sunt regiones mihi ab hero demonstratae, ut ego oculis rationem capio. Ponitur aliquando ratio pro eo quod recentiores quantitatem dicunt. Cato de re rust. Vbi non erunt, scito pro ratione fructuum esse, id est, pro modo fructuum, aut quantitate. Ratio constare dicitur, quum iusta, & legitima apparet. Plin. jun. Mirum est quum singulis diebus in urbe ratio aut constet, aut constare videatur, pluribus, cunctisque non constet. Pro eodem etiam dicimus, Ratio apparet, quum scilicet accepta cum datis collata, paria inveniuntur. Plaut. Trin. Ratio quidem hercle apparet: argentum, &c. ἰχθυόω. Vide Consto.

Rationi mex, id est, portioni. Hispanicè Racion, portionem diurnam, sive sportulam significat.

Ratiuncula, a, diminutivum à nomine ratio deductum, quod accipitur pro levi & facili ratione. ἰσχυρολογία. GAL. Raisonete. ITAL. Ragionetta. GERM. Ein schlechte ursach der vernunft. HIS. Pequena razou. ANG. A reason of little effect. Cic. 2. Tusc. Concludunt ratiunculis Stoici, cur non sit malum, quasi de verbo non de re laborietur. Suggestere ratiunculas. Idem lib. 3. de nat. deor. Aliquando pro supputatiuncula non magna pecuniæ. GAL. Compt. calcul. ITAL. Calcolo. GERM. Ein kleine rechnung. HISP. Cuenta. ANGL. A little account or reckoning. Terent. in Phorm. — erat ei de ratiuncula lampridem apud me reliquum paulullulum Nummorum, id ut conficerem? confeci, affero Plaut. in Capt. sc. 2. a. 1. Ibo intro, atque intus subducam ratiunculam, Quantillum argenti mihi apud trapezitam fiet. Idem Cure. sc. 1. a. 3. Beatus video, subdixi ratiunculam.

Rationabilis, e, cui rationem natura indidit. Irrationabilis. ἰσχυρολόγος. GAL. Raisonable, qui use de raison. ITAL. Ragionevole. GERM. Vernunftig. HISP. Cosa de razon. ANG. That hath reason. Quint. l. 2. Sed quia carent sermone que id faciunt, muta atque irrationabilia vocantur. Idem lib. 3. cap. 11. Nec si mutis finis voluptas, rationabilibus quoque.

Rationālis, e, cui natura insitum est, ut ratione uti possit: quod uni homini inter animantia est concessum. ἰσχυρολόγος. GAL. Raisonable, qui use de raison. ITAL. Ragionevole. GERM. Vernunftig. HISP. Cosa de razon. ANGL. Reasonable that hath reason. Quintilianus l. 7. cap. 4. Falsa est finitio si dicas, Equus est animal rationale? nam equus animal, sed irrationale. Autor ad Herennium lib. 2. In causa rationali primum quaeritur, eequid, &c. Rationales, & procuratores Caesaris iidem erant, ut ait Lampridius in Alexandro, teste Budzo. Rationales officiales dicuntur à Constantino, pro iis qui quum in aliqua potestate curatiōneque fuerint, nondum rerum à gestarum rationem retulerunt, ἰσχυρολόγοι à Græcis appellantur, id est, reddendis rationibus obnoxij. l. 4. C. de Episcop. & clericis.

Rationāle, is apud Ecclesiasticos scriptores accipitur pro vestis sacerdotalis genere, quo usi sunt Hebræorum Pontifices. ἰσχυρολόγος. Hieronym. ad Fabianum, Rationale etiam dicitur genus vestis, apud Hebræos שׂוֹהַן, Græcè, λόγιον, nos rationale possumus appellare: pannus est brevior ex auro, habens magnitudinem palmi per quadrum & duplex ne facile rumpatur.

Rationalia, rationum libri.

Ratiōnārium, ij, Liber rationum. ἰσχυρολόγος, ἰσχυρολόγος. GAL. Livre des comptes, registre. ITAL. Libro di conti. GERM. Ein rechenbuch. HISP. Libro de cuentas. ANG. Aboke of accounts and reckoning. Suet. in Augusto. Rursum ratiō diurnæ valetudinis, magistratibus ac Senatu domum accitis, ratiōnarium Imperij tradidit.

Ratiōnārius, a, um, ad rationes pertinens: rationibus præfectus. ἰσχυρολόγος. GALL. De contes, de registre. ITAL. De conti. GERM. Die rechnung. HISP. Cosa de cuentas. ANGL. Of accounts and reckoning. Martellus Iurisconsultus, Quidam ex mercatore opulento ratiōnarius apparitor.

Ratiōcinō, atis ratiocinatione quadam deprehendo, colligo, computo. ἰσχυρολόγος, ἰσχυρολόγος. GAL. Raisonner, discourir, syllogiser, conclurre par raison. ITAL. Comprendere qualche cosa con ragione, far conto, contar. GERM. Die rechnung machen. HIS. Razonar, hazer, cuentas. ANGL. To reason, to prove and conclude by reason. Gell. lib. 1. c. 1. Plutarchus in libro quem scribit, ἰσχυρολόγος, scitè, subtilitè, que ratiocinatum Pythagoram philosophum dicit, in reperienda modulandaque status longitudinisque Herculis præstantia. Cic. l. 1. Tusc. quæst. At nos ratiocinandi, ratiocinandi que utilitate inspecta, hujus artis terminavimus modum. Idem 2. de invent. De pecunia ratiocinari sordidum est, quum de gratia referenda deliberetur.

Rationabilis, e, ratione factum: aliquando etiam rationem habens.

Rationabiliter, adverb. ἰσχυρολόγως. Apul.

Ratiōcinātōres, dicuntur qui subducendæ rationis periti sunt, quos & calculatores nominat Martial. ἰσχυρολόγος, ἰσχυρολόγος. GERM. Ein aufrechner oder rechenmeister. HIS. Contadores. ANG. Casters of accounts. Colum. lib. 3. c. 3. Ut diligens ratiocinator posito calculo Calepini Pars II.

lo videt id genus agricolationis maximè rei familiari conducere. Cic. ad Attic. lib. 1. Libertum ego habeo sanè nequam hominem, hilarem dico ratiocinatorem & clientem tuum. Idem r. Offic. Hæc igitur & talia circumspicienda sunt in omni officio, & consuetudo exercitatioque capiendæ, ut boni ratiocinatores officiorum esse possimus: & in addendo, deducendoque videre, quæ reliqui summa fiat, ex quo quantum cuique debeat intelligas.

Ratiōcinātio, nis, Principis animæ portionis, hoc est, mentis functio eum singularibus quibusdam universalibus inducens theoremata, communèque rerum ac generum summas; ex iisque deinde argumentatione plurima eliciens, de quibus scientia habetur, vel opinio. ἰσχυρολόγος, ἰσχυρολόγος. GAL. Raisonement, dispute, conclusion par raison de faire ou de laisser. ITAL. Quando l'animo trova per ragione di fare o non fare una cosa disputata. GERM. Ein aufrechnung/ schließung auß gewissen ansengen/ eygentliche ermässung. HIS. Obra de razonar por hazer o no hazer algo. ANGL. Reasoning or disputing. Cicero 4. de Inventione Ratiocinatio autem est diligens, & considerata faciendi aliquid, aut non faciendi excogitatio. Ea dicitur tum interfuisse, quum aliquid faciendum, aut non faciendum certa causa vitasse, aut secutus esse animus videtur. Ratiocinatio (inquit Augustinus de immortalitate animæ) est diligens & considerata faciendi aliquid, aut non faciendi excogitatio. Accipitur aliquando ratiocinatio pro argumentatione, ex duobus pronuntiatis conclusionem inferente, quam συλλογισμός vocant Græci. Cels. l. 1. in præfat. etiam sapientiæ studiosus medicus esset, si ratiocinatio hoc faceret.

Ratiōcinātivus, adject. quod ad ratiocinationem pertinet. ἰσχυρολόγος. GAL. Appartenant à tel raisonnement & dispute. ITAL. Pertinente à tale disputa & ragionamento. GERM. Das zu der aufrechnung oder beschließen erodigung gehöret. HIS. Pertenciente à tal razonamiento. ANG. Belonging to reasoning or disputing. ut, Ratiocinativum genus orationis, apud Cic. 3. de Invent. Quintilian. lib. 7. c. 2. Ratiocinativa, atque collectiva quæstio oritur. Status ratiocinativus, idem lib. 3. cap. 5.

Ratiōcinium, ij, supputatio, vel calculi subductio. ἰσχυρολόγος, ἰσχυρολόγος. GAL. Calcul. compte. ITAL. calcolo, conto. GERM. Rechnung oder aufrechnung. HIS. Cuenta. ANG. Reckoning, accounting, or reasoning. Colum. lib. 5. c. 1. Hæc non aliena nec proci à ratiocinio, quod tradituri sumus, breviter præfari oportuit. Et panis post Iugeri autem modus si semper quadraret, & in agendis mensuris in longitudinem haberet pedes CCXI. in latitudinem pedes CXX. expeditissimum esset ejus ratiocinium.

Ratis, is, sive Rates, is, si Probo credimus, Connexarum trabium compages, quæ antequam navigia essent inventa, navium usum præbebat. ἰσχυρολόγος, ἰσχυρολόγος. GAL. Un radcau, une nasselle, une barque ou bateau. ITAL. Zattera, nave. GERM. Ein stois. HIS. Balsa de maderos travados, nave. ANG. A boate. Plin. lib. 7. c. 56. Navem primus ex Ægypto in Græciam Danaus advexit: ante ratibus navigabatur, inventis in Mæri rubro, inter insulas, à Rege Erythra. Cic. 7. Verr. Quum aut navibus, aut ratibus conarentur accedere. Plaut. Aul. sc. 1. a. 4. Quasi pueris, qui nare discunt, scirpea induitur ratis. Eodem modo servum ratem esse amanti hero æquum est. Varro autem à Probo dissentiens ita scribit, Ratis, inquit, dicta navis longa propter remos, quod hi quum per aquam sublata dextra & sinistra duas partes facere videntur, rarefunt: & hæc ratis. Eaque in significatione usi sunt poëta. ἰσχυρολόγος, ἰσχυρολόγος. Virg. lib. 1. Æneid. Dissecitque rates, evertitque æquos æventis. Ovid. l. 14. Met. Fertique rates pronas, mediisque sub aquore mergit.

Virg. 10. Æneid. Quæ manua interea Thufcis comitetur ab oris Ænean, armetque rates, pelagique vehatur. Idem 3. Æneid. Postquam altum tenuere rates, &c.

Ratiōciū, ij, masc. gen. qui ratem exercet, ut navicularius, qui navem ἰσχυρολόγος, ἰσχυρολόγος. GAL. Un battelier, qui conduit une nasselle. ITAL. Un navicante. GERM. Ein stoffer/ stoffuerer. HIS. El que dirige aquella balsa de nave. ANG. The guider of a boate. l. qui ratiario de ping. act. Plaut. Qui ratiario (inquit) crediderat, quum ad diem pecunia non solveretur, ratem in flumine sua autoritate detinuit: posteaque flumen crevit & ratem abstulit. Bud. Ratisbona, Xegenspurg/ V. E. Germaniæ, sub A Salisburgensi.

Ratiscunt, ad æstimaverunt, lege rati sunt. Gl. I.

Ratitus, quadrans, & Ratitus triens, ab antiquis appellati sunt, quod in iis ratis fuerit effigies, quemadmodum navis in alle. Autor Festus ex Lucilio, Varro lib. 4. de L. L.

Ratimēnā, Amiga fuit, qui quum in ludis Circensibus excussus fuisset, equi ejus cum corona, & palma in Capitolium per venerunt, sed emque ter lustrant. Ex quo factum est ut porta per quam intraverant, Ratimena diceretur. Autor Plin. lib. 8. Plutarch. in Publ.

Ratūs vide Reor.

Ravallellus, vide Raviscellus.

Rauca, vermes terreni, radices arborum lædentes. Plin. lib. 17. c. 18. Olea ubi quercus effossa sit, malè ponitur: quando vermes, qui rauca vocantur, in radice quercus nascuntur, & transeunt.

Raucus, a, um, qui nimio calore, vel frigore, aut, etiam clamore, vel alia causa vocem obtusam habet, compiectam & impeditam. ἰσχυρολόγος. GAL. Enroué. ITAL. Rauco, roco. GERM. Heyser. Ronco. ANGL. Hoarse. Virg. 11. Æneid. Dant sonitum rauci per saxa silentia cygni. Vbi raucos cygnos vocat, non quidem cautos, aut optimam vocem habentes, sed, alarum concussione inter volandum, raucum per aëra sonum efficientes, qualis est clangor tubarum. Ponitur aliquando pro fessio, & defatigato; ut, Rauca fama Cic. ad Varr. lib. 9. Te vero nolo, nisi ipse rumor jam raucus erit factus, ad Baias venire, id est, nisi ipse rumor defecerit. Bud.

Raucisōnūs, adject. ἰσχυρολόγος, ἰσχυρολόγος. GAL. Qui rend un son enroué. IT. Che ha un sono rauco. GERM. Heyser tonend. HIS. Cosa que tiene sonido ronco. ANG. That giveth an hoarse sound. Luct. lib. 2.

Concava, raucisōnoque minantur cornua cantu.

Raucitās, atis, Vocis corruptio, sive ex cathari defluxu, sive ex aëre frigido, sive ex febris calore, aliave ex causa contracta. ἰσχυρολόγος. GAL. Ec 4

in Adelpb. Vt itam hanc in eos evomam omnem, dum ægrotudo hæc est recens, Virg. 3. Georg.

Inbeo frondentia captis
Arbuta sufficere, & fluvios prabere recentes.

Plaut. Asin. sc. 7. a. 1. Piscis nequam nisi recens. Senec. de cons. ad Mart. cap. 1. Dum recentia sunt à sanguine vulnera, facilis sanitas. Recens & lassus contraria Curtius. l. 3. Timere ne non virtute hostium, sed lassitudine sua vinceantur. Perfas recentes inde successuros, si laxius stare potuissent. Ovid. 2. Metam.

Ardua prima via est, & qua vix manè recentes
Enituntur equi.

Galli vocant, Cheveau frais.

Rēcēns, adverb. Recenter. & recent. GAL. Nouvellement, de nouveau, il ny a gueres. ITAL. Frescamente, novellamente. GERM. Neurolichen. HISP. Recientemente, & frescamente. ANGL. Newly, lately. Plautus, Qui recens ex agro venerat, Virg. Georg. 3.

Sole recens orto,

id est, recenter, vel paulò antè. Suet. in Tib. Cas. c. 1. Inde Romam recens conditam cum magna clientum manu commigravit. Plin. lib. 18. c. 22. Quàm recentissimè stercoreato solo.

Recentaria, νεωροπέρα. Gloss. id est, quæ recens aliquid fert.

Rēcētēr, aliud adverbium: cuius nullum nunc occurrit exemplum.

Recento, recento, recens facio.

Rēcēnsō, es, Recognosco, & summam totius multitudinis per numeros colligo. & פקדון pakúdh, vel pikkédh פקדון sippér פקדון manáh. & פקדון פקדון, & פקדון פקדון, & פקדון פקדון. GAL. Faire une revue, faire une montre generale de gens de guerre, nombrer, raconter. Item. Narrer, raconter un fait. Revoir, & corriger les fautes d'un livre, d'un escrit. IT. Riconoscere, ricommemorare, fare una rassegna una mostra generale di soldati. GERM. Wieder zehen / abzelen / mustieren. HISP. Remembrar algo, haer alarde de gentes. ANG. To reken, to rehearse, to muster an army. Liv. Inter hæc recenset exercitum, militem instruit. Idem 6. bell. Punic. Deinde acceptis nominibus civitatum recensuit captivos, quot cuiusque popul. essent. Virg. 4. Georg.

Concedit scopulo medius, numerumque recenset.

Recensere, narrare & פקדון פקדון. Cic. ad Attic. lib. 16. Ob ius enim recenseres multa quæ vellem. Ovid lib. 3. Fast.

Signa recensabat bis Sol sua.

Idem Epist. 6.

Inunc, tolle animos, & fortia facta recense.

Stattius 4. Syl.

Dinumerata fastos, nec parva exempla recense.

Pro retractare, emendare, recognoscere, auctorem, sive opus aliquod, ut cum dicimus. Veteres Theologos recensuit Erasimus; ius Civile Iac. Gujacijs? Suetonium II. Casaubonns, & Et Gell. c. 10. lib. 71. Recensere, eliminare, expoliare, retractare, corrigere, supremam manum imponere pro eodem dixit.

Rēcēnsūs, a, um, partic. recognitus. & פקדון פקדון פקדון, & פקדון פקדון פקדון, & פקדון פקדון פקדון. GAL. Revener, conté, nombré. ITAL. Rivveduto, contato, nominato. GERM. Wieder abgezelt. HISP. Remembrado, nombrado. ANG. Reckened or told. Suet. in Vesp. c. 9. Amplissimos ordines, & exhaustos cæde varia, & contaminatos veteri negligentia purgavit supplevitque recensio Senatu, & equite, submotis indignissimis, & honestissimo quoque Italicorum ac provincialium allecto.

Rēcēnsūs, us, ui. Lustratio, sive recognitio exercitus, alteriusve multitudinis. & פקדון פקדון פקדון פקדון פקדון. GAL. Revener, denombremér. ITAL. Effo rivvedere & nominare. GERM. Ein abzellung / musterung. HISP. El alarde. ANG. A reckening or rehearsing. Suet. in Cas. Diab. c. 41. Recensum populi vicatim per dominos insularum egit.

Rēcēnsiō, nis, Multitudinis cuiusvis lustratio, sive recognitio. & פקדון פקדון פקדון פקדון פקדון. GAL. Revener, examen du conte & du nombre. ITA. Rivvedimento. Iffamine di genti & nomi. GERM. Das abzellen oder besichtigen einer menge / musterung. HISP. El alarde. ANG. A reckening or rehearsing. Suet. in Cas. c. 41. novi cætus recentionis causa. Interdum accipitur pro censu civium, eorumque facultatum qui Romæ quinto quoque anno à Censoribus fieri solebat & פקדון פקדון. Cic. pro Milon. qui Nympharum ædem incendit, ut memoriam publicæ recensionis tabulis publicis impressam extingueret.

Rēcēnsiūs, a, um, participiū à verbo antiquo Recensio sis, quartæ conjugationis, ut ait Georgius Valla idem significans quod recensus. & פקדון פקדון פקדון פקדון פקדון. GAL. Revener, conté, nombré. ITA. Rivveduto, contato, nominato. GERM. Gezelt / oder abgezelt. HISP. Remembrado, nombrado. ANGL. Reckened, or told. Suet. in Iul. Cas. c. 41. Instituit ut quotannis in demortuorum locum ex iis qui recensiti non essent, subsortitio à Prætorè fieret. Claud. in Eutrop. lib. 2.

Prisca recensitis evoluit secula fastia.

Rēcētāī, Renovari, & denuo recens fieri. & פקדון פקדון פקדון פקדון פקדון. GAL. Renouveler. ITAL. Rinovarsi. GERM. Wieder neu werden. HISP. Recentarse, renovarse, refrescarse. ANGL. To waxe novo againe. Accius, Iamiam albicaeit Phæbus & recentatur commune lumen hominibus & voluptas. Nonius. Gellius lib. 15. cap. 15. citat hunc versiculum sed cum tribuit Cneo Martio viro, (ut ipse ait) eruditissimo.

Rēcēptō, Recipio.

Rēcēlsūs, vide Recedo.

Rechabus, filius Ionadabi: unde.

Rechabitæ, qui fuerunt posterii Hobabi socii Moïse.

Rechamus, ea throclex pars, quæ & פקדון פקדון. (rimam, sive foramen) habet. Rechadipna, erant vestes peregrinæ, quibus in gymnasijs utebantur, Iuven. Satyr. 3.

Rusticus ille tuus sumit rechedipna Quirine.

Rēcīdō, is, recidi, recasum. Retorsum, sive iterum cado. & פקדון פקדון פקדון פקדון פקדון. GAL. Rechoir, retomber. ITAL. Ricascare. GERM. Wieder hinder sich fallen / widerfallen. HISP. Tornar à caer, recaer. ANGL. To fall againe, to fall bakeward. Exigit autem accusativum cum præpositione ad, vel in. Cic. ad Brut. Nonne hæc est in eadem tenebras recidisse, Te-

rent. in prolog. Hecyr. Nolite finire per vos artem musicam recidere ad paucos. Cic. Attic. lib. 4. Id ego puto, ut multa eiusdem, ad nihil recasurum. Plaut. Men. sc. 2. a. 3. Omnes istæ in te recident contumelia, & Quint. Exemplum quod in se recidat, & c. Idem, Quint. c. 11. lib. 2. Res eò recidit. Invenitur aliquando apud Poetas recido, & litera gominata, ut prima syllaba nativâ brevis producat. Lucr. lib. 1. At neque recidere ad nihilum res posse, & c. Propert. lib. 4. Recidit inque suos mensa lupina pedes.

Recasurus, a, um, Sueton. in Aug. c. 96. Cuncta in illos recasura, qui extra haberent.

Recidivatus, us, corporum resurrectio. Tertull.

Rēcīdīvūs, a, um, quod post casum restitutum, denuo concidit. & פקדון פקדון פקדון פקדון פקדון. GAL. Qui apres estre chû, revient sus, puis retombe. IT. Riffatto & rinovato un'altra volta. GERM. Wiederumbfellig / das borhin auffgericht worden war / das / wider umbschlecht. HISP. Lo que cayo y se algo, y des pucs bolvio recaer. ANG. That which after one fall falleth againe. A re præpositione, actus iterationem significante, & nomine cadivus: unde Cadiva mala legimus apud Plin. lib. 5. cap. 16. Propriè, itaque recidivum quid dicitur, quod iteratò recidit. Virg. 4. Æneid.

Et recidiva manu posuissim Pergama vitia.

id est, quæ reciderunt. Idem lib. 7. Quin idem Veneri patus suus, & Paris alter, Funestæque iterum recidiva in Pergama tædæ. Vbi Servius interpretatur Recidiva, post casum restituta: respiciens, opinor, ad oppidulum illud quod Æneas, quum primùm navibus egressus esset, non procul à Laurento cõdidit: & quod & ipsum à nomine relicte patriæ Troiam appellavit, ut autor est. Liv. lib. 1. ab Urbe, Melius tamen, mea quidem sententia recidiva Pergama intelligere possumus, quæ iterum deciderunt, hoc est, bis eversa sunt. Constat enim Troiam bis captam fuisse: semel ab Hercule tempore Laomedontis regis, quum Hestione scopulo alligatam, occiso marino monstro, liberasset, quo nomine quum pactam sibi mercedem Laomedon solvere reculasset. Hercules contracto exercitu urbem expugnavit, Laomedontem occidit, Hestionemque & Priamum captivos in Græciam abduxit. Redemptus postea à vicinis Priamus, Troiam instauravit, multoque splendidiorem reddidit, quæ à Græcis duce Agamemnone secundo fuit eversa. Fabres recidivæ dicuntur, in quas secundo recidimus, quum scilicet morbo liberari, denuo in eundem relabimur, & פקדון פקדון פקדון פקדון פקדון. Sed hoc non propriè, neque ex vocabuli significatione fit, sed ex appellatione tantum quasi recidivo: um febres, propter eos qui in eas incidunt, & post earum depulsionem relabuntur. Febres enim ipsæ recidivæ potius quam recidivæ dici debent, quia tunc non recidunt, sive non depelluntur, sed reviviscunt, & integrantur.

Rēcīdō is, Abscindo, resecō: ex re, & cædo. & פקדון פקדון פקדון פקדון פקדון. GAL. Couper, rogner. ITAL. Tagliare, recidere. GERM. Abhauwen / abschneiden. HISP. Cortar, tornar à cortar. ANG. To cut of or away, or to pare. Cato c. 2. Viam publicam muniti, vepres recidi. Mart. lib. 1.

Quamprimum longas Phæbe recidat comas.

Horat. de Arte poet.

ambitiosa recidet

Ornamenta.

Ovid. 1. Metam.

Cuncta prius tentanda, sed immedicabile vulnus

Ense recidendum est, ne pars sincera trahatur.

Sueton. in Calig. cap. 44. Recidere commoda. Quintil. Recidere facultatem. Idem, Recidenda nimia loquacitas. Recidere securibus: proverbium, Senec. epist. 89.

Rēcīsiūs, a, um, participium. Amputatus, præcisus. & פקדון פקדון פקדון פקדון פקדון. GAL. Coupé, rogné. ITAL. Tagliato, troncato. GERM. Abgehauwen / ab geschnitten. HISP. Cortado. ANGL. Cutte of or away pared. Cic. de provinci. Consul. Nationes eas, quæ numero hominum ac multitudine ipsa poterant in provincias nostras redundare, ita ab eodem esse partim recisas, partim repressas. Luc. lib. 2.

velit fortuna colomōs

Prænestina suo cunctos simul ense recisos.

Ovid. 3. Fast.

Idque ancile vocat quod ab omni parte recisum est,

Quemque notes oculis, angulus omnis abest.

Rēcīsiō, nis. & פקדון פקדון פקדון פקדון פקדון. GAL. Coupeure, compemet. ITAL. Tagliamento. GERM. Abhauwung / abschneidung. HISP. Cortadura, obra de cortar. ANG. A cutting away or paring. Plin. lib. 2. c. 40. Omnis autem recisione, atque usione proficit.

Rēcīsamētum, i, Frustum exiguum, & veluti ramentum à re quapiam recisum. & פקדון פקדון פקדון פקדון פקדון. GAL. Rogner, re fragment, petit lopin. ITA. Picciol pezzo. GERM. Etwas so von einem andren ding abgeht / oder abgeschnitten wirt / abschneitelten. HISP. Pequeno pedaco. ANGL. A pece or morsell. Plin. lib. 34. cap. 52. Oculis finem verò æs coronarium æruginem contrahit, recisamentis in acetum additis.

Recisè, & פקדון פקדון פקדון פקדון פקדון. Recisus, præcisus.

Rēcīngō, is, Discingo quod cinctum erat solvo. & פקדון פקדון פקדון פקדון פקדון. GAL. Desceindre. ITAL. Discingere. GERM. Entgürtten / das ist / auffgürtten. HISP. Desceñir. ANGL. To loose which was girded. Ovid. lib. 4. Metam.

ad inaniam magi

Regna redit Diis, sumptumque recingitur anguem.

id est deponit anguem, quo se ante velut cingulo præcinxerat. Virg. 2. Æneid.

Vnum exuta pedem Vinclis in veste recincta

Testatur moritura deos.

Rēcīnīum, ij, vestis quadratæ genus, inde dictæ, ut Servio placet quod laciniam eius retrorsum reiciebant. Recinīum, (inquit Festus) omne vestimentum quadratum. Hi qui xiri. Tabulas interpretati sunt esse dixerunt virilem togam, quæ & mulieres utebantur, prætextam clavo purpureo. Unde recinīati Minū planipedes. Arnobius, Recinīatus

tus Iupiter atque barbatus, dextera fomitem substinens percolatur in fulminis morem :
 RECIPRO, is, iterum, vel frequenter cano. ἰστροπία, ἀντιφωνία. *Rechanter, retentir.* ITA. *Ricantare.* GERM. *Widerfingen / widerdönen / widerhallen.* HISP. *Canzar otra vez.* ANG. *To sing again.* Cic. *de clar. Orat.* Illud majus est, quod in vocibus nostrorum Oratorum recinit quidem & sonat urbanus. *Horat. lib. 1. Epist. 1.*
Hac recipimus juvenes dictata senesque.

Recipero, recupero, reparo, vide *Recupero.*
 RECIPRO, is, Ex re, & capio, Rem semel depositam traditamve, rursus assumo. ἰστροπία, ἀντιφωνία. GAL. *Recevoir.* ITA. *Ricovere.* GERM. *Widernehmen.* HISP. *Recebir.* ANGL. *To receive or tak againe.* Liv. lib. 9. Recipient arma quæ per pactationem tradiderunt Plaut. *Cure. sc. 1. a. 3.* Ornamenta quæ locavi, metuo, ut possim recipere. *Juid. sc. 3. a. 5.* Age recipe actutum (verba reddentis pecuniam.) Senec. *cap. 17. de consol. ad Helv.* Recipere animum à luctu. (*Reprendre courage.*) Sueton. *in Neron. cap. 11.* Recipere in lusum. (*pro admittere*) Et in *August. cap. 44.* Motus injuria Senatoris, quem Puteolis per celeberrimos ludos nemo receperat. Idem in *Galb. cap. 9.* Recipere conditionem. Senec. *cap. 12. de consol. ad Helv.* Recipere dotem ex ærario. *Cæs. 3. de bell. civil.* Recipere sese ad cogitationem belli. Velleius, Recipere injurias, (pro accipere & ferre.) Recipere nomina apud Liviam lib. 9. *ab Vrbe.* est redigere sive referre in tabulas reorum. Rem populus recipit (i. legem jubet.) Ovid. 5. *Fastor.* Idem 6. *Fastor.*

Ipsa quidem fecisse negat, sed fama recepit.
 Plaut. *Pf. sc. 2. a. 3.* Orcus cum ad se recipere noluit. Idem *Aul. sc. 3. a. 1.* Nescio unde se recipit domum. *Ibid. sc. 5. a. 4.* Video se recipere senem (i. redire.) Idem *Milit. sc. 3. a. 2.* Ad stabulum junix se recipiat è pabulo. Idem *Capr. sc. 1. a. 4.* Hic se ad coenam recipit ad me. Ovid. 3. *Fast.*
Annus erat decimum cum luna receperat orbem.
 Quandoque ponitur pro accipere, & honoris, vel beneficij, vel humanitatis causa suscipere. ἰστροπία, ἀντιφωνία. Cic. *1. 2. Offic.* Cypsilum quendam suadentem, ut in urbe manerent. Xerxesque recipient, lapidibus obruerunt. Quandoque pro revocare. ἀνακαλεῖν. Virg. 2. *Aeneid.*

Sic ore effata recepit
Ad sese.
 Quandoque in tutum reducere, liberare. ἰστροπία. Idem 6. *Aeneid.*
Illum ego per flammam & mille sequentia tela
Eripui his humeris, mediisque ex hoste recepi.

Recipere servum, ut in *lib. 1. de serv. corrupt.* Vlpian dicit, est refugium abscondendi causa servo præstare vel in suo agro, vel in alieno loco ædificiòve. Quandoque simpliciter conferre se, & proficisci ἰστροπία. Plaut. in *Capr.* Inde me continuo recipiam rursus domum. Quandoque recuperare. ἀνακαλεῖν. Cic. in *Caecil.* Tarentum vero qua vigilantia, quo consilio recipitur quidem me audiente Salinatori, qui amisso oppido fugerat in arcem, gloriantur atque dicenti. Mea opera, Quinte Fabi, Tarentum recepisti. Et certe, inquit tides, nisi tu amissiles, nunquam recepisses. Quandoque excipere adusum suum, & reservare, quod sit quum quis venditis cæteris, sibi quippiam reservat. ἰστροπία. Plaut. in *Trinum sc. 1. a. 1.* Vbi nunc adolescentens habet? c. posticulum hoc recipit, quum ædes venderet Cic. *de Orat. lib. 2.* Sed dicis te quum ædes venderes, ne in videris quidem & cæsis, solum tibi paternum recepisse. Marc. Caro apud Gel. *cap. 6. lib. 17.* Principio (inquit) nobis mulier magnam dotem attulit: Tum magnam pecuniam recipit, quam in viri potestatem non committit. Recipere ensem, est retrahere, & è vulnere educere. Sic enim interpretatur Servius illud Virg. 9. *Aeneid.*

totum cui comminus enses
Condidit assurgenti, & multa morte recepit.

Sic apud Celsum lib. 7. *cap. 5.* telum recipere. Imò Gladiatores recipiunt enses, cum decumbunt ut apud Cic. Totum telum corpore recepisset. Sicque Senec. *Epist. 58.* dixit, Gladium (corpore) recipere. Accipitur etiam recipere pro promittere: nisi quod recipere amplius quiddam significat, quam promittere: quasi rei eventum & periculum in se suscipere, ἰστροπία. Cic. *Crasso,* Quæ tibi promitto, ac recipio, sanctissimè esse observatum. Cæcilius ad *Ciceronem,* Sed tamen ego filio dixeram, librum legeret, & ea conditione daret, si reciperes te coruscum Plaut. *Milit. sc. 2. a. 2.* Recipio hoc ad me. (i. spondeo me perfecturum meo periculo.) In qua significatione etiam dicimus, recipere in se. Cic. *ad Brutum lib. 13.* In ipsa causa exponenda satis etiam de probitate dixi, sed tamen separatim in me recipio, fore tum tibi & voluptati, & usui. Nam & modestum hominem cognosco, & prudentem, & à cupiditate omni remotissimum: præterea magni laboris, summæque industriae. Neque hæc polliceri debeo, quæ tibi ipsi (si bene cognovis) judicanda sunt. Quo in loco Cicero morem suum servat, ut difficiliter verbum recipio, per facilius pollicitor declarat. Ponitur aliquando pro approbare. *Domit. lib. 1. Plin. lib. 25. cap. 4.* Quotum genus molle, lanuginosum, pinguis cæteris, candidi seminis, in maritimis nascens, hoc recipere medici. Quintilian. *1. 8.* Vfus recipit Bene moratas urbes, poculum epotum, seculum felix Aliquando pro nominatum cavere Iureconsultus in *1. emptorem. de act. empti.* Quænam admodum recipitur ut nummos venditor accipiat, quamvis merx ad emptorem non perveniat. Bud. Recipere se, aliquando est ad se redire, & animum, ac vires resumere. Cic. in *sonn. Scip.* Quæ quum intuerer stupens, ut me recipi, &c. Recipere mandatum, est totum mandati onus in se transferre. Idem *pro Sext. Rosc.* Quid recipis mandatum, si neglecturus es? Differunt autem recipere, & suscipere, ut ait Alconius in *divin.* quod recipimus partem, suscipimus totum Cic. 2. *de Orat.* In quo est illa quidem magna offensio, negligentia susceptis rebus, vel perfidia receptis.

RECIPITUS, aum particip. à recipio. ἰστροπία, ἀντιφωνία. GAL. *Recevoir.* ITA. *Ricovuto.* GERM. *Angenommen.* HISP. *Recevido.* ANGL. *Received.* ut Receptus nos quem sponte (ut inquit Nonius) civitas alienum alcivit. τὸ ἀποδεχόμενος. Recepti in civitatem dicuntur qui cum suffragio cives sunt effecti, ut apud Liv. sæpè le-

gitur, ἀποδεχόμενοι πολίται. Receptus cælo. Quintilian. *lib. 3. cap. 7.* Quod ipsum quoque cælo receptum temporis ejus homines non dubitaverint. Ovid. 3. *de Ponto.*

Tunc me (si qua fides) calesti sede receptum
Cum fortunatis suspicor esse deis.
 Idem 3. *Fast.*
Ex illo jubeant furta recepta loco.
 Idem *lib. 4.*

Sic Venem gradibus multis in gente (Julia) receptam.
 Quintilianus, Recepta auctoritatis homo. Gell. *c. 16. lib. 13.* Pro vero recepta opinio. Suet. in *Claud. cap. 9.* Recepta cognitio falsi testamenti. *Ibid. supra cap. 2.* Diu atque etiam post tutelam receptam, (id est, postquam in tutelam suam venisset) alicui arbitrij, & sub pedagogo fuit, &c. Virg. *lib. 1. Aeneid.*

Frugesque receptas
Et torrere parant flammis, & frangere saxo.
 Receptum est, Imperfonale, pro Approbatum est, ut ait Budæus. Plin. *lib. 28. cap. 2.* Quin & absentes tinnitu aurium præsentire sermones de se, receptum est. Quintilianus *lib. 1. cap. 3.* Cædi vero discentes quanquam & receptum sit, & Chrysippus non improbet, minime velim.

RECÉPTUM, i, subst. Pollicitum, sive promissum. ἰστροπία, ἀντιφωνία. GAL. *Promesse.* ITA. *Promessa.* GERM. *Ein verheißung / des jemandt eingeht.* HISP. *Prometimiento, promessa.* ANGL. *A promise.* Cic. 2. *Philip.* Ille induxit ut peteret, promissum & receptum intervertit, ad seque transiit, tum ejus perfidia voluntatem tuam adscripsisti. Idem 7. *Verr.* Satis est factum, Siculis, satis officio ac necessitudini iudices, satis promisso nostro ac recepto.

RECÉPTUS, us, ipse actus recipiendi, sive subducendi se è pugna. ἰστροπία, ἀντιφωνία. GAL. *Retraite.* ITA. *Il ritirarsi.* GERM. *Ein abzug vom streit* HISP. *El retraymiento del trabajo.* ANGL. *A retraite in battayle, a retiring.* Liv. 1. *ab Vrbe.* Brevitatem ipsa loci, facillime receptu in tam propinqua castra, haud ægè militem à multa cæde est tutatus. Receptus signum dare est tubæ signo copias à pugnis revocare. ἀνακαλεῖν σημαίνει, ἀνακαλεῖν. Idem 2. *ab Vrbe.* Admirationem iude auxit, signo receptui dato, adeò tranquilla serenitas, &c. Cavere receptui idem Cic. 2. *Philip.* Quis enim revocante & receptui canente Senatu, properet dimicare? Nonnunquam tamen per transitionem accipitur pro recedere. Idem 3. *Tuscul.* Vetat igitur ratio intueri molestias, abstrahit ab acerbis cogitationibus hebetem aciem, ad miseras contemplandas: à quibus quum eccinit receptui, impellit rursus, & incitat ad conspiciendas, totaque mente contectandas varias voluptates, quibus ille & præteritarum memoria, & spe consequentium, sapientis vitam refertam putat. Ovid. *Eleg. 9. lib. 4. Trist.*

plus est cane Musa receptus.

RECÉPTUS præterea significat locum ipsius in quem tutò se recipit exercitus. Virg. 1. *Aeneid.*
Planities ignota jacet, tutique receptus.
 Cic. *Attic. lib. 9.* Neque ex omnibus oppidis contrahere copias expediat, ne receptum amittam. Plancus *Ciceroni lib. 10.* Animadverti nullum alium receptum Antonium reliquiasque quæ cum eo essent, habere, nisi in his partibus. Cæli *lib. 1. de bell. civ.* Habere ad gratiam & amicitiam receptum Liv. *lib. 5. d. 4.* Receptum ad urbem habere. Idem *lib. 1. de bell. civ.* Receptum castrum habere. Idem *lib. 3. de bell. civ.* Eodem quo venerat receptu.

RECÉPTOR, Receptrix, & Receptator, verbalia à recepto, ras, quæ sæpè illos, aut illas significant qui vel quæ latrones, eorumque surrepta recipiunt, occultantque. Vulgus *recolatores* appellat. ἰστροπία, ἀντιφωνία. GAL. *Receleur.* ITA. *Ricovitore, recelatore.* GERM. *Ein auffenthalter / oder auffnehmer der mörder vnd räuber / der oder die niem vnd irem. taub vnderschlauff gibe.* HISP. *Encubridor de hurtos.* ANGL. *A receiver.* Cic. *pro Milone,* Sustinisset hoc crimen primum ipse ille latronum occultator & receptator locus, dum neque muta solitudo indicasset, neque cæca nox ostendisset Milonem. Idem 6 *Verr.* Receptrix furtorum, ac prædarum Messana. Metius Iuriscòsultus *tit. de receptat.* Pessimum inquit, genus est receptatorum, sine quibus latere nemo diu potest. Tac. *1. 4.* Erat illi prædarum receptor, ac socius populandi Rex Garamantum.

RECÉPTIO, nis, aliud verbale. ἰστροπία, ἀντιφωνία. GAL. *Retirement, & recellement.* ITA. *Retiramento.* GERM. *Aufnehmung.* HISP. *Recibimiento.* ANGL. *A receiving.* Plaut. in *Asin. sc. 2. a. 5.* Quid tibi huc receptio ad te est meum vitium? i. Quare recipis ad te vitium meum?

RECÉPTITIUS, aum, Exceptitius, hoc est, quicquid in venditione, aut quavis alia alienatione excipimus, & nobis reservamus. ἰστροπία, ἀντιφωνία. GAL. *Ce qui on a reservé, excepté, ou retenu en contractant.* ITA. *Quello che s'è riservato vendendo qualche cosa.* GERM. *Das vorbehalten ist / das man in einen Kauff / oder dergleichen mit anderen nit hingeben hat.* HISP. *Cosa sacada suera quando se vende.* ANGL. *which wereceive in selling or any other alienation and keepe to our selves.* Vnde receptitius servus appellatus est, nuptæ mulieris proprius, quem reservavit quum dotem marito daret. Quoties enim mulier in danda viro dote, aliqua ex suis bonis retinet, nec ea ad virum transmittit, recipere ea dicitur. Vide Gellium *lib. 17. cap. 6.* id est, excipere, retinere, reservare. Hinc receptitia dos, quam is qui dedit, soluto matrimonio sibi reddi stipulatus est, autore Vlpian. *Instit. c. 6.*

Receptitium, quod quis sibi reservavit.
 RECÉPTO, as, ciebrò recipio. ἰστροπία, ἀντιφωνία. GAL. *Retirer souvent.* ITA. *Ricovere spesso, ritirar spesso.* GERM. *Offte auffnehmen einziehen.* HISP. *Recibir à menudo.* ANGL. *To receive often.* Terent. *Heayr.* Meum receptas fidium ad te Pamphilum. Idem *Heayr.* Ibi tuæ stultitiæ semper erit præfidium Clitiphæ, Victus, vestitus, quò in lectum te receptes.

RECÉPTA, ulum, quicquid rem aliquam in se recipit. ἰστροπία, ἀντιφωνία. GAL. *Le lieu en on retire quelque chose, retraite.* ITA. *Ricetta colo, luogo sicuro, ricetto.* GERM. *Ein gehalt / ein ort so etwas entpfacht vnd in sich haltet.* HISP. *El lugar adonos retraemos.* ANGL. *A place that receiveth any thing.* Ut quum licentiam melancholix, vesicam urinæ, & al-

vum facis dicimus esse receptaculum. Cic. 2. de nat. deor. Alvis cibi portionisque est receptaculum. Idem 1. Tuscul. Nam corpus quidem est quasi vas, aut aliquod animi receptaculum. Idem 7. Verr. Illud tibi oppidum receptaculum prædæ fuit. ¶ Interdum idem est quod per fugium, hoc est, locus in quem quis se recipit ut à vi, aut injuria tutus sit, καὶ φύγῃ. Cæf. 7. bell. Gall. Præterea oppida incendi oportere, quæ non munitione & loci natura ab omni sint periculo tuta; neu suis sint ad detrectandam militiam receptacula. Cicer. in Pis. Cui templum illud fuit arx civium perditorum, receptaculum veterum Catilinæ militum, castellum forensis Latrocinij.

Receptor, vide Receptor.

Receptorium, decanicum, intra quod rem divinam facturus concludatur. Sidon.

Reciperator, vide Recuperator, infra.

RECIPROCVS, a, um, quod alicunde profectum, redit eò unde profectum est: à recipiendo dictum, ut docet Varr. lib. 6. de lingua Latina. ἡ ἀντιπροσφῶ. GAL. Reciproque, qui retourne d'où il est sorti. ITA. Reciproco, che torna in se. GERM. Wider kehrig / Das wider hinder sich kehrt / oder dringt daher es kommen ist. HISP. Cosa que buelve en si mesma. ANG. That returneth thither from whence it come. ¶ Reciprocus annis, id est, reflexus. Plinius lib. 9. cap. 57. Cavernasque faciat sibi in terra, atque in his vivat, etiam reciprocis annibus siccato littore. Gell. cap. 10. lib. 5. Reciproca argumenta, quæ Græci vocant. ἀντιπρὸς φωνῆς, &c. Idem cap. 18. l. 15. Reciproca vices pugna. Idem c. 13. lib. 15. Reciproca significatio, quum dicitur, Testor te, & Testor abs te. Idem c. 2. lib. 10. Reciproca rationes. Et Senec. c. 9. de consol. ad Polyb. Reciprocum mare æstibus alternis.

RECIPROCATIO, nis, eiusdem viæ retrograda repetitio, & accessus & recessus. ἡ ἀντιδρομία, ἀντιπρόδια. GAL. Retour au lieu d'où on est sorti. ITA. Corrispondenzia, ritorno la di dove se è partito. GERM. Widerkehrung hinder sich. HISP. Buelta en si mesmo. ANG. A returning hither from whence it come. ¶ Plin. lib. 9. cap. 8. Innumera vis mugilū stato tempore angustis faucibus stagni in mare eumpi, observata æstus reciprocatione. ¶ Reciprocatio siderum errantium. Gell. c. 1. l. 14. ¶ Reciprocatio Tallionis, quæ. Idem c. 1. l. 10.

RECIPROCO, In contrariam partem reflecto, alternatim attraho & remitto. ἡ ἀντιπροσφῶ, ἀντιδρομία. GAL. Retourner d'où on est sorti ou venu. ITA. Ritornare rimettere, reciprocate. GERM. Widerkehren aus dem vorderen / widerschlahen / als wie der athem gefasset vort / vnd wider außher gelassen vort. HISP. Rebolver otra cosa. ANG. To returne thither from whence y come. ¶ Liv. lib. 1. bell. Punic. Quum iam spiritum includeret ventus, nec reciprocate animam sineret, averſi à vento pauper confedere. Gell. cap. 11. lib. 17. In eam fistulam per quam fuitus reciprocatur. Idem cap. 11. lib. 9. Dux interea Gallorum gratia dimicandi ingradens & manu telum reciprocans, incedebat, &c. ¶ Interdum est mutua quædam consequentia à se invicem dependere. Cic. lib. 1. de div. Si quidem ista sic reciprocantur, ut si divinatio sit, dii sint: & si dii sint, divinatio sit.

RECIPROCORNIS, e, qui cornua habet in se reciprocata, id est, reflexa. Anterem reciprocicornem dixit Laberius poeta: vocabulum licentia antiqua poetarum confictum. Laberius, Reciprocicornem, lanicentem, vestitiamum.

Recisamentum, vide Recido.

RECITO, as, Clarè de scripto pronuntio ut alij audiant intelligantque ut apud Sueton. in August. cap. 84. unde Poëta, & alij scriptores recitabant publicè opera sua, & nonnulli aliena. ἡ ἀνάκη κατὰ τὴν φωνήν. ἀναγιώσκω, ἀναγιγνώσκω. GAL. Reciter, lire haut & clair. ITA. Recitare, narrare. GERM. Laut verlesen / verjellen. HISP. Leer, pronunciar. ANG. To read out aloud, to rehearse, to tell by hart. ¶ Plaut. Pseud. sc. 1. a. 1. Recita modò, ex tabellis scies. Ovid. Eleg. ult. l. 4. Trist. Sape suos solitus (mihī sup.) recitare Propertius ignes.

Cic. ad Planc. lib. 10. Cave enim putes ulla literas unquam gratiores, quàm tuas, in Senatu esse recitatas. ¶ Aliquando non legendo, sed memoriter referendo fit recitatio. Quintil. At ista legem recitat. Loquens de muliere, quæ cæca erat. Recitatus hæres testamento, Factus, prouuntiatus, scriptus. Cic. pro Cecinna, Testamento si recitatus hæres esset pupillus. Cornelius. &c. Plin. lib. 7. cap. 52. Apertoque testamento recitatum hæredem minorem funeri instituisse.

RECITATIO, nis, de scripto pronuntiato. ἡ ἀνάκη μικρὰ τὴν φωνήν. ἀναγιώσκω, ἀναγιγνώσκω. GAL. Lecture, recit à haute voix. ITA. Lettura in alta voce. GERM. Ein laute verlesung. HISP. Obra de leer ò pronunciar. ANG. Reading aloud ò rehearsing. ¶ Cicer. pro Cluent. Crassus tum ita Brutum ultus est, ut illum recitationis suæ pœniteret.

RECITATOR, is, qui aliquid de scripto pronuntiat. ἡ ἀνάκη κορὴ τὴν φωνήν. ἀναγιώσκω. GAL. Qui lit à haute voix, lecteur. ITA. Lettore, chi legge in chiare & alta voce. GERM. Ein verlässer. HISP. El que lee alta voz, legidor. ANG. That readeth with ali vnde voice. ¶ Cicer. 3. de invent. Neque enim vos scripti sui recitatores, sed voluntatis interpretes fore putavit.

Recitabulum, ubi recitatur. Gl. Isid. Ergo est locus, ubi fit recitatio.

RECLAMO, as, Clamore adversor, non acquiesco. ἡ ἀντιβόη, ἀντιλέγω. GAL. Crier à l'encontre, contredire. ITA. Reclamare, repugnare. GERM. Darwider schreyen / mit schreyen widerreden wider sechen. HISP. Reclamar, resistir. ANG. To crye against. ¶ Cicer. pro Pomp. Propterea quòd illis reclamantibus, vos unum illum elegistis, quem bello prædonum præpõneretis. Idem Lentulo, Eius orationi vehementer reclamatum est. Reclamo tibi pro reo, dixit. Plin. Epist. lib. 9. id est, eum clamore reprobo quæ in reum dicis. ¶ Reclamate, pro respondere cum clamore in iudicio, dixit Gell. cap. 22. lib. 1. Et cum is, qui verba faciebat, reclamasset: Ego, &c. Et Quintil. Hæc mihi quasi conspiratione quadam vulgi reclamari videntur.

RECLAMATIO, nis, Contradictio, & propriè cum clamore. ἡ ἀπὸ λόγῳ. GAL. Contredit, criement contre, repugnance. ITA. Il gridare all'incontro di qualche cosa. GERM. Widerschreyung / widerredung / oder widerschreyung mit geschrey. HISP. Obra de reclamar y resistir, à menudo. ANG. Crying against. ¶ Cicer. 4. Philipp. Præclara & luculenta reclamatione vestra factum pulcherrimum Martialium comprobavistis,

RECLAMITO, as, frequentativum, Cum clamore oppugno. ἡ πολλὴ ἀντιβόη, ἀντιβόη, ἀντιβόη. GAL. Fort souvent crier à l'encontre. ITA. Gridare forte & spesso all'incontro. GERM. Schreyen eins schreyens wider etwas. HISP. Reclamar y resistir à menudo. ANG. To crye against often. ¶ Cicer. pro Rose. Amer. Magna est enim vis humanitatis, multum valet communitio sanguinis, reclamat istiusmodi suspicionibus ipsa natura.

RECLINO, as, are, verbum est adjectivum, idem ferè valens quod componere, vel inclinare se ad iacendum, vel quiescendum. ἡ κλίσις, ἀνὰ τὴν κλίσην. ἀνὰ τὴν κλίσην, ἀνὰ τὴν κλίσην. GAL. Encliner, pencher. ITA. Inclinarsi, humiliarsi con riverenza. GERM. Xutecken. HISP. Recostarse. ANG. To lean, to bend, to at hing. ¶ Cæf. 6. bell. Gall. His sunt arbores pro cubilibus, ad eas se applicant, atque ita paulum modò reclinata quietem capiunt. Reclinare onus Imperij in aliquem. Senec. cap. 2. de consol. ad Mart. Idem cap. 2. de consol. ad Helv. Vbi se dolor reclinaret. (i. requiesceret.)

RECLINATUS, a, um, participium. ἡ κλίσις, ἀνὰ τὴν κλίσην. Horat. 2. Sermon. Ode 3. Sen te in remoto gramine per dies Festos reclinatum beavis Interiore nota Falerni.

Reclinus, a, um quod reclinat, procumbit. Apul. Est &

Reclinis, e. Tac. l. 13. Ille & erat reclinis.

RECLIVIS, e, Reclinatus, sive procumbens. ἡ κλίσις, ἀνὰ τὴν κλίσην. ἀνὰ τὴν κλίσην, ἀνὰ τὴν κλίσην, ἀνὰ τὴν κλίσην, ἀνὰ τὴν κλίσην. GAL. Encliné, renversé. ITA. Stefo, riverciato. GERM. Seclinet oder der sich gelegt hat. HISP. Recostado. ANG. Bending some what upward. ¶ Mart. lib. 9. Sic in gramine floreo reclivis. Quæ germanantibus hinc & inde rivis, &c. Ovid. 10. Met. Inque sinu juvenis posita cervice reclivis.

RECLUDO, is, reclusus, reclusum, quod clausum erat apertum, retego, ἡ ἀνοίξις, ἀνοίξις, ἀνοίξις. GAL. Ouvrir. ITA. Aprire. GERM. Entschliessen / aufsthen. HISP. Abrir. ANG. To open. ¶ Plaut. in Capt. sc. 3. a. 4. Cellas regis omnes intus, reclusitque armarium. Idem Mostell. sc. 2. a. 2. Nemo in ædibus servat, neque qui recludat, neque qui respondeat. Virg. 8. Aeneid. Inscenas referet sedes, & regna recludat Pallida. Ovid. 7. Metam.

— stritto
Medea recludit Ense senis jugulum.
Virg. 1. Aeneid.

— veteres tellure recludit
The sauros, ignotum argenti pondus & anri.
Horat. 5. Carm. Ode 3.

Virtus recludens immeritis mori
Celum negata tentat iter via.

RECLUSUS, a, um, partic. Apertus. ἡ ἀνοίξις, ἀνοίξις, ἀνοίξις. GAL. Ouvrir. ITA. Aperto. GERM. Aufgeschloffen. HISP. Abierto. ANG. Opened. ¶ Ovid. 7. Metam.

— venit Telamon properus, foribusque reclusis,
Speque, fideque pater dixit majora videbit.

RECOGNARE, apud Macrobi. Satur. lib. 3. cap. 17.

RECOGNITO, Iterum atque iterum cogito. ἡ ἀναλογίζομαι, ἀναλογίζομαι, ἀναλογίζομαι. GAL. Penser & repenser à quelque chose. ITA. Ripensare. GERM. Wider betrachten. HISP. Mucho pensar. ANG. To thing upon a thing againe and consider. ¶ Plaut. Capt. Prolog. Homunculi quanti sunt quum recogito. Et Curc. sc. 1. a. 3. Verè quum recogito. Cic. Quinti frat. lib. 2. Sic tu mihi videris in Sardinia de forma Minucia nonnibus Pompeianis in otio cogitasse. Colum. lib. 1. in Prasat. Quæ quum animadvertam sæpè mecum tractans ac cogitans, quàm turpi consensu deserta exoleverit disciplina iuris.

RECOGNOSCO, is, Agnosco, ad memoriam revoco, & rem olim cognitam denuo cognosco. ἡ ἀναγιγνώσκω, ἀναγιγνώσκω. GAL. Reconnoître. ITA. Riconoscere. GERM. Widerkennen. HISP. Reconocer. ANG. To know againe that was known before, to acknowledge. ¶ Cicer. 2. Verr. Non videtur hæc multitudo cognoscere ex me causam voluisse, sed ea quæ scivit, mecum cognoscere Ovid. 4. Fast.

Plura recognosces, pauca docendus eris.
Et Senec. cap. 16. de consol. ad Mart. Recognovit Cornelia duodecim totidem funeribus. Cicer. ad Brutum, Verba tua recognosce, & aude negare servientis adversus regem istas esse preces. ¶ Interdum est curiosè aliquid inspicere, quod vulgus vocat Visitare. ἡ ἀνάκη, ἀνάκη, ἀνάκη. GAL. Reconnoître. ITA. Riconoscere. GERM. Widerkennen. HISP. Reconocer. ANG. To know againe that was known before, to acknowledge. ¶ Cicer. 2. Verr. Non videtur hæc multitudo cognoscere ex me causam voluisse, sed ea quæ scivit, mecum cognoscere Ovid. 4. Fast. Plura recognosces, pauca docendus eris.
Et Senec. cap. 16. de consol. ad Mart. Recognovit Cornelia duodecim totidem funeribus. Cicer. ad Brutum, Verba tua recognosce, & aude negare servientis adversus regem istas esse preces. ¶ Interdum est curiosè aliquid inspicere, quod vulgus vocat Visitare. ἡ ἀνάκη, ἀνάκη, ἀνάκη. GAL. Reconnoître. ITA. Riconoscere. GERM. Widerkennen. HISP. Reconocer. ANG. To know againe that was known before, to acknowledge. ¶ Cicer. 2. Verr. Non videtur hæc multitudo cognoscere ex me causam voluisse, sed ea quæ scivit, mecum cognoscere Ovid. 4. Fast.

RECOGNITIO, verbale, idem significans quod Agnitio, hoc est, eorum quæ alias nobis nota fuerunt, iterata ex intervallo cognitio. ἡ ἀνάκη, ἀνάκη, ἀνάκη. GAL. Reconnoissance. ITA. Riconoscenza. GERM. Ein wider erantnuß, wider erinnerung. HISP. Reconocimiento. ANG. Acknowledging. ¶ Idem quod commemoratio, vel recordatio ἀνάκησις. Cicer. 6. Verr. Qui tandem istius animus est nunc in recogitatione scelerum suorum. ¶ Interdum idem quod inspectio, quam vulgus Visitacionem vocat ἡ ἀνάκη, ἀνάκη, ἀνάκη. ¶ Colum. lib. 11. c. 1. Quante tam vestem servitiorum, quàm, ut dixi, ferrametâ bis debet singulis mensibus recensere: nam frequens cognitio nec impunitatis sperem nec peccandi locum præbet. Ita & Liv. 2. d. 5. At Gell. cap. 14. lib. 5. Tum (inquit) quasi mutua recognitione facta. (inter hominem & leonem suum) GAL. Ayant fait reconnoissance entr'eux, &c.

RECULO, is, Denuo colo, iterum subigo. ἡ ἀναγιγνώσκω, ἀναγιγνώσκω. GAL. Reconler, cultiver derechef. ITA. Cultivare, & lavorare da nuovo. GERM. Wiederbau

Widerbauwen. HISP. Labrar la tierra otra vez. ANG. To till or drusse againe. Ovid. 5. Metam.

parimque rudi data semina iussit Spargere humo, partim post tempora longa reculea Per translationem autem accipitur pro iterum polire, exercere, & excolere. Plin. Epist. 127. Ut enim terrae variis, mutatisque seminibus, ita ingenia nostra nunc hac, nunc illa meditatione recoluntur. Aliquando etiam idem valet quod cultui suo, & nitore restituere, & pristinum decus reparare. Liv. lib. 9. decad. 4. Sed metella etiam & vetera intermissa recoluit, & nova multis locis instituit. Tacit. lib. 3. Quo tum exemplo Lepidus quanquam pecuniae modicus, avitum decus recoluit. Idem lib. 17. Et recens ab exilio reversos nobiles adolescentulos avitis ac paternis sacerdotiis in solatium recoluit. Interdum ponitur pro meditari, perpendere, mente tractare, in memoriam revocare. Gal. Reduire en memoire. Ita. Ridurre in memoria. GERM. Widerumb bey im seibs betrachten / wider in gedächtnis bringen. HISP. Tornar algo a la memoria. Cicero 9. Philipp. Quae si tecum ipse recolis, aequiore animo & maiore consolatione moriere. Idem pro Archia poeta, Quantum alij tribuunt tempestivis conviviis, quantum denique alex, quantum que pilae: tantum egomet mihi ad haec studia recolenda sumpsero. Plautus. Trin. — haec ego quum ago cum Meo animo, & recolo, ubi qui eger, quam pretij sit parui.

Recolligo, is, Iterum in unum colligo. Gal. Recueillir. Ita. Adunare, raccogliere, mettere insieme. GERM. Wider zus sammen fassen. HISP. Recoger a cornar a coger. ANG. To gather together againe. Col. lib. 8. cap. 5. Confestim circumire oportebit cubila, ut quae nota sunt ova, recolligantur. Plin. Epist. 190. Actionem meam, utcuque potui, recollegi. Lucan. lib. 1.

Dat stragem late, rursusque recolligit ignes. Ovid. 7. Metam.

Nunc opus est succia per quos renovata senectus In florem redeat, primosque recolligat annos.

Recolligere animum alicujus, revocare ab ira, mitigare. HEBELIK chaphab. Cicero. Attic. lib. 1. Quod scribis, etiam si cujus animus in te esset offensior, a me recolligi oportere, &c. Recolligere se ab agitudine, est vires resumere, si ve recipere. Plin. lib. 23. c. 7. Recolligentibus se a longa valetudine utilissima. Idem lib. 20. c. 25. Aegrisque se colligentibus, &c.

Recommitto, is, eris, pen. cort. Idem quod reminiscor, & in memoriam reduco. Recordari, a, veniri, ricordevole. GERM. Sich wider erinneren / wider eingedenet sein. HISP. Tornar algo a la memoria. ANG. To remember againe. Plauti. Trinum. Literis recomminiscar.

Recompono, is, ere, Iterum compono, recolligo. Remestre ensemble, s'agencer. Ital. Rimettere insieme, racconciare. GERM. Wider zusammen setzen / oder legen. HISP. Recomponer, poner otra vez en orden. ANGL. To put together againe. Vlp. in l. argu-mento, s. marguata, ff. de auro & arg. leg. Sed et si in hoc sint soluti, ut recomponantur, ornamentorum loco sunt de lapillis & margaritis.

Recompositus, Rursus compositus. Remis en ordre, r'agencé. Ital. Posto in ordine di nuovo. GERM. Wider ordentlich zuzamen gesetzt / wider gerichtet. HISP. Recompuesto, puesto otra vez en orden. ANGL. Put in order or together againe. Ovid. 1. Amor.

Pone recompositas in statione comas.

Reconcilio, as, are, iterum concilio, in concordiam reduco, & in gratiam restituo eos qui ob offensam quampiam fuerant abalienati. Reconciliari, remettre en paix, appointer. Ital. Riconciliare, ritornare in gratia. GERM. Widerum versunen / wider eins machen. HISP. Tornar otra vez a la amistad, reconciliar, soldar la amistad quebrada. ANG. To reconcile, and aggre againe. Cicero. Attic. lib. 6. Quintus filius pie currentem animum patrii sorori tuae reconciliavit. Livius 2. ab Vibe, Ut alio munere sibi reconciliaret civium animos. Idem 5. bell. Macedo. Non movit modò talis oratio Regem, sed etiam reconciliavit Annibali. Reconciliare existimationem, est eam recuperate. Cicero. 2. Verrin. In quo reconciliare existimationem iudiciorum amissam possentis. Reconciliare filium domum, frequens est apud Plaut. in Capt. pro eo quod est efficere ut reducatur filius domum. Idem Capt. prolog. Reconciliare ut facilius posset domum (filium sup.) Idem sc. 2. a. 3. Confido domum in his diebus me gnatum reconciliasset. Ibidem sc. 4. a. 3. Si hujus reconciliasset in libertate filium. In gratiam reconciliare. Cicero. pro domo sua. Inimici in gratiam reconciliabantur. In libertatem reconciliare. Plaut. Capt. Si hujus huc reconciliasset in libertatem filium. Conciliantur novi, Reconciliantur antiqui, inquit, Festus.

Reconciliatus, a, um, partic. Mecuppar. merustséh. Reconcilié. Ital. Riconciliato. GERM. Widerumb versont. HISP. Reconciliado. ANG. Reconciled or agreed againe. Cicero. Lental. lib. 1. Videbatur enim reconciliata nobis voluntas Senatus esse. Sueton. in Tiber. cap. 4. Cum quo reconciliata pace, Romam rediit.

Reconciliatio, nis, Aliquando specialius est pars poenitentiae post admissum peccatum, cum, qui a Deo averti fueramus, ad eum per fugam impietatis & studium bonorum operum redimus. Reconciliement, reconcilia- tion. Ita. Accordo di pace, rconciliazione. GERM. Ein wideroersonung / sündliche vertragung. HISP. Reconciliamento. ANGL. Reconciling or ag- greeing. Cicero. Attic. lib. 9. Ut simul Romam venerit, agat de recon- ciliatione gratiae suae & Pompeij. Suet. in August. c. 17. M. Antonij so- cietatem semper dubiam & incertam, reconciliationibusque variis malè focillatam abruptit tandem.

Reconciliator, is, Pacificator, dissidiorum compositor. Reconciliatore. GERM. Einer der zwoen widerumb eins macht und verreegt

HISP. Reconciliador. ANG. A reconciler or mitigator of strifes. bell. Maced. Phaneas reconciliatore pacis & ditceptatore de iis quae in in controversia cum populo Romano essent, utendum potius Antio- cho censebat, quam duce belli.

Reconcinnare, is, Instaurare, reparare, & iterum excolere. Rabiller, accoustrer proprement. Ita. Rifare, rino- vare. GERM. Erneueren / widerumb besserer. HISP. Rehabazar, renovar. ANG. To mak new againe. Cicero. ad Qu. frat. lib. 2. Tribus locis aedifico, re- liqua reconcinnò. Caes. lib. 2. bell. civil. Diuturni laboris detrimentum solertia & virtute militum bene reconcinnantur.

Recondo, is, Occulto, teo repono. Chasán. Caché, serrer mettre dedans. Ital. Coperchiare, nascondere, rinchiudere, serrare. GERM. Hinder sich legen / verbergen. wider behalten thun. HISP. Escondor, guardar. ANG. To hid, to lay up. Plaut. Curc. sc. 1. a. 1. Et quidem re- liqui in ventre cellae uny locum, ubi reliquiarum reliquias reconde- rem. Cicero. 1. de Invent. Gladium crucentum in vaginam recondidit. Horat. 2. Carm. Satyr. 3.

quid discrepat istis Qui nummos, aurumque recondit nescius uti Compositis, metuensque velut coniungere sacrum & Virg. 5. Aeneid. Multi praterea quos fama obscura recondit. Ovid. 11. Metam.

Et rursus molli languore solutus, Deposuitque caput, fratoque recondidit alto.

Reconditus, a, um, participium, sive nomen ex participio. Occultus, ab- strusus. Caché, resconse, serré, couvert. Ital. Nascofo, chiuso, serrado. GERM. Hinder sich gelegt / behalten thun / verborgen. HISP. Escondido, guarda- do, cerrado. ANG. Hidde or layed up. Cicero. 5. Verr. Statuerunt sese nihil tam clausum, neque tam, reconditum posse habere, quod non istius cu- piditati apertissimum, promptissimumque esset. Idem pro Quir. Vixit enim semper inculte, atque horridè: natura tristi ac recondita fuit: non ad solatium, non in campo, non in conviviis versatus est.

Reconduco, is, reconducere, iterum conduco. Relouer, reprendre a louage. Ital. Prendere a fitto da nuovo. GERM. Widerumb bestellen / auff ein neues dingem / oder empfahen. HISP. Alquilar de otro otra vez. ANG. To ire againe. Vlpian. in litem quaritur. s. qui impleto, ff. locati & conducti. Qui impleto tempore condu- ctionis, remansit in conductione, non solum reconduxisse videbitur, sed etiam pignora videntur durare obligata.

Reconfluo, as, Denuo conflu, sive liquefacio: & per translationem regi- gno, restituo, resuscito. Refondre, renouveler par fonte. Ital. Fondere da nuovo. GERM. Widerumb gessen / item: wider rumb zu recht bringen. HISP. Fundir otra vez. ANGL. To lora or melt againe. Lucr. lib. 4.

Vnde reconflari sensus per membra vapensè Possit?

Vbi reconflari dixit pro eo quod est renasci, regigni.

Reconfluevit, confluevit respondere. Tertull.

Reconvengo, is, verbum est Iurisperitis peculiare, pro eo quod est con- trariam actionem intentare: ut si reus in iudicio conventus actorem vicissim conveniat.

Recoquo, Rursus coquo. Recuire. Ital. Ricuo- cere. GERM. Widerumb kochen. HISP. Cozer otra vez. ANGL. To seeth againe. Mart. lib. 11.

Alter non deerunt tenui versata favilla, Et velabrensi massa recocta foco.

Cicero. de senect. Quò quidem me proficiscentem haud sanè quis faci- lè retraxerit, hève tanquam Pelian recoxerit. Vnde apud Catullum. Sufferius senex recoctus, i. decrepitus valde senex, in vetusto Lexico. Per translationem ponitur pro rursus po- lio, & formo tanquam aurum, & similia quae iterum coquantur, ut meliora fiant. Quintilian. lib. 12. cap. 6. Sed praecipue tamen Apollo- nio Moloni, quem tamen Romae quoque audierat, se reformandum, ac velut recoquendam dedit. Lucan. lib. 7. Spiculaeque extenso Praen py- thone recoxit.

Recoctus, a, um, participium, secundo loco coctus, & ponitur pro ite- ratum. Recuit. Ita. Ricotto. GERM. Widergetochet. HISP. Recozido, cosido otra vez. ANG. Boyled or sodden againe. Stat. 4. Sylv.

vel passum Pnythius suis recoctum.

Senec. recoctus Catul. Epigr. 50. Sed non omnia displicere vellem Titò & sufferio seni recocto. Scriba recoctus, inquit Acron. dicitur qui sa- pius cum Proconsule ad Provinciam missus, exercitator est factus ex ipsa frequentia, & usu Horat. 2. Serin. Satyr. 5.

plerumque recoctum Scriba ex Quinqueviro corvum deludet hiantem.

Recocti aulici, veteratores in aula. Bud.

Recordor, aris, In memoriam, sive in mentem revoco: quasi iterum cor- di do. zachár. covò, còpòmuu, à ammuòkouu. Gal. Se souvenir. Ital. Ricordarsi, mettere in memoria. GERM. Sich wider erinneren / wis derumb dran denken. HISP. Recordarse tornar algo a la memoria. ANG. To recorde, or to remember. Veteres enim cor, pro mente di- xerunt. Cicero. 2. Tusc. Ex quo effici vult Socrates, ut discere nihil aliud sit, quam recordari. Horat. 2. Epist. 2.

Quocirca mecum loquor hac tacitusque recordor. Virg. 9. Aeneid.

si ritè audita recordor.

Dicimus autem recordor hujus rei, & hanc rem. Cicero. in Catone. Ut pedestreis navaleisque pugnas, ut bella a se gesta, triumphosque re- cordentur. Idem pro Plancio, Hujus meriti in me recordor. Recordare pro recordari. Cornel. Tacit. in Agricola, Agnoscent Britanni suam causam, recordabunt Galli priorem libertatem. Et Plaut. sc. 6. a. 5. Cui cor modestè situm est, Recordet id, qui nihili sunt, quid iis pretij de- tur suis ab heis, &c. Nam Recordo, as, veteres dixisse testatur No- nius

nus in Recordavit. Ex Quadrigario, ubi Darium cognovit & patriæ eum recordavit.

RECORDANS, tis, particip. In memoriam redigens. ... GAL. Se souvenir, qui a souvenance. ITAL. Che s'arricorda. GERM. Wider gedenkend. HISP. Que se recorda. ANG. That remembreth. Cic. Attic. lib. 4. O navigatio nem amandam, quam mehercule ego valde timebam. recordans superioris tuæ transmissio nis.

RECORDATIO, nis. Reminiscencia. ... GAL. Souvenance, recordation. ITAL. Ricordazione; esso ricordare alla memoria. GERM. Etia wider gedächtnis. HISP. Obra de recordarse. ANG. Remembrance. Cic. de sen. Conscientia bene actæ vitæ, multo: um: que benefactorum recordatio jucundissima est. Idem ad Attic. lib. 12. Dum recordationes fugio quæ quasi moisu quodam dolorem efficiant, refugio à te admonendo.

RECORPORATI iterum corpus assumere. Tertull.

RECORRIGO, is, ere. Iterum corrigo. Senec. Epist. 51. Si modo autem incipimus formare animum nostrum & corrigere quàm indurescat pravitas ejus. Terentius Scaurus de orthographia, recorrigitur vei: o regulis tribus.

RECRASTINO, as, Procrastino, differo, protelo, prorogo, quasi in crastinum rejicio. ... GAL. Differer, ou dilayer au lendemain. ITAL. Prolongare, differire di giorno in giorno. GERM. Widerumb auff ein anderen tag auffziehen / wider auffschieben bis zu einer anderen zeit. HISP. Dilatar de dia en dia, prolongar el tiempo. ANG. To delay, to prolong from day to day. Plin. lib. 17. cap. 14. Recrastinare minimè utile. Colum. lib. 2. cap. 21. Propter quæ recrastinari non debet, sed æqualiter flaventibus jam satis, antequam ex toto grana indurescant, quum rubicundum colorem traxerunt, melsis faciendâ est.

RECREMENTUM, i, Purgamentum, sive excrementum, sive fæx rei cuiuslibet. ... GAL. Escume, ordure, lie, fondrille, & chose superflue. ITAL. Purgamento, feccia, schiuma. GERM. Der wult so man von einem jeden ding abseuberet / oder außsprüfft. HISP. La hoz, alimpiadura. ANG. Dreggissles or groundes or purging, of any thing. Cellus lib. 5. Ulcera illinenda sunt aut plumbi recremento, aut cerussa. Vbi plumbi recremento pro scoria posuit Gellius. cap. 11. lib. 17. Delabi in stomachum esculenta omnia & poculenta: ex eoque ferri in ventriculum atque ibi subigi digerique: ac deinde aridiora ex iis recrementa in alvum convenire. (sup. Erasistratus dicebat.

RECREO, as, Recreio, instauro, refoco. ... GAL. Recreer. ITAL. Recrear. GERM. Wider erquicken oder ergehen / wider erlaben. HISP. Recrear à renovar. ANG. To refresh or recreate. Plin. Sic enim defecta longis ægitudinibus corpora recreantur Idem lib. 12. c. 1. Ex arboribus recreans membra olei liquat, vitæque potus vini Cicer. pro Rosc. Amer. Cum vero in isto bello non recreatus, neque restitutus, sed subactus oppressusque pop. Rom. est. Idem post reditum ad Quir. Sed tanquam bona valetudo jucundior est iis qui gravi morbo recreati sunt, quàm qui nunquam ægro corpore fuerunt: sic ea omnia desiderata magis, quàm assidue percepta delectant. Plautus Menach. sc. 1. n. 1. Nam illic homo homines non alit, verum educat recreatque, &c. ubi Alere dixit pro alimenta sobriè ad vitam sustentandam suppeditare: educare vero pro cibis omnis generis ad satietatem & hilaritatem usque ingerere, &c. Verum hæc significatio translatica est: nam proprie recreare, idem est, quod denuo creare Qua voce utitur & Cicer. de natura deorum, Atque, inquit, & nostrorum Augustus, & Metruscorum, & Aruspicum disciplinam, P. Scipione, C. Figulo Consulibus res ipsa probavit, quos quum T. Gracchus Consul iterum recrearet, primus togatorum, ut eos retulit, ibidem est repeatè mortuus.

RECREATIO, verbale, Refectio, & refocillatio. ... GAL. Creation derechef. ITAL. Creazione da nuovo. GERM. Erguickung / erlabung. HISP. Aquella obra de recrear. ANG. Refreshing. Plin. lib. 22. c. 23. Ab ægitudine recreationi efficax in cibo.

RECREPO, as, Crepitum reddo, resono. ... GAL. Retenir. rendre son au contraire. ITAL. Resonare, rendere strepito. GER. Entonen oder widertönen. HISP. Resonar, hazer ruido y estruendo. ANGL. To sounge against. Catullus Epig. 58.

Læve tympanum remugit, cava cymbala recrepant.

RECRESCO, is Renascor, rursus cresco. ... GAL. Recroître. ITAL. Rinascere, crescere un' altra fiasa. GERM. Widerum wachsen. HISP. Crescer otra vez. ANG. To growe againe. Plin. lib. 11. c. 37. Cantilago rupta non solidescit, nec præcisa ossa recrescunt. Liv. 6. vel. Pun. Vos modò milites favete nomini Scipionum, soboli Imperatorum vestrorum, veluti accisis recrescenti stirpibus. Ovid. Epist. 2.

Luna quater latuit, tota quater orbe creverit.

RECRIMINOR, aris. Criminatori vicissim crimen objicio, ... GAL. Se r'engreger, s'empirer, se renouueller. ITAL. Rinovarfi, inculdersi. GERM. Wider / frich oder new werden / wider werden wie ansencklich. HISP. Enrudescirse, renovarfe. ANG. To waxe new or fresh, to waxe fort againe. Per translationem accipitur pro exasperari, sive invalescere.

RECRUDESCO, is, Ad pristinam cruditatem redeo. ... GAL. Se r'engreger, s'empirer, se renouueller. ITAL. Rinovarfi, inculdersi. GERM. Wider / frich oder new werden / wider werden wie ansencklich. HISP. Enrudescirse, renovarfe. ANG. To waxe new or fresh, to waxe fort againe. Per translationem accipitur pro exasperari, sive invalescere. Tractum à vulneribus, quæ quum agitatione nimia, vel malè purgata interdom recrudescunt, id est, cruda & nova fiunt, graviores excitant dolorem Cic. ad Sulpitium lib. 4. Num autem hoc tam gravi vulnere etiam illa quæ consuevisse videbantur, recrudescunt. Recrudescit seditio. Liv. 6. ab Vrbe, Recrudescente Manliana seditione. Recruduit pugna. Idem 10. ab Vrbe, Ibi interventu Gellij, cohortiamque Sabellarum, paulisper recruduit pugna. Senec. Epist. 70. Nichil facilius quàm amor recrudescit.

RECTUS, Rectitudo, Rectè, Rectio, Rector, Rectrix, vide Rego.

RECUBO, as, recubui, recubitus, Rursus, seu iterum cubo, denuò ad quiescendum me compono. ... GAL. R'accommoder, refaire, r'agencer, r'aperacer proprement. Reguerir, guerir, ce qui est malade, & la remette en ITAL.

niderstigen / sich wider legen. HISP. Acostarse reposarse. ANG. To lie alla long. Cic. 1. de divinai. Eum primò peiteritum somnio, surrexisse, deinde quum se collegisset, idque visum pro nihilo habendum esse duxisset recubuisse. Interdum idem quod cubo, quiesco, jacco. Virg. 1. Ecloga.

Tiryro tu patula recubans sub regmine sagi.

Ovid. 2. de Arte.

Sub qua nunc recubas arbore, virga fuit.

Colum lib. 7. cap. 3. Neque ab his longius recedat, ne aut recubet, aut concidat. Cic. 3. de Orat. Sed in horridis quiescet suis, ubi vult, ubi etiam recubans molliter & delicatè nos avocet à Rostris. Plaut. Cure. Anus hîc recubare solet custos janitrix.

RECUBIUS, us, Recumbendi actus, discubitus. ... GAL. Conchement. ITAL. Al sedere à mensa o à tavola. GER. Das niderstigen. HISP. Obra de assentarse a la mesa. ANG. Lying alla long. Plin. lib. 24. cap. 13. videtur accepisse pro subsultu illo quem faciunt corpora in sciam durum incidentia. Baculum (inquit) ex aquifolia factum, in quodvis animale, missum, etiam si citra ceciderit defectu mittentis, ipsum per sese recubitu propius adlabi.

RECUDO, Denuo cado. ... GAL. Reforger. ITA. Ribastere. GERM. Widerumb schmiden. HISP. Rebair. ANG. To work or forge new againe. Varr. ut solent ij qui vetera metalla recidunt.

RECULA, vide Res.

RECUBO, is, retro cubo, & generaliter incumbo, ... GAL. S'asseoir à table. ITA. Sedere alla mensa. GERM. Zu tisch sitzen. HISP. Assentarse a la mesa. ANG. To sitt dorone a table. Martial. lib. 2.

Debet Aricino convivæ recumbere clivo;

Quem sua felicem Zoile cæna facit.

Plin. Epist. 200. Recumbebat mecum vir egregius Fidius Rufinus seper eum municeps ipsius. Seneca, recumbere in imo lecto. Interdum idem quod procumbere, & exportetum iacere. Cic. 2. de Orat. Marcus Lepidus quum cæteris in campo exercentibus, in herba ipse recubisset, Vellem hoc esset, inquit, laborare. Interdum idem quod inclinari. Virg. 9. Aeneid.

pulchròsque per artus

It cruor, inque humeros cervix collapsa recumbit.

Ovid. 2. Trist.

Quum cæpit quassata domus subsidere, partes

In proclinas omne recumbit onus.

RECUPERO, as, Rem amissam recipio. ... GAL. Recouurer, recouvre. ITAL. Recuperare. GERM. Wider oberkommen / wider erlangen. HISP. Recobrar lo perdido. ANG. To gett againe and recover. Cic. ad Sulpitium, lib. 13. Ego si hominem per te recuperato, summo me beneficio affectum arbitror. Veterem belli gloriam recuperat, Cæsar. 7. bell. Gal. Cic. 4. Verr. Scipio qui hoc dignum populo Romano arbitraretur, bello confecto socios sua per nostram victoriam recuperare. Liv. lib. 5. Ferr. non auro recuperare patriam iuber. Recuperare somnum interruptum. Sueton. in August. cap. 78.

RECUPERATIO, nis, rei amissæ receptio, vel ipse recuperandi actus. ... GAL. Recouvrement, recouffe. ITAL. Ricuperamento, riscossa. GERM. Wider erholung / wider oberkommung. HISP. Recobracion. ANG. Getting or recovering. Cic. 10. Philippica Ita præclara est recuperatio libertatis ut ne mors quidem sit in repetenda libertate fugienda Festus, Recuperatio est; ut ait Gallus Ailius, quum inter populum & regem, nationesque & civitates peregrinas lex convenit, quomodo per recuperationem reddantur res, recuperenturque, res privatas inter se persequantur.

RECUPERATORES, dicebantur iudices qui à prætore in privatis controversiis quacunque de re ageretur, dabantur, à recuperando dicti, quod per eos suum quisque ius recuperare possit. Budæus delegatos iudices postea appellatos scribit. ... GAL. Juges ou commissaires deleguez pour recouurer ce qui on avoit perdu. ITA. Commissarij dati da un magistrato per conoscere & giudicare in qualche materia. GERM. Aufgeschosfne richter / voelcken ein schultheiß oder oberkeit sanderbare handel zuverrichten besicht. HISP. Juezes de la appellacion. ANGL. Judges or commissioners send to recouwer vohich was lost. Plaut. in Bacch. Postquam quidem Prætor recuperatores dedit. Sueton. in Neron. cap. 17. Causæ ab ætario ad recuperatores translata. Tacitus lib. 1. in fine. Recuperatores vocat. Cic. 5. Verr. De conventu nullum unquam iudicem, neque recuperatorem debet dixisse. Iudicant recuperatores id quod necesse erat: neque enim erat dubium quia illa dixisset. De recuperatorio iudicio sic scribit Cicer. in Verr. Vtrum est æquius Decumanum petere, an aratorem repetere? iudicium integrare an perdita fieri? eum qui manu quæsit, an eum qui digito licitus sit possidere? Quidquid in singulis jugis arat qui ab opere ipso non recedunt, quid facient? quum dederint Apronio quod poposcerit, relinquent arationes, larem familiarem? Venient Syracusas, ut te Prætor videlicet, æquo jure Apronium delicias ac vitam tuam iudicio recuperatorio persequantur? quibus ex verbis apparet, iudicium recuperatorium dici per quod rem nobis per injuriam ereptam repetimus: & recuperatores iudices esse apud quos possessionem rei amissæ, & per injuriam extortæ reposcimus.

RECUPERATIO, nis, a, um, adjectivum, quod ad recuperatorem pertinet, ut Iudicium recuperatorium, quo possessionem rei amissæ, & per vim extortæ repetimus: ... Cic. 2. de Inventione. Non enim oportet in recuperatorio iudicio eius maleficiis, de quo inter sicarios quaeritur, fieri præ iudicium.

RECUPRO, is, Valde cupio. ... GAL. Desirer grandement. ITA. Desiderare grandamente. GERM. Heftig begæren. HISP. Codiciar mucho. ANG. To desire greatlie. Plaut. Capt. sc. 1. a. 4. Quia ita faciam, ut recupias facere sumptum, et si ego veterem.

RECURO, as, Accuratè interpolo, magna cura diligentiaque reficio. ... GAL. R'accommoder, refaire, r'agencer, r'aperacer proprement. Reguerir, guerir, ce qui est malade, & la remette en ITAL.

degit se ad pallium. Cicero 4. Philip. Potentissimos reges, bellicosissimas gentes, in deditioem hujus Imperij elegerunt. Terent. in Phorm. Tu homo rediges me ad insaniam. in Phorm. Ego me nego: tu qui ais, redige in memoriam. Et iterum, In id redactus sum loci, ut quid agam ex illo nesciam prorsus. Rem ex difficillima facilem redigere, id est, facilem reddere. Cæsar 2. bell. Gall. Quæ facilia ex difficillimis animi magnitudo redegerat. ¶ Ponitur aliquando pro retrorsum agere, & ad redeundum compellere. Ovid. 4. Fast. Filia parva duas redigebat monte capellas. Id 4. Fast. neve minis multa redigam, quam manè fuerunt. Liv. 6. bell. Punic. Hi supra xxx. compichensi, & cum transfugis novis multati virgis, manibusque præcis Capuam rediguntur. Idem 1. bell. Pun. Hostemque in ruinas muri expellunt: inde impeditum trepidantemque exturbant: postremo fufum, fugatūque in castra redigunt. ¶ Accipitur aliquando pro coacervare, accumulare, & in unum redigere. Cic. 1. Verr. Deinde prædam vendit, pecuniam redigit. Idem 5. Philip. Quibus rebus tanta pecunia una in domo coacervata est, ut si hoc genus in unum redigatur, non sit pecunia Reipublicæ defutura. Hinc

Reductus, us, ui, Pecunia ex frugibus venditis redacta. Scævola. l. 18. §. 1. D. de usufruct. Sempronio de lege ex redactu fructuum oletis, & portinæ partem sextam.

REDIMIO, is, ivi, itum, ex re, & emio significat ornare, coronare, circumdare. ¶ *רָדַם* *hittér* *רָדַם* *haddár* *רָדַם* *peér*. ἀναδικάζω, περιβάλλω, ἀναδιδάσκω, ἀναδίδω. GAL. Environner, orner tout autour, couronner. ITAL. Ornare, pingere, coronare. GERM. Zieren, bekrönen. HISP. Afeitar, pintar, coronar. ANG. To crown, to compass about. Claudian. lib. 2. de rapt. Proserp.

Nec si innumeros acu mutante colores
Incipiens reddimitur hyems, quum tramite flexo
Semita discretis intervenit humida nimbus.

Et lib. 3.

Mediis invenimus arvis
Exanimem Cyanen, cervix redimita jacebat.

Cic. in somnium Scipionis. Cernis autem terram eandem, quasi quibusdam reddimitam & circumdatam cingulis. Stat. 1. Syl.

Critem redimire corymbis,

Virg. 3. Aeneid.

Vitis & sacra redimitus tempora lauro.

Suet. in Aug. 691. Tinnabulis fastigium ædis redimivit. Nam ejus simplex Emio, orno, seu decoro significat.

Redimiculo, redimiculum solvo. Gloss. Redimiculat. ἀναλόφ δέμας

Redimiculum, i, Ornamentum à mitra muliebri, vel sacerdotali dependens: quod genus etiam Græco vocabulo ténias appellamus.

¶ *רָדַם* *phihil*. ἀναδιδάσκω, περιβάλλω. GAL. Ornement de teste de femme, baulet. ITAL. Ornamento di testa di donna. GERM. Ervos so vmb das Haupt gestriekt wirt oder von dem abhin hanget zur zierd / ein zierliche hauptbiden. HISP. Joya d ornamento para ornar la cabeça de la muger. ANG. The styre ornaments of a womans head or neck, as a bones, french boode, apait or such like. luyen. Satyr. 2.

accipient re

Paulatim, qui longa domi redimicula sumunt
Frontibus, & toto posuere monilia collo.

Virg. 9. Aeneid.

Et tunica manicas, & habent redimicula mitras

Ovid. lib. 10. Metam.

Aure leves bacca, redimicula pectore pendens.

Idem 4. Fast.

Aurea marmoreo redimicula demite collo.

¶ Redimiculum translacè pro quodam peniculo & nodo quo quis velut alligatus tenetur, ut redimiculo innexi implexique crines tenentur. Plautus in Trucul. Ut esset aliquis laqueus & redimiculum.

REDIMOS IS, Servum captivumque ab eo qui in potestate eum habebat pretio libero. ¶ *רָדַם* *padháb* *רָדַם* *ghaal*. ἀναδιδάσκω, ἀναδίδω. GAL. Rache-ter, recouvrer. ITAL. Comparare, ricomprare, riscuotere. GERM. Erkauffen / widererlösen / auß der gefencknuss lösen. HISP. Redemir d rescatar. ANG. To redime. ¶ ut Redimere captivos prædonibus. Cic. 6. Verr. Terent. Eunuch. Quid agas, nisi ut te redimas captū quàm queas minimo: si nequeas paululo, at quanti queas. Plaut. Caps. 2. a. 2.

facis, homo ut redimatur: (sup. permutatione) Idem Asin. sc. 1. a. 1.

Tu me redimes, si me hostes interceperint. D. Redimam. ¶ Redimere largitione militum voluntates. Cæsar. lib. 1. de bell. civil. Et, Redimere morte crimina desidia, Velleius. ¶ Redemptus ex alea: & Redemptus à ludæ. Quintilianus. ¶ Item rem alienatam occupatamve pretio recipio, & iterum emō. Idem 10. Philipp. Pompeio sua domus patebit, eamque non minoris quàm emit Antonius redimet, redimet, inquam, Cn. Pompeij domum filius. ¶ Interdum idem quod simplex emō. Cicero. 5. Verr. Hæc verò, quæ vel ita redimi rectè possit, pecunia æstimare non queo. ¶ Redimere lites: est jacturæ non nihil facere, & cum adversario pacisci, ut te litium molestia explices. Idem pro Q. Roscio. Suas Roscius non societatis lites redemit. ¶ Aliquando redimere litem, etiam est, mercede pacta litis periculū in se recipere, & alterius litem tanquam suam persequi. Id quod potentioribus non concedebatur. Hinc. Imp. in l. 1 §. C. de procur. Litem te redemisse contra bonos mores manifestè professus es. ¶ Ponitur & redimere pro aliquid certo pretio faciendum suscipere, quod & cōducere dicitur ἐγγυλασθῆναι. Vlpianus. Idemque si vestimenta texenda redemerit, vel insulam, vel navem fabricandam, &c. Cicero. 3. Verr. Etenim quæ stultitia fuisset, si quam diem qui istum eripiendum redemerunt, in cautione viderent, &c. Redemerunt, inquit Budæus, id est, qui susceperunt procuratorem corruptorū judicium, & conduxerunt corruptendum judicium. ¶ Redimere vestigalia, vel portoria, vel pecunia, dicuntur Publicani, quum annorum aliquot reditum certa emunt pecunia, ut sibi ea interea liceat exigere, & in quæstum suum convertere. Cicero. de clar. Orat. Qui pecunia de P. Cornelio, & L. Mummiō Censoribus redemisset. Idem ad Q. Fratr. Malè redemptis publicis. (id est, vestigalibus.)

Redemptio, nis, actus ipse redimendi. ¶ *רָדַם* *padháb* *רָדַם* *ghaal*. ἀναδιδάσκω, ἀναδίδω. GAL. Rache-ter, rescatar. ANG. Redeming. ¶ Plin. de virus illustrib. Imperata redemptione marito adulterum C. n. tutionem interficiendum tradidit. ¶ Interdum idem quod emptio, sive corruptio. Cicero. 2. Verr. Redemptio est hujus judicij facta grandi pecunia. Redemptio vestigalium, id est, emptio, quum quis à Principe vel civitate vestigalium reditum certa pecunia redimit, ut ex eo faciat quæstum. Idem de provinc. Consul. Publicanos temeritate redemptionis penè esse everfos. ¶ Redemptio operis, est susceptio operis certo pretio faciendi: de quo vide latius paulò antè in ipso verbo Redimo.

Redemptionalis charta, quæ datur cum quis semet ex servitute suâ pecunia redimit. In Formul. public. privator. negot. 99.

REDĒMPTOR, is, qui redimit & liberat. ¶ *רָדַם* *poahéb* *רָדַם* *ghoél*. ἀναδιδάσκω. GAL. Redempteur, racheteur. ITAL. Redemtor, riscatatore. GER. Ein erlöser der für ein gefangnen bezalt vnd ihn erlöset. HISP. El que redime d rescata. ANG. A redemer. ¶ Redemptores item dicuntur qui certo pretio opus aliquot faciendum suscipiunt. Cicero. 2. de divinat.

Redemptor qui columnam illam de Cotta & Torquato conduxerat faciendam. Idem Q. Fratri Redemptori tuo dimidium pecuniæ curavi.

Redemptores (inquit Fest.) propriè atque antiqua consuetudine dicebantur, qui quum ad faciendum aut præbendum quid conduxerant, illudque effecerant, tum demum pecunias accipiebant. Nam antiquitus emere pro accipere ponebatur: At ij nunc dicuntur redemptores qui quid conduxerunt præbendum, utendūve. Hæc Festus.

¶ Redemptores vestigalium dicebantur Publicani, qui certa pecuniæ summa totius anni reditum à fisco emebant, ut ex eo quæstum facerent sed de his plura in ipso verbo Redimo.

REDĒMPTITO, as, frequentativum est à verbo Redimo: ἀναδιδάσκω. Plaut. Redemptitavere ad unum captos. Cato de signis & tabulis, ut citat Facta benefactis non redemptitavere id est, remuneraverunt, aut compensaverunt.

Redemptura, æ, quæ fit, mancipis. GAL. Ferme. Liv. lib. 3. bell. Pun. Exhortados qui redempturis auxissent patrimonio, ut reipub. ex qua civisissent ad tempus commoarent. Vitur & Vlpianus.

Redino Fest. Redinunt significat redeunt.

REDĒNTĒGER, a, um, Renovatus, instauratus, quasi rursus integer. ¶ *רָדַם* *mithehadisch*. ἀναδιδάσκω, ἀναδίδω, ἀναδιδάσκω, ἀναδίδω. GAL. Remis en son entier, recommencé & refait tout entier. ITAL. Rinovato. GERM. Wieder erneuweret. HISP. Entregado otra vez. ANG. Restored or made new againe. ¶ Liv. 8. ab Urbe. Tunc Papyrius redintegrata ira spoliati Magiltrum equitum, ac viugas, & secutes expediti iussit. Aliqua exemplaria habent reintegrata ita.

REDĒNTĒGRO, as, are insturo, seu innovo, quasi in integrum restituo. ¶ *רָדַם* *chiddesch*. ἀναδιδάσκω, ἀναδίδω. GAL. Refaire tout entier, renouveler. ITAL. Rinovare, GERM. Wieder ergengen / wider erneuweren. HISP. Tornar à integrar otra vez. ANG. To restore ormak new againe. ¶ Redintegrare absolutè & neutraliter dixit Varro l. 2. c. 2. Iterum enim cum jucunditas in herba redintegravit. Plin. in Paneg. Homini sine illud ingenium est, hominis remeetas, renovare gaudia redintegrare lætitiā? ad Helicium lib. 2. Ut renovetur, non redintegretur oratio. ¶ Redintegrare animum id est, restituere. Cæsar. 2. belli Gallici, Hujus adventu spe illata militibus redintegrato animo, quum pro se quisque in conspectu Imperatoris in extremis suis rebus operam navate cuperet, paulum hostium impetus tardatus est. Bellum redintegrare. Brutus ad Ceronem lib. 1. Ne bellum nobis redintegrate possint Antonio sibi conjuncto. Cæsar. 13. belli Gallici, Nostri redintegratis viribus, quod plerumque in spe victoriæ accidere solet, acrius impugnavere ceperunt.

REDĒNTĒGRĀTĒ, nis, verbale, Renovatio. ¶ ἀναδιδάσκω. GAL. Renouvellement, rafraichissement. ITAL. Rinovellamento, rinfrescamento. GERM. Wieder ergengung / erneuwerung. HISP. A quello integramiento. ANG. Restoring or making new againe. ¶ Terent. in Andr. Amantium ita, amoris redintegratio est. Cicero antequam iret in exilium. Nam quid ego improborum facta renovem oratione, ut redintegratione illius conjurationis animos vulnere vestros?

REDĒPTĒCŌR, eris, te deptus sum, Rem amissam recipio, rursus acquirō. ¶ ἀναδιδάσκω. GAL. Requerrir, r avoir, recouvrer. ITAL. Assequire, conseguire, haver. GERM. Wieder oberkommen / oder erlangen. HISP. Alcançar, conseguir, haver. ANG. To get a gaine or recover a thing lost. ¶ Plaut. in Trinum. Inter cōsue homines condalium te Redipisci postulas, &c.

Redinvenit, repetit. Te. tul.

REDĒVĪA, æ, Abscessus circa radices unguium. ¶ ἀναδιδάσκω. GAL. Le tournoyant, ou le touroyeur. Vne maladie quand la peau se depart des ongles. ITAL. Vannarite, crepatura, schioppatura torno all' unghie. GER. Ein böse finger plag da sich die haut von den neglen abschlet. HISP. El respigon, repelo d padastro de la uña. ANG. A white flaroe. ¶ Plin. lib. 29. cap. 2. Lana succida redivias sanat ex aqua frigida. ¶ Legitur & reduvia duplici vñ, apud Ciceronem pro Roscio Amerino, verba ejus sunt hæc, Intelligo me ante tempus, Iudices, hæc scitari, & prope modum errare, qui quum capiti Sexti Roscij mederi debeam, reduvia curem. ¶ Reduvia, pro reliquiis. Solinus. Ea dum redurias escarum affectat. Rursus, Reduvia conchyliotum, & alia multa quæ affatim mari incito expuuntur. Sic vocat maris eiectionta, ut sunt tegumenta conchyliorum.

REDĒVĪS, Vermiculus, seu bestiola quædam quæ infixō semper sanguini capite vivit, cui uni ex omnibus animalibus cibi exitus non est, sed usque ad eò intumescit fatietate, ut ipso alimento moriatur. Hoc Græci ἀγόνια vocant, Latini redivium à redivendo, id est, solvendo, quod carnem animalium suctu resolvat. Vernaculi nostri resas appellant. Colum. lib. 6. cap. 2. Venti quoque, & sub femina manum subicere convenit, ne ad hujusmodi tactum postmodum pavescant, & ut redivij (qui plerumque feminibus inhærent) eximantur. Sic enim legit Calepinus, sed corrupto, ut videtur Columellæ, codicis deceptus. Nam in emendationibus exemplaribus,

recini legitur, non reditij.
REDIVIVUS, a, um, quod ex vetusto renovatum est q. rediens vivus.
 ἰσχυρὸς ἰσχυρῶς. GAL. Remis en vie derechef, vigoureux, remis sus. ITA. Rinovato, rivvenuto. GERM. Wider erneuetet. HISP. Lo que refucita de muerto, cosa que renace o torna a venir. ANG. That returneth to life againe or is recovered. Senec. lib. 3. declam. Redivivum me senem meretrix vocat Iuven. Satyr. 6. Prodigia non sentit percuntq. foemina censum: Ac velut exhausta redivivus pullulet arca Numus & è pleno semper tollatur acervo. Non unquam reputet, quanti sibi gaudia constant. rediviva, in aedificiis dicimus materiam diruti aedificij, quae iustus ad novum aedificium applicatur, vel potest applicari. Cic. 3. Verr. rediviva sibi habeto Quasi quicquam redivivi ex illo opere tolleretur: ac non totum opus ex redivivis constitueretur, hoc est ex veteri materia. *Ibid.* Vnum existimatis minus operis esse unam columnam efficere? bella rediviva. Silius lib. 10. Gens rediviva, idem lib. 1.

REDOLICO, es, multum oleo, vel odorem alicujus rei refero. ἴσχυρα. *Rendre odor, florer.* ITA. Rendere odore. GERM. Starck schmecken/ein geschmack geben/nach etwas schmecken. HISP. Bien oler derramar olor. ANG. To savour or give a smell after good or bad. Virg. 4. Georg. Fervet opus, redolentque thymo fragrantia mella.

Plin. lib. 12. cap. 12. Frutex est gravi & crassa radice, situm redolente. Per translationem accipitur simpliciter pro referre aliquid, vel ad aliquid accedere. Cic. de claris Oratoribus, Sed nescio quomodo huius, quem constat eloquentia praestitisse, exiliores orationes sunt, & redolentes magis antiquitatem quam aut Caecilij, aut Scipionis, aut etiam ipsius Catonis. Columell. lib. 12. cap. 18. Cella quoque vinaria omni stercore liberanda, & bonis odoribus sufficenda, ne quem redoleat foetorem, acoremve. Cic. 2. Philipp. Is vomens frustis esculentis vinum redolentibus gremium suum, & totum tribunal implevit Ovid. 8. Metam. Prunaeque in patulis redolentia mala canistris.

REDONES, I Caesari & aliis noti. Condatæ redonum, Rennes, V.E. Redonensis Britanniae Aremoticae, sub A. Turonensi, habet Parlamentum ab Henrico II. Rege Galliae institutum.

REDONO, as, reddo. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. GAL. Redonner rebatiller, renere. ITA. Redonare, rendere. GERM. Widerschnecken / widergeben. HISP. Tornar otra vez a dar. ANG. To give againe. Horat. 2. Carm. Ode 7.

Quis te redonavit Quiritum
 Dns patriu, Italoque calo
 Item 3. Carm. Ode 2.
 Invisum nepotem Marti redonabo.

REDORDIOR, nis, redorsus sum, retexo, quod ossum erat solvo. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. GAL. Devider, desordir, retistre. ITA. Ricominciare, ritessere. GERM. Das angefangen wider aufstossen oder auffroeben. HISP. Tornar a començar, vetzer. ANG. To unweave or untwist. Plin. lib. 9. cap. 17. Unde geminus foeminais nostris labor, redordicendi fila, rursumque tendi.

REDORMIO, is, rursus dormio. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. GAL. Redormir, se r'endormir. ITA. Tornar a dormire. GERM. Widerumb schlaffen. HISP. Tornar a dormir otra vez. ANG. To sleep againe. Plin. Epist. 113. Paulum redormio, d. in ambulo, mox orationem Graecam Latinamve, clare & intente non tam vocis causa, quam stomachi, lego. Cels. 1. c. 2. Si mane surgendi necessitas fuerit redormire.

REDORMITIO, nis, verbale. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. GAL. Redormissement. ITA. Esso dormire da nuovo. GERM. Wiedereinschlaffung. HISP. Obra de tornar a dormir. ANG. Astreping againe. Plin. lib. 10. c. 75. in redormitione vana esse visa, propè convenit.

REDOSTIR, Vide redhostio.

REDUCO, is, retroduco, retraho. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. GAL. Remener, ou ramener. ITA. Ridurre. GERM. Widerumb furen/oder hins dersich furen. HISP. Reduzir, tornar a otra guayandolo. ANG. To lead or bring againe. Justin. lib. 12. Reliquas copias rex ipse reducere in regnum parat. Sueton. Caligula, Equitem Romanum obiectum fecis, quum se innocentem proclamasset, reduxit abscessaque lingua rursus induxit. Cic. pro Quinto, Servum domum reduci curavit ad Quint. Senec. cap. 8. de tranquill. Reducere servum fugitivum. Idem de consol. ad polyb. cap. 4. Nemo illum nobis reducet (ab inferis) Idem 2. Offic. Hunc Fabricius reducendum curavit ad Pyrrhum, Ovid. 13. Metam.

Mecumque reducere nitur.
 (id est, aducere, vel abducere.) Plaut. Capt. sc. 4. a. 5. Ex Aelide hunc huc reducimur. (id est, reducem facimus ex servitute.) Idem Pseud. sc. 3. a. 2. Reduxit me ex errore in viam, Metaphor. Item ponitur pro replicare. Virg. 4. Georg. inque sinus scindit sese unda reductos, id est, replicatos. Gell. cap. 9. lib. 5. Reduxit hostis gladium, (id est, retraxit ne feriret. Cui opponitur eduxit, sive deduxit gladium, paulo ante deducto inquit hostis gladio. Quintilian. Reducimus brachia in jaculando. Item pro reconciliare. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. Justin. lib. 12. Reliquas copias rex ipse reducere in regnum parat. Sueton. Caligula, Equitem Romanum obiectum fecis, quum se innocentem proclamasset, reduxit abscessaque lingua rursus induxit. Cic. pro Quinto, Servum domum reduci curavit ad Quint. Senec. cap. 8. de tranquill. Reducere servum fugitivum. Idem de consol. ad polyb. cap. 4. Nemo illum nobis reducet (ab inferis) Idem 2. Offic. Hunc Fabricius reducendum curavit ad Pyrrhum, Ovid. 13. Metam.

REDUCTUS, a, um, participium. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. GAL. Reduit, ramené. ITA. Ridutto. GERM. Widerumb gefurt oder gebracht. HISP. Reduzido. ANG. Brought againe. Horat. 1. Epist. 16. Virtus est medium victorum, utrinque reductum. Virg. 6. Aeneid. Interea videt Aeneas in valle reducta Seclusum nemus, hoc est, Secreta.

REDUCTIO, nis, a, um, participium. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. GAL. Ramenement. ITA. Riducimento. GERM. Wider einfurung. HISP. Reduzimiento. ANG. A leading, or bringin againe.

ng. Cic. ad Lentul. lib. 1. Quoniam senatusconsultum nullum extat, quo reductio legis Alexandrini tibi adempta sit.

REDUCTOR, is. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. GAL. Rameneur. ITA. Chiriconduce. GERM. Ein wider umbhin furer. HISP. Reduzidor. ANG. A bringer againe. Liv. 2. ab urbe, reductori plebis Romanae in urbem sumptus funeri defuit. Plin. Epist. 165. Ipsarum denique literarum jam senescentium reductor ac reformator.

REDUX, ucis, qui è periculo in tutum, aut à captivitate longave peregrinatione in patriam revertitur. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. GAL. Revener & ramené sain & sauve. ITA. Ritornato sano & salvo. GERM. Einer der gesund vnd frisch aus einer gefahrt oder sorglichen reiss wider hein kommen ist. HISP. Librado de peligro. ANG. That returneth safe frome danger. Cic. pro Milone. Quid me reducem esse voluistis? an ut spectante me expellerentur? per quos esse restitutus? Virg. 1. Aeneid. Namque tibi reduces socios, classisque relatum Nuntio.

Plaut. Capt. prolog. reducemque faciet in patriam ad patrem. *Ibid.* sc. 3. a. 2. Hujus reducem facias filium. *Ibid.* sc. 1. a. 5. Cum te reducem tuo patri reddiderunt. Redux ab exilio. Senec. cap. 16. de consol. ad Helv. Aliquando simpliciter ponitur pro participio rediens. Plin. lib. 8. c. 5. Sexto die perfunduntur amne, non ante reduces ad agmen.

REDULCERO, as, Vlcerosum facio à re, & ulcero. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. GAL. Placerer derechef. ITA. Rinovare le piaghe. GERM. Wider verderden / oder geschrodrig machen. HISP. Tornar a llagar. ANG. To make sore againe, to make a boiche againe. ut Cutis redulceratur putridis humoribus, id est, ulcetera fit: vel etiam, Plaga redulceratur, hoc est, edintegratur. Colum. lib. 7. c. 5. Tepefactumque medicamentum illinatur scabrae parti, quae prius aspera testa, vel pumice defricata redulceratur.

REDULUS, stius lignorum ardentium. Gl. *Ibid.*

REDUNCUS, a, um, retro, uncus, retrorsum inflexus. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. GAL. Crachu contremont. ITA. Ripiegato, uncinato. GERM. Hinder sich getrambt/umbhin gebogen. HISP. Encorvado. ANG. Bowed backward. Plin. lib. 11. cap. 56. de animalium cornibus loquens, aliis adunca, aliis redunca. Ovid. 12. Metam. Viribus usus aviu, pennis, rostroque redunco, Hamatisque viri lamia verat unguibus ora.

REDUNDO, as, iterum, undo, Abundo, exundo, effluo. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. GAL. Redonder, regorger. ITA. Esser tanto pieno che si sparga, redundare. GERM. Ueberlauffen von viel des wassers, oberstieffen. HISP. Rebollar lo lino. ANG. To overflow to sur round. Cic. 2. de divin. Si lacus Albanus redundasset, sique in mare fluxisset, Romam perituram. Per translationem accipitur pro provenio, ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. Idem 3. Verrin. Hinc illae extraordinae pecuniae, quas nullo duce, tamen aliqua ex particula investigamus, redundarunt. Ovid. 2. de remed. am. Guttur fac pleno sumpta redundet aqua.

Cic. pro lege Manil. Testis est Africa, quae magnis oppressa hostium copiis, eorum ipsorum sanguine redundavit. Aliquando verò ponitur pro recidere. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. Plaut. Hoc facinus in tuum redundabit caput. Ovid. Eleg. 1. lib. 2. Trist. Sera redundavit (in me sup.) veteris vindicta libelli. *Ibid.* Eleg. 1. lib. 3. Trist. In genus (id est prolem) auctoris miseri fortuna redundat. Idem 6. Fastor. Si scelus est, in me commissi poena redundet.

Aliquando etiam accusativum habet cum praepositione Ad. Plinius in Paneg. Non ad ipsos gaudium magis, quam ad similes redundat. Quintilian. Redundat hoc ad tractatum morale, id est, refertur, sive pertinet.

REDUNDANTIA, a, Superfluitas, abundantia. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. GAL. Superfluité. ITA. Superfluita. GERM. Ueberflus. HISP. Superfluidad. ANG. An overflowing or superfluous abounding. Cic. in Orat. Ipsa enim illa pro Roscio juvenilis redundantia, multa habet attenuata, quaedam etiam paulo hilariora. Vitruvius lib. 8. Namque corpora, sive spiritus redundantia non possunt habere vitam, nisi aer influens cum incremento fecerit auctus & remissiones continenter ubi spiritus redundantia, laeris reciprocationis impetus & quasi unda.

REDUNDANS, tis, Abundans. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. GAL. Redondant, abondant. ITA. Abondante. GERM. Ueberstieffend/uberlauffend. HISP. Que abunda. ANG. Overflowing. Cic. de Fat. inter locorum naturas quantum interis videmus, alios esse salubres, alios pestilentes: in aliis pituitosos & quasi redundantes, in aliis exsiccatos & aridos.

REDUNDANS, a, um. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. Ovid. 5. Fast. Anne redundatis fossa maderat aquis. Idem 3. Trist. Eleg. 10. Sive igitur nimij Borea vis sava marinas, Sive redundatas flumine cogit aquas.

REDUNDANTIO, verbale, Abundatio. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. GAL. Regorgement, redonement. ITA. Inondatione. GERM. Ein ueberflus/oder ueberlauffung. HISP. Rebollamiento. ANG. Overflowing, surrounding. Plin. lib. 11. cap. 37. Certè nulli sine redundantione ejus, eruitur oculus. Idem lib. 7. cap. 6. Fastidium in cibis, redundantio stomachi, indices sunt hominis inchoati, id est, nausea, vel quae fluctuatio dicitur.

REDUNDANTER, adverb. Plin. lib. 1. Epist. Immodicè & redundanter.

REDUVIA, Induvia, exuvia inquit Placiades in Glossis, dicuntur spolia serpentum, quibus quotannis senescentes sese exuunt, quasi quibus exuti in juventam redeunt.

REDUVIOSUS, a, um, reduvia plenus.

REDUX, qui redit, reductus est.

REFACIO, is, antiquum, apud Plaut. legitur in Trucul. Nam refacere si velim, non est locus.

REFECTORIUM, locus ubi reficiuntur famelici. Item Refectorium, locus dicitur, ubi simul comedunt fratres, vel monachi. Vet. Vocab. Refello, is, ex re & fallo, quod dictum est arguendo falsum ostendo, refato.

futo, redarguo. ἔπιτιμασθαι hechiabē dnd māās. ἀναρχοῦν. GAL. Confutur, refutur. IT A. Confutare, repudiare. GERM. Deroeffen / falsch sein bevoiffen / widerlegen. HISP. Redarguir lo falso. ANGL. To refute, to prove by argument to be false. Cic. 2. Tuscul. Et refellere sine peccati- nacia, & refelli sine iracundia, parati sumus. Virg. 2. Aeneid.

neque te teneo, neque dicta refello. Cic. 4. de fin. Ut audias me quae a te dicta sunt refellentem? Differt a purgo, quod refellere dicatur de eo qui factum negat: purgare vero de eo qui fateretur quidem factum, sed defendit. Testem refellere pro eo quod Galli dicunt, reprocher. Tranquillus in August. c. 56. Testem se in iudiciis & interrogari & refelli, æquissimo animo patie- batur. Dicitur & Elevare, apud Quint. Budæus.

Refero, is, ferco, Ex re; & farcio. Repleto, quod alij quidem cum abla- tivo, alij vero cum genitivo construunt. ἔπιτιμασθαι. GAL. Remplir tout plein. ITAL. Empire. GERM. Voll süßen / wol schoppen. HISP. Recalar. ANGL. To fill or stuff full vobit any thing. Cic. pro Corn. Balbo, Quod iis rebus urbem, Italiãque refecerunt. Idem 2. Tu. cul. Eadem enim dicuntur a multis, ex quo libris omnia refer- cerunt.

Referendarius, qui aliquid refert, relator. Refertus, adjectivum ex participio, Plenus. ἔπιτιμασθαι. GAL. Tout plein, tout farci. ITAL. Pieno. GERM. Voll oder erfüllt. HISP. Lleno. ANGL. Full or stuffed. Cic. ad Quintum fratrem l. 2.

accepi tuas literas datas Placetiã: deinde alteras postridie datas Slã- denovã, cum Cæsaris literis, refertis omni officio, diligentia, suavi- tate. Idem 5. Verr. Tum refertum erit ætarium pop. Rom. quã unquã fuit. Idem ad Quintum fratrem lib. 1. Quare quoniam ejusmodi thea- trum totius Asiã virtutibus est datum, celeritate refertissimum, ma- gnitudine amplissimum, &c. Senec. c. 16. de consol. ad Marc. Referta vestibula Clientum turba. lungitur aliquando genitivo. Cic. pro Font. Referta Gallia negotiatorum est, plena civium Romanorum. Gell. librum multã variãque historiã refertum composuit.

Referio, is, Repercutio. ἔπιτιμασθαι. GAL. Referir, refrapper. ITAL. Reper- cuotere. GERM. Wiederumb hinschlahen. HISP. Tornar a herir al que he- ro. ANGL. To strik or beate againe. Ter. in Adolph. Quia miseram Mulierem, & me servolum, Quia referire non audebam, vicit, huic perfortiter. Ovid. 3. Metam.

Non aliter quã quum puro nitidissimus orbo Opposita speculis referitur imagine Phœbus.

Plaut. Afsn. sc. 3. a. 4. Paritor quam te feriam.

REFERO, Iterum fero, reperto, reduco, quasi retrorsum feror. ἔπιτιμασθαι. GAL. Reporter, rendre, referer. ITAL. Reportare, riferire. GERM. Wiederumbhin bringen. HISP. Tornar a traher lo lleuado a traher atras. ANGL. To bring againe, to render or restore, to sell, to resemble. Cicet. Attic. Epistolam ad me re- ferri volo. Idem alibi ad eundem, Auster me in Italiam retulit. Plaut. Aulul. sc. 6. a. 4. Nisi refers. 1. Quid tibi referam? 2. Quod surripuisti. Idem Cure. sc. 3. a. 5. Ego te in nervum rapiam, ni argentum refers. (id est reddis.) Idem Afsn. sc. 3. a. 2. Dtomo mercedem tetulit. Mox, Aiebat se reddere. Idem Menach. sc. 7. a. 5. Referam vasa, & argentum tibi, &c. Referre aliquem, pro portare imaginem alicujus. Ovid. Eleg. 6. lib. 1. Trist.

In digito qui mersusque, referis que tuo, &c.

Aliquando ponitur pro eo quo vulgo dicimus proponere, & sic cõ- struitur cum accusativo mediante ad: idque dupliciter. Dicimus enim referre rem aliquam ad Senatũ, & referre de re aliqua. ἔπιτιμασθαι. Cic. 2. Casil. Reliquis autem de rebus consti- tuendis, maturandis, agendis jam ad senatum referemus, hoc est, in Senatu agitandas, decernendasque proponemus. Virg. 3. Aeneid.

Dilectos populi ad proceres, primũque parentem Monstra detem refero.

Referre autem ad Senatũ proprie erat Consulũ, aut eorũ quibus cogendi Senatus erat potestas. Unde relationes dictæ sunt propo- sitiones quæ de re aliqua in Senatu proponebantur disceptandæ, Se- natorũque sententiis determinandæ permittebantur. Suet. in Tib. c. 32. Quodque de tribuendis quibusdam militaribus donis ad se re- ferrent. Et Plaut. Cure. sc. 2. a. 2. Si quid somnias ad me refers. (i. me consulis ut peritorem.) Item Suet. in Aug. c. 66. & Calig. cap. 37. De- sideravit nonnunquam, ne referam de pluribus (id est, commemo- rem.) Pro reducere, reflectere, replicare. Ovid. Eleg. 1. lib. 4. Trist.

Quique refert pariter lentos ad pectora remos.

Referre de Rep. id est, senatum consulere, quemadmodum Resp. in annum administranda sit qui in provinciis mittendi, qui revocandi, qui exercitus conscri- bendi, qui dimittendi, quid domi militiæque agendum. Quæ relatio frequens fuit anni initio magistratum incuntibus. Cæsar, Referunt Consules de Rep. Livius. Itaque Consulibus novis, quo die de pro- vincias & de Rep. retulerunt. Livius hoc alibi dixit. Senatum consu- lere de Rep. Consulatum Idib. Martiis cum inissent, de Rep. deque provinciis & exercitibus senatum consuluerunt. Referre omnia ad unum, est omnia in unam conferre, & unius arbitrio omnia com- mittere. Cic. pro lege Manilia. Si ad unum omnia referenda sunt, di- gnissimum esse Pompeium, hoc est si uni omnia adscribenda sunt, si- ve in unum omnia conferenda sunt. Referre pedem, id est regre- di, sive retrorsum se recipere. ἔπιτιμασθαι. Virg. 4. Geor.

Itaque pedem referens, casus evasit: at omnes.

Senec. c. 3. de tranq. Relato gradu, salvis signis. Et Ovid. Eleg. 1. lib. 2. Saxa memor fero rursus ad istũ pedem. Referre se. Cæs. lib. 1. de bell. civil. Referte se ad castra. Aliquando ponitur pro recenseo, nu- mero. ἔπιτιμασθαι. Virg. 6. Eclog.

Cogere donec oves stabulis, numerũque referre iussit.

Ovid. Eleg. 7. lib. 3. Trist.

Singula quid referam? &c.

Aliquando significat abscribo. ἐπιτιμασθαι. Sueton. Ea in decur numero retulit. Aliquando converto, retorqueo. Gell. c. 10. lib. 4. Inter vitia argumentorum longè maximum esse vi-

Caicpini Pars II.

tium videtur, &c. Cum argumentum propositum referri contra, con- vertique in eum potest, a quo dictum est (id est, retorqueri) Virg. l. 1. 1.

Multa dies, variis que labor mutabilis ævi Retulit in melius.

Aliquando renovo, & quasi rursus fero. ἔπιτιμασθαι. Idem lib. 5. Hunc morem, hoc rursus, atque hæc certamina primus Ascanius, longam muris quum cingeret Albam, Retulit. Suet. in Cæs. c. 20. An- tiquum etiam morem. Idem in Tib. c. 32. Prætozem collauda- vit quod consuetudinem antiquam retulisset de majoribus suis pro concione memorandi. Aliquando est retractare & iterare. Cic. pro domo. Si Decemviri sacramentum in libertatem injustam judicasset, tamen quotiescunque vellet quis hoc in genere rem judicatam re- ferre, voluerunt. Sic Terent. in prolog. Con. cœdiam referre dixit, pro denuo agere & iterare. Plaut. Capt. sc. 5. a. 5. ejusmodi paucas poëtæ referunt Comœdias. (aliis reperunt.) Aliquando est in alium transferre: ut referre iurandum, est delatum sibi ab adversario iu- randum in eum transferre. Paulus l. 38. De iurejur. Manifestæ tur- pitudinis & confessionis nolle nec jurare, nec iurandum referre. Hotomanus. Aliquando produco ἔπιτιμασθαι. Plin. lib. 21. Dixi- mus & terram referre multum. Aliquando nuntio, renuntio, nar- to, indico, ἔπιτιμασθαι. Virg. 2. Aeneid.

referes ergo hac & nuntius ibis

Pelida genitori.

Aliquando ostendo ἔπιτιμασθαι. Lucretius. Vade refert nobis victor, quid possit oriri, Quid nequeat.

Aliquando dico, vel respondeo. Cic. pro Cacinna, Ego enim tibi re- fero, si non sum ex eo loco dejectus quo prohibitus, &c. Item usur- patur pro eo quod vulgò dicimus replicare (id est, contra alterius responsum opponere) Cic. in Partis. Itaque ea, quæ sic referuntur continentia causarum vocentur. Idem pro Quintio, Quid a nobis autè C. Aquili referitur? Itè pro retinere, recantare, sive cantu respondere. Suet. in Galba, c. 13. Cuncti consentiente voce (canticum) retulerunt.

Aliquando exprimo, imitor, repræsentio. ἔπιτιμασθαι. Iuvenalis, Et multum referens de Mæcenate supino. Plin. Epist. 111. Amisi enim fi- lia, quæ non minus mores ejus quam os, vultumque referebat, to- tumque partem mira similitudine exscriperat. Aliquando reddo. Virg. Aeneid. l. 8. O mihi præteritos referat si Iuppiter annos. Referre gratiã, est ipso facto beneficium acceptum remitti ἔπιτιμασθαι. Suet. in Tib. cap. 20. Batonem Pannonium, ducem in- gentibus donatum præmiis, Ravennam transtulit, gratiam ferens; quod se quondã cum exercitu, iniquitate loci circumclusum passus esset evadere. Plaut. in Most. sc. 3. a. 1. Nunquam ego illi possem gratiã referre, ut meritis est de me. Quid sit proprie referre gratiã, sive beneficium, pulchrè docet Senec. epist. 81. si vult 82. eã adi. Aliquando etiam in malam partem accipitur, pro eo quod est, par pari reddere, & malũ malo compensare. Cic. in Salustium, Nã quod ista iniustata ra- bie petulãter in uxorem & filiam meam invasisti, satis doctè & peri- tẽ fecisti. Non enim sperasti me tibi mutuã gratiã relatum, ut nos vicissim compellarem. Pro eodem etiam dicimus referre gratias.

Plaut. in Am. h. Nã illi a depol, si merito meo referre studeant gra- tias, Aliquem hominẽ allegent, qui mihi adveniẽti os oscillet pro- bẽ. Referre gratias, inquit Val. l. 5. est factò: ut si tu sublevatus a me aut patrociniò, aut pecunia, aut manũ, aut aliquo simili subsidio, vicissim me aliquo modo sublevaveris, gratias retulisti: habere vero gratiã, est animo. Agere autem gratias, est verbis. De hac differentiã vide plura in verbo AGO. Referre acceptũ, proprie est quod ab ali- quo acceperis in tabulas referre, hoc est, in tabulis fateri & perscri- bere te accepisse. X. Expensum fere quod est in rationibus adscri- bere quod alicui dederi. ἔπιτιμασθαι. GAL. Faire créancier ITAL. Far di ricevere, far creditore. GERM. Das empfangen auffzeichnen oder ein schreiben. HISP. Escribir lo recebido. Cic. lib. 1. de Orat. Quod minus Dolabella Verri acceptũ retulit, quã Verres illi expensum retulit.

Per translationem autem accipitur pro eo quod est fateri nos ali- quod beneficium ab altero accepisse ἔπιτιμασθαι. Vel etiam in malam partẽ, pro eo quod est alicujus mali causam alicui imputare. Cic. pro M. Marcello, vitam acceptam refert clementiã tuã in malam. Idem Omnia denique quæ postea vidimus (quid autẽ mali non vidimus?) si rectè ratiocinabimur uni acceptã referemus Antonio. Referre in literas, memotizã prodere Lamptidiũ in Commod. Iusquintã re- lationis, est summa supra senatum auctoritas, ut Imperatorum, qui jure quintã relationis poterant omnia senatusconsulta remittere & rescindere, deque iis mutandis, aut tollendis relationẽ dicessionẽ- que facere. Relationẽ facere, hic est, pro arbitratu suo in senatu decre- tã proponere. Discessiõem facere, est decretũ aliquod consuleumque approbare. Senatus enim consulta duplici modo decernebantur: aut sententiis singulorum secreto in vas quoddã collectis, aut discessiõ- ne, omnes e loco suo discedentes pedibus in sententiã decernentis discedebant. Qui enim decretum consultumque approbant, disces- sionem facere dicebantur: qui vero secus, jubebãt ire in alia omnia, i. e. in diversam partem non consentiunt. Quintã autem relationis jus, est supremã, supra omnes magistratus, qui senatum habere po- terant qui erant quatuor, dictator, consules, prætores, tribuni plebis. Nam interrex & præfectus urbi locum cõsulũ prætorumque sup- plebant: Interregis enim potestate durante, nulli erant consules; præ- fectus vero urbi tum demum senatũ habebat, si nulli cõsules, præ- toresque (quod raro admodũ corrigi) Romã essent. Hæc ex Jacob. Ni- col. Loensis Epiphysl. lib. 8. c. 20. Vide & Budæum annot. in Pand. Habet autẽ hoc verbum primã syllabã correptã. Componitur enim ex præpositione re, & verbo fero, In præterito tamen & supino ali- quando geminatur consonans, ut syllaba aliqua brevis, produca- tur. Horat. l. 1. Ep.

Retulit acceptos regule numisma Philippos.

Lucan. lib. 9.

Id rursus cali vellatum in templa receptant.

Invenitur tamen etiam retulit priore syllaba correpta Catull. Si reditum retulisset is, aut in tempore longo. Relatum autẽ fe

ff 2 semper

semper primam corripit. Ovid. 15. Metam.

Digitis ad frontem sapè relatis.

Refert, proprie product. compositum ex nomine res, & verbo fero, im- personale verbum est, aut certè per tertias tantum personas singu- laris numeri declinatum: Interest, sive utile aut commodum est, vel alicujus momenti est. § 2. Gal. On a à faire, il sonche, appartiès. ITAL. Importare, esser necessario, appartenere. GERM. Es ligt daran / es triffst an. HIS. Ser necessario pertenescer. ANG. It belongeth. § Festus ex Verrio: Refert (i. rei fert. i. confert, conducit.) Plaut. P. f. 1. a. 1. Hoc non plaris refert, quàm si imbrem in cribrum geras. Ib. sc. 4. a. 2. Si servus est, nunquid refert? Velleius, Quantùm interfuit Casarem ha- bere principem quàm Antonium: tantum retulisset habere Brutum, quàm Cassium. Plaut. P. f. sc. 6. a. 4. Quanti refert nec rectè dicere, ei qui nihili facit? Cic. Attico, Tua istud refert maximè, § 2. Gal. Idem P. Servilio: Sperare tamen videor Casari collegæ nos fore curæ, ut habeamus aliquam Rempubliam, cujus consilio magni referebat te interesse, id est, intererat. Plin. lib. 16. c. 39. Infi- nitum refert lunaris ratio: nec nisi à vicesima in tricesimâ cædi volunt: hoc est, plurimum interest quo in statu sit luna, quum ligna cædun- tur. Idè, Quippe victimas cædi sine precatione non videtur referre, nec deos ritè consuli, Terent. in Phorm. Quid tua (malum) id refert? c. Magni Demipho. Colum. lib. 8. de canibus loquens, Non multum refert an villatici corporibus graves, & parum veloces sint, id est, nò magni est momèti, sive nò magnopere pertinet ad rē. Plau. in Rud. Quomodo habeas, nihil id refert, jure anne injuria? Liv. 1. 2. Adeone est fundata leviter fides ut ubi sim, quàm qui sim magis referat, i. estimetur, sive existimetur, cureturve. § Aliquando sumitur pro expedi- dit, sive necesse esse est. Salust. Quare vanum quidè hoc consilium est periculum ex illis timuit: sin in tanto omnium metu solus nò timet, eo magis refert mihi, atque vobis timere. Virg. lib. 2. Georg. Neque n. numero comprehendere refert, id est, non necesse enumerare. § Con- struitur autè refert cum his ablativis, mea, tua, sua, nostra, & vestra: in reliquis autè omnibus genitivum habet, ut Plaut. Curc. sc. 1. a. 3. Quid id referet tua dñ argentum accipias? Item, Nam quid id refert mea an aula quassa. Idè Amph. Væ capiti tuo. s. Tua istuc refert si curaveris. Relatum, relatu, supinum. Plin. lib. 32. cap. 11. Præter hæc purgamenta aliqua relatu indigna, & algis potius annumeranda quàm animalibus. Ovid. 15. Metam.

res horrenda relatu.

Relatus, a, um, participium, Redditus. § 2. Gal. muschab' ud mughghdt' àvveç' d'is, àvaf'p'p'p'. GAL. Rapporté. ITAL. Rapportato. GERM. Wibergebracht. HISP. Traído à llevado otra vez. ANGL. Brought againe, or reported. § Cic. 2. de nat. deor. Sed duos & quasi cornelos habent introitus, multisque cum flexibus, quod his naturis relatus amplificatur sonus. Ovid. 3. Fast.

Nomine mutato causa relata mea est.

Senec. c. 3. de tranquill. Relato gradu & salvis signis.

Relatus, us, ui, Commemoratio. § 2. Gal. zichcharon. àv'oum'ois. GAL. Co- memoration. ITAL. Commemorazione. GERM. Ein erzellung. HISP. Recordacion. ANG. Commemoration, reporting. § Tacit. 1. 17. Neque enim re- latu virtutum in comparatione Othonis opus est.

Relatio, nis, actus referendi. § 2. Gal. àvaf'p'p'z, àv'oum'ois, d'iz'm'ois. GAL. Rapport, relation. ITAL. Relazione, raportamento. GERM. Erzellung widerfserung. HISP. Relacion. ANGL. Reporsing or telling. § Cic. in P. f. Nam relatio illa salutaris, & diligens fuerat Consulibus animad- versio quidem & judicium. Quintil. lib. 4. c. 1. Nonnunquam contingit relatio meritorum. Senec. c. ult. de tranquill. Relationem novam fieri in Senatu post horam decimam non licuit. § Per relationem quædam Senatus consulta fiebant. Gell. cap. 7. lib. 14 sub finem. § Re- latio aliquando est recitatio & narratio. Iust. hist. lib. 2. In relatione rerum à Scythis gestarum quæ satis amplæ magnificæque fuerunt, principium ab origine repetendum est. Vsurpatur etiam de renun- ciatione alicujus magistratus, ut apud Suet. in Calig. c. 15. Item in re- lationibus Consulium, inquit, Quod bonum felixque sit C. Casari sororibusque ejus. § Gell. cap. 5. l. 12. Relationes etiam sunt quæ àv'oum'ois, ipsi Stoici vocant.

Relator is. § 2. Gal. meschib' ud mughghidh. àv'p'p'z' d'iz'm'ois. GAL. Rapporteur. ITAL. Rapportatore. GERM. Erzeller. HISP. Relator. ANG. A reporter or teller. § Balbus ad Cic. Incipiam sperare etiam consilio Senatus, autore te, illo relatore Pompeium & Casarem conjungi posse.

Referendarius, ij, dicitur is, qui responsionibus Imperatoris præst. Procopius lib. 2. de bello Persico.

Relativus, a, um, referendi vim habens, àv'oum'ois.

Relatoriae, sunt apochæ & securitates, lib. 8. C. Theod. de navicul. à refe- rendo quòd retulisse & reddidisse indicent.

REFERVEO, es, Valde ferveo. § 2. Gal. àv'af'z'is, àv'p'p'z'ois. GAL. Reboüillir boüillir fort. ITAL. Bollire molto. GERM. Sar heiß oder südig sein / hise frig sieden. HISP. Heruir mucho. ANG. To be fervent or scal ding hoat. § Plin. 1. 16. c. 11. Alij utilius putant sine aqua coquere lento igne tota die, utique vase æris alibi. Idem terebinthinam in sartagine refer- venti. § Aliquando contrarium significat, ut idem sit quod deserveo, hoc est, fervere desino, àv'af'z'is. Cic. de clar. Orat. Nam & contetio ni- mia vocis reciderat, & quasi referberat oratio, hoc est, refixerat.

REFERVENS, cimen, à Cicero. pro Roscio Comædo per translationem di- citur pro vehementer & atroci. Nonne (inquit) ut ignis in aquam coniectus continuo restinguitur, & refrigeratur: sic refervens falsum crimen, in purissimam & castissimam vitam collatum, statim concidit, & extinguitur?

REFERVESCO, is, Recalesco dento fervidus fio. § 2. Gal. àv'af'z'is, àv'p'p'z'ois. GAL. Re- boüillir, boüillir une autre fois. ITAL. Bollir un'altra fisa. GERM. Wiberheiß vns südig werden. HISP. Heruir otro vez. ANG. To waxe scalding hoat. § Cic. 1. de natur. deor. Ex his Mercurium ex patera, quam dextra manu tenebat, sanguinem visum esse effundere: qui quum terram attigisset, refervescere videretur, sic ut tota domus sanguine redundaret.

REFFO, as, are, evellere. GERM. Neufen trahere, carpere, vellere, à rapio in H. Salic. 1. 29. c. 6. § quis messem alienam per furtum metere, gut ref-

fare præsumperit, DC. denarios, qui faciunt sol. 15. culp. jud. Refibularè, Fibulam peni inductam solvere. Martial. lib. 9.

cuius

Refibularvit turgidum faber penem.

REFICIO, is, Instauro, renovo quod corruptum erat in statum pristinum restituito. § 2. Gal. badhák. àv'oum'ois, àv'p'p'z'ois. GAL. Refaire, recreer. ITAL. Rinovare, rifare, reficiare. GERM. Wiber gut machen / erwas zers brochens wider machen. HISP. Rehazer à renovar. ANGL. To renov, to amend, to botche. § Caesar. 4. bell. Gall. Omnia decrant, quæ ad re- ficiendas naves usui sunt, Cic. 1. de divinat. Quinetiam memoria no- stra templum Iunonis Sospitæ. L. Lucius, qui cum P. Rutilio Consul fuit, de Senatus sententia refecit. Idem. 3. Verr. Locatur id opus, quod ex mea pecunia reficiatur. Vlpian. de rivis, l. 1. Verbo reficiendi, re- gere, substruere, sarcire, & edificare, & advehere, oportetque ea quæ ad eandem rem opus sunt, continentur. § Reficere Tribunos, & alios Magistratus, pro iterum creare. Cic. de Amicit. Papirius legem fe- rebat de Tribunis reficiendis. Liv. 1. ab Vrbe, Plebs Valereum Tribu- num reficit. § Aliquando reficio accipitur pro recreo, vel delecto. § 2. Gal. naaphásch' àv'oum'ois, àv'p'p'z'ois. GAL. To deligh or refresh. § Plin. in Paneg. Ad hæc tam assiduis in tribunali ut labore refici ac reparari videtur. Caesar. 7. belli Gallie. Summamq; ibi copiam frumèti & reliqui commectus nactus, exer- citum ex labore atque inopia reficit. Cic. ad Gallum. lib. 7. Ego hic cogito commorari, quoad me reficiam: nam & vires, & corpus amisi, id est, quoad valetudinem reparem, & vires recipiam. Reficere vires cibo. Idem de senectute. Tantum cibi sumendum ut reficiantur vires, non opprimantur. Liv. 6. belli Maced. Quum in alto, ubi subliterant, cibo reficerent vires, contemplatus Eudamus hostes, & c. Cic. in Parad. Hoc propositò nunquam erit dives, ante quàm tibi ex tuis possessionibus tantum reficiatur, ut eo tueri sex legiones & magna equitum ac peditum auxilia possis, id est, redeat. § Reficere memo- riam judicis. Quintilianus.

REFECTUS, a, um, participium. § 2. Gal. badhák. àv'oum'ois, àv'p'p'z'ois. GAL. Refait. ITAL. Rifatto. GERM. Wiber gemacht. Rehecho. ANG. Re- newed. § Ovid. 4. Fast.

Non secus indoluit, quàm si modo rapta fuisset, Mæsta parens, longa vixque refecta mora est.

Idem lib. 4. Fast.

Dapibusque refectus. (id est, iterum paratis.)

REFECTUS, us, ui, Ipla refectio. § 2. Gal. mich'ah' àv'oum'ois, àv'p'p'z'ois. GAL. Refectio, pastura, repa. ITAL. Rifessione, pas- tura. GERM. Nahrung, erlabung. HISP. Reha'zimiento, apascamiento, ANG. Arminding, refreshing. § Plin. lib. 18. c. 7. panem ex hordeo anti- quis usitatum vita damnavit, quadrupedumque tradidit refectibus. § Refectus aliquando ponitur pro, reditu, & provètu. Scævola 1. 7. §. 10. D. ad S. C. Treb. Interim ex refectu paupertatis qui ad vos per- venerit, alatis cum usuris, pro quantitate numerorum redactis, id est, ex reditu partis tertie hæreditatis. Nam paupertatem appellat exi- gua hæreditatis partem tertiam. In eadem significatione Cic. verbu refecti posuit in Paradox. Nunquam eris dives antequam tibi ex tuis possessionibus tantum reficiatur, ut ex eo tueri sex legiones possis.

REFECTIO, nis, verbale, Instauration, renovatio. § 2. Gal. aruchab' àv'oum'ois, àv'p'p'z'ois. GAL. Racoustremet, rabillement. ITAL. Rifertione. GER. Wibermaehun / widerbringung eines zerbrochuen dings. HISP. Reha- zimiento. ANGL. Amending or botching. § Col. lib. 12. c. 3. Carteraque si refectioem desiderant, fabris concinnanda tradantur. Senec. c. 15. de Tranq. Somnus refectioem necessarius. Quint. Tempora ad quiete refectioemque data. Dicitur etiam de reparatione virium corporis. Cels. lib. 3. cap. 15. Quod ut sustinere quis possit, tamen etiam febris liberatus vix refectioem valebit.

REFECTOR, is, § 2. Gal. badhák. àv'oum'ois, àv'p'p'z'ois. GAL. Refaisseur racou- streur, radoubeur. ITAL. Racconciatore rassettaio. GERM. Der ein zers brochen ding widermacher. HISP. Rehazedor. ANG. A botcher. § Suet. in Vesp. c. 18. Item colossi refectorem insigni congario, magna que mercede donavit.

Refibulo, fibula libero. Est à fibulo verbo, & re, hic notat fibulationi contrariam actionem.

REFIGO, is, refixi, xum. Quod fixum erat avello. § 2. Gal. nachásch' àv'oum'ois, àv'p'p'z'ois. GAL. Arracher ce qui est fiché. ITAL. Distacare, spiccare. GER. Erwas angeheftes abreißen. HISP. Arrancar lo hincado. ANGL. To pluck away that was fastened. § Inde refigere tabulas, & leges, id est, rescindere. Virg. 6. Æneid.

Fixit leges precio, atque refixit.

Cic. 13. Philip. Acta Antonij recidistis, leges refixistis per vim. Idem 12. Phil. Num figentur rursus ex tabulæ quas vos decreto vestro re- fixistis? § Ponitur aliquando pro rursus, sive valde figere. Virg. 4. Georg. — aulæque, & cerea regna refigunt, i. figunt, inquit Servius.

REFLAGITO, as, Instanter repesco, iterum flagito. § 2. Gal. àv'oum'ois, àv'p'p'z'ois. GAL. Redeman- der importunément. ITAL. Adimandare con instantia à un'altra vol- ta. GERM. Wiberumb ernstlich oder drügentlich bitten. HISP. Deman- dar con importunidad, à otra vez. ANGL. To ask againe or importu- natlie. § Catul. in Epig. 39. Persequamur eam, & reflagitemus.

REFLECTO, xi, xum, Retorsum flecto. § 2. Gal. beschib' àv'oum'ois, àv'p'p'z'ois. GAL. Reflectir, doubler arriere, retourner. ITAL. Torcere adin- tre. GERM. Ninderfich biegen, ombhin biegen. HISP. Doblegar atrás. ANG. To bowe againe, to bowback. § Virg. 11. Æneid.

rursu' que Latini

Clamorem tollunt, & mollia colla reflectunt.

Plin. lib. 11. c. 50. Canum degeneres caudam sub alvum reflectunt. § Per translationem, pro revocare, reprimere. àv'oum'ois. Cic. pro Syk- la, Fero ego te Torquare, jam dudum fero: & nonnunquam animum incitatum ad ulciscendam orationem tuam revoco ipse & reflecto. Terent. Adelp. Quem neque fides, neque jufurandum, neque illum misericordia repressit, neque reflexit.

REFLEXUS, a, um, participium. § 2. Gal. muschab' àv'oum'ois, àv'p'p'z'ois. GAL. Reflechi. ITAL. Ripiegato. GERM. Umbhin gebogen. HISP. Do- blegado atrás. ANG. Bowed or turned backward. § Statius 1. Achil. Plin. lib. 11.